

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 197

50. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2007. augusztus 24.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	III <i>Előkészítő jogi aktusok</i>	
	Régiók Bizottsága	
	2007. június 6–7-i, 70. plenáris ülés	
2007/C 197/01	Régiók Bizottsága vélemény – Európa demográfiai jövője	1
2007/C 197/02	Régiók Bizottsága vélemény – Bővítési csomag 2006 – Integrációs képesség	7
2007/C 197/03	Régiók Bizottsága vélemény – 2006-os bővítési csomag – Tagjelölt országok	12
2007/C 197/04	Régiók Bizottsága vélemény – A 2006-os bővítési csomag – Potenciális tagjelölt országok	16
2007/C 197/05	Régiók Bizottsága előrettekintő vélemény – A regionális és helyi önkormányzatok hozzájárulása az Európai Unió fenntartható fejlődési stratégiájához	21
2007/C 197/06	Régiók Bizottsága vélemény – Az Európai Unió reformfolyamatának újraindítása (Az Európai Tanács 2007. június 21–22-i ülésére)	30
2007/C 197/07	Régiók Bizottsága vélemény – Közösségi postai szolgáltatások	37
2007/C 197/08	Régiók Bizottsága vélemény – A tagállamokat az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésében támogató uniós stratégia	48
2007/C 197/09	Régiók Bizottsága vélemény – A kormányzás szerepe a fejlesztési politikával kapcsolatos európai konszenzusban	52
2007/C 197/10	Régiók Bizottsága vélemény – Régiók a gazdasági változásért	57

III

(Előkészítő jogi aktusok)

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

2007. JÚNIUS 6–7-I, 70. PLENÁRIS ÜLÉS

Régiók Bizottsága vélemény – Európa demográfiai jövője

(2007/C 197/01)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- hangsúlyozza annak sürgős szükségességét, hogy a demográfiai változásokat differenciáltan szemléljük a régiók, városok és települések szintjén, mivel az egyes tagállamokon belül is nagyon különböző és részben ellentétes folyamatok zajlanak egyidejűleg, másrészt pedig Európa különböző régióiban bizonyos tipikus fejlődési minták ismerhetők fel. A régiók, valamint városok és helyi önkormányzatok saját politikai stratégiái és iránymutatásai a jövőben realiztikusabb demográfiai előrejelzésekre kell, hogy épüljenek,
- úgy véli, hogy a demográfiai változásokat horizontális politikával kell megközelíteni annak érdekében, hogy megfelelő időben történjenek meg olyan intézkedések, amelyekkel kizárhatók a hosszú távú kockázatok, és felismerhetők, illetve kihasználhatók a lehetőségek. Ennek érdekében szembe kell nézni a nyugtalanító tényekkel, és minden szempontot figyelembe kell venni a nyilvános vita során. Megfelelő válaszok csak akkor fogalmazhatók meg, ha a politikai döntéshozók és a nyilvánosság egyaránt elfogadják az egyre fogyó és idősödő népesség tényét mint visszafordíthatatlan strukturális jelenséget,
- hangsúlyozza, hogy a demográfiai kihívást nem helyes kizárólag negatívan megítélni. Egyrészt valóban túl kevés gyermek születik a jelenlegi népességi szint fenntartásához. Ez hosszú távon problémát fog jelenteni az európai társadalmak számára, amire megoldást kell találni. Ugyanakkor azonban az emberek hosszabb ideig élnek, és tovább maradnak egészségesek – ez jó hír. Fel kell ismerni azt is, hogy az idősebb emberekben megvan a képesség, hogy valódi hozzájárulást nyújtsanak a társadalom számára, és ezt ebben a vitában le kell szögezni. A gazdaságilag virágzó nagyvárosi területek továbbra is profitálnak a migrációs hullámokból, amelyek jelenleg még kiegyenlítik a születések számának csökkenését.

I. Politikai ajánlások

A Bizottság közleménye – Európa demográfiai jövője: kovácsoljunk lehetőséget a kihívásból!

COM(2006) 571 final

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések az Európai Bizottság közleményéről

1. **kifejezetten üdvözl**i, hogy az Európai Bizottság folytatni kívánja „A demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái” című zöld könyvről való vitát és a kihívásról a lehetőségekre helyezi át a hangsúlyt. Az Európai Bizottság megközelítése, a tapasztalatcsere és európai vita megszervezése a demográfiai változás kezeléséről, amelyet az Európa demográfiai fejlődéséről szóló, két évente megrendezendő fórumon foglalnak majd össze, fontos hozzájárulást jelent a tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok támogatásához. A régiók európai szintű hálózatainak megteremtése és támogatása, valamint a legjobb gyakorlatok példáinak felhasználása és népszerűsítése jelentős mértékben hozzá fog járulni a téma konstruktív és jövőorientált megvitatásához;

2. **támogatja** az Európai Bizottság azon általános stratégiáit, amelyek arra irányulnak, hogy olyan Európát teremtsenek,

- amely kedvez a demográfiai megújulásnak azáltal, hogy támogatja a családokat a gyermekvállalásban, illetve a szakmai és a magánélet összehangolásában,
- amely felértékeli a munkát, nem ösztönzi az aktív munkavállalás idő előtti beszüntetését, hanem az egész életen át tartó tanulásra, az életkor alapján történő diszkrimináció tiltására és az életkornak megfelelő munkaszervezési formák támogatására irányuló stratégiák révén sokkal inkább a magasabb foglalkoztatottságot és a jó minőségű, hosszabb ideig tartó aktív életet támogatja,
- amely lefekteti az európaiak hatékonyságának és termelékenységének alapjait annak érdekében, hogy Európa versenyképessége a demográfiai változás korában is biztosítva legyen. A társadalom megváltozott korösszetétele nemcsak a gazdasági visszaesés veszélyét jelenti, hanem új esélyt is teremt olyan új termékek és szolgáltatások kifejlesztésére, amelyek új piacokat nyithatnak meg,
- amely felkészült a legális migránsok felvételére és integrációjára, ami hozzájárul egyrészt a további munkaerő-igény kielégítéséhez, másrészt a szociális rendszerek biztosításához,
- amely egészséges közfinanszírozási eszközök révén képes rá, hogy eleget tegyen a szociális biztonsági rendszerek változó követelményeinek, és elkerüli, hogy növekvő terheket rójon egyoldalúan a jövő generációinak vállára;

3. **ügy véli**, hogy a demográfiai fejlődésnek átfogó témát kell jelentenie a politikában, hogy időben fel lehessen lépni a hosszú távú veszélyek ellen, a lehetőségek pedig felismerhetők és kihasználhatók legyenek. Ehhez szembe kell nézni a kényelmetlen igazságokkal is, a nyilvános vitában pedig minden tényt tudomásul kell venni. Csak ha a politika és a közvélemény már elfogadta, hogy a társadalom egészének előregedése mellett a népesség csökkenése is visszafordíthatatlan strukturális tény, akkor lehet kidolgozni a megfelelő reakciókat;

4. **hangsúlyozza**, hogy a demográfiai kihívást nem helyes kizárólag negatívan megítélni. Egyrészt kevesebb gyermek születik, mint amennyi szükséges a népességszám stabilizálásához – ez hosszú távon problémát fog jelenteni az európai társadalmak számára, amire megoldást kell találni. Ugyanakkor azonban az emberek hosszabb ideig élnek és tovább maradnak egészségesek – ez jó hír. Fel kell ismerni azt is, hogy az idősebb emberekben megvan a képesség, hogy valódi hozzájárulást nyújtsanak a társadalom számára, és ezt ebben a vitában le kell szögezni. A gazdaságilag virágzó nagyvárosi területek továbbra is profitálnak a migrációs hullámokból, amelyek jelenleg még kiegyenlítik a születések számának csökkenését. Másrészt viszont a demográfiai változás sok vidéki területen a fiatalok tömeges elvándorlása és részben az idősebb, nyugdíjas népesség odavándorlása folytán lényegesen gyorsabban zajlik. Ezek a tendenciák erősítik a csökkenő népességű származási régiók problémáit;

5. **osztja** az Európai Bizottság felfogását arra vonatkozóan, hogy minden generáció jogait biztosítani kell, ahogyan azt az Európai Bizottság 2007. május 10-én kiadott, „A nemzedékek közötti szolidaritás erősítése” című közleménye is kifejezetten elismeri. A gyermekeknek és a fiataloknak esélyt kell adni a társadalomban való, átfogó értelemben vett részvételre. Ide tartozik a családok támogatása, a magas szintű felügyeleti és képzési intézmények létrehozása és fenntartása, a szakmai képzés és a szakmai lehetőségek. A középgenerációknak segítségre és támogatásra van szükségük gyermekeik gondozása és nevelése terén, de az idősebb generáció ápolása és ellátása terén is. Végül pedig az idősebb nemzedéknek is segítségre van szüksége ahhoz, hogy minél függetlenebbül és aktívabban részt vehessen a társadalmi életben;

6. **alapterítőnek tartja** az Európai Bizottság által megnevezett, a demográfiai fejlődést meghatározó tényezőket. Az egy nőre jutó átlagos gyermekszám csökkenése, az idősebb és nagyon idős emberek össznépségszámhoz viszonyított arányának növekedése, a megnövekedett és tovább növekvő várható élettartam, valamint az, hogy a bevándorlás e strukturális változásokat csak részben egyenlíti ki – mindezek az európai fejlődés általános jellemzői. A tagállami szinten összegyűjtött adatok azonban csak korlátozott érvényű kijelentéseket tesznek lehetővé a tényleges tendenciákról;

7. **hangsúlyozza annak sürgős szükségességét**, hogy a demográfiai változásokat differenciáltan szemléljük a régiók, városok és települések szintjén, mivel az egyes tagállamokon belül is nagyon különböző és részben ellentétes folyamatok zajlanak egyidejűleg, másrészt pedig Európa különböző régióiban bizonyos tipikus fejlődési minták ismerhetők fel. A régiók, valamint városok és helyi önkormányzatok saját politikai stratégiái és iránymutatásai a jövőben realiztikusabb, kisebb léptékű demográfiai előrejelzésekre kell, hogy épüljenek, amelyeknek mindenki számára esélyegyenlőséget kell biztosítaniuk;

8. **megerősíti nézeteit**, amelyeket „A demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái” című zöld könyvről kidolgozott véleményében juttatott kifejezésre. Az Európai Bizottság „Európa demográfiai jövője: kovácsoljunk lehetőséget a kihívásból!” és „A nemzedékek közti szolidaritás erősítése” című közleményében a vélemény számos aspektusát felismeri;

Az Európai Bizottság következtetéseiről

9. **osztja** az Európai Bizottság nézetét, amely szerint a demográfiai kihívásra adandó konkrét válaszok elsősorban a tagállamok felelősségi körébe tartoznak. **Hangsúlyozza** azonban a regionális és helyi önkormányzatok különleges felelősségét a demográfiai kihívások leküzdésében. A városokat és helyi önkormányzatokat különösen érintik a demográfiai változás következményei;

10. határozottan **támogatja** az Európai Bizottságot a generációk közötti új egyezmény létrehozásában. Azaz:

- minden egyes generáció jogait és érdekeit figyelembe kell venni. Egyre nagyobb a jelentősége annak, hogy az egyes generációk részt vehessenek a képzési rendszerekben, a munkaerőpiacban és a társadalmi életben. Különösen a lakosságban egyre kisebb részarányt kitevő gyermekeknek és fiataloknak van szükségük jó és megbízható részvételi lehetőségekre az öregedő társadalomban. Összességében erősíteni kell az egyes korcsoportokhoz illő munkát, itt is különös tekintettel a gyermekek és a fiatalok helyzetére, de az idősekről alkotott új és árnyalt kép elfogadtatása révén is,
- a tapasztalatok és kompetenciák átadása, valamint a kölcsönös támogatás a generációk között a társadalmi fejlődőképesség és a szolidaritás együttélés feltétele. Az átadás elsődleges helye a család. Egyfelől a – például a munkaerőpiacra összefüggő – mobilitási és rugalmassági elvárások, másfelől az egyedül élőknél növekvő száma miatt a demográfiai változások idején a generációk közötti kapcsolatok a családon kívül is egyre fontosabbak. Ezt a jövőben európai szinten is jobban figyelembe kell venni. Ugyanis a generációkat átfogó megközelítéssel a meglévő potenciált az eddiginél jobban fel lehet használni a demográfiai változások alakítására. Ezért a jövőben jobban kellene támogatni és ösztönözni a generációkat átfogó megközelítést megvalósító hálózatokat és kezdeményezéseket,

– ennélfogva a generációk közötti új egyezményről európai szinten a demográfiai változásokkal párhuzamos társadalmi fejlődést szolgáló, a legjobb gyakorlatok modelljeit közvetítő folyamatos tudás- és tapasztalatcserét kellene folytatni. Ugyanez érvényes az Európa demográfiai fejlődéséről szóló fórum folytatására is. A civil társadalom reprezentatív szervezeteit a lehető legnagyobb mértékben be kell vonni ebbe az átlátható és nyitott párbeszédbe;

11. **szükségesnek tartja** megemlíteni a nemzeti és európai szinten már bevezetett reformokat, mint a növekedést és foglalkoztatást célzó újjáélesztett lisszaboni stratégia, a stabilitási és növekedési paktum, a fenntartható fejlődés stratégiája, a kohéziós politika, valamint a szociális biztonság és a társadalmi beilleszkedés terén alkalmazott nyílt koordinációs módszer. **Utal** azonban arra, hogy a további fáradozásokra buzdító megjegyzés az öt alapvető politikai terület megnevezésével együtt sem elegendő a szükséges európai, nemzeti, regionális és helyi szintű koncepciók keretfeltételeinek megteremtéséhez;

12. az Európai Bizottság közleményéből **hiányolja** a nemzeti, illetve a regionális és helyi politikák szerepének leírását. A demográfiai változások nagymértékben regionális és helyi jellegűek. A közlemény a nemzeti és európai szintű adatok halmozásával azt a benyomást kelti, hogy ezek a kérdések elsősorban ezeken a szinteken oldhatók meg, ami azonban az RB szerint félrevezető. Sokkal inkább akadályozza a növekvő regionális eltérések észlelését, így például azokat is, amelyeket a tagállamokon belüli migráció okoz;

13. **üdvözli** az Európai Bizottság abbéli szándékát, hogy két évente európai demográfiai fórumot rendez, amelynek eredményei bekerülnek az éves jelentés egy fejezetébe. Nem tartja azonban helyénvalónak, hogy egyoldalúan a hosszabb várható élettartam kérdéseire összpontosít. Inkább arra van szükség, hogy egyenrangúan vegyük figyelembe a demográfiai változások különféle aspektusait;

14. **kiemeli**, hogy a demográfiai változások jelentős esélyeket kínálnak arra, hogy új termékek és szolgáltatások révén javuljon az idősebbek életminősége, és így Európában új munkahelyek jöjjenek létre, növekedjen a gazdaság és javuljon Európa versenyképessége. Ez minden olyan cselekvési területet érint, amely ösztönzi az idősebbek független és aktív életét. Gondolhatunk itt a kézművességre, az iparra, a kereskedelemre és a társadalmi csoportosulásokra többek között az idegenforgalmi, a kulturális, a háztartással kapcsolatos szolgáltatási, a mobilitás-szolgáltatási vagy a pénzügyi szolgáltatási ágazatokban;

15. **támogatja**, hogy az idősebbek szükségleteit és az úgynevezett „ezüst gazdaság” esélyeit EU-szinten is erősebben integrálják, amihez hozzátartozik a lisszaboni stratégiába való beépítésük is;

Az RB javaslatok és kérései

16. **megállapítja**, hogy az európai szintű általános demográfiai tendenciák régióként rendkívül eltérő formában jelenhetnek meg. Több folyamat együttes jelentkezése ahhoz vezet, hogy az európai régiók között győztesek (pl. London és München térsége) és vesztesek (pl. Kelet-Németország vagy a nyugat-lengyel régiók) vannak. Ennek a trendnek az eredményeként veszélybe kerül a területi kohézió. A demográfiai változások mellett a Közösségen kívülről érkező migrációs hullámok is befolyásolják a népesség alakulását. Az EU-n belüli migráció a nagyvárosi tendenciákat erősíti, ezekben az esetekben főként a gazdaságilag virágzó nagyvárosi térségek gyakorolnak egyre növekvő vonzerőt. E különböző tendenciák következményeként egyszerre jelentkeznek növekedési és visszaesési folyamatok;

17. **osztja** az Európai Bizottság nézetét, miszerint a demográfiai változások során tovább növekszik az innovációs képesség és a végzettség közötti összefüggés jelentősége. A nők és különösen az anyák számára a jövőben jobban lehetővé kellene tenni, hogy végzettségüket saját kívánalmaik és szükségleteik szerint kamatoztassák. Ezen túlmenően az oktatási rendszereknek és a vállalatoknak már most fokozatosan fel kell készülniük az idősebbek és a bevándorló háttérrel rendelkezők számának növekedésére, és szoros együttműködésben az egész életen át tartó tanulás új formáit kell bevezetniük a gyakorlatba;

18. a család és a munka összeegyeztethetőségét fontos keretfeltételnek **tartja** a gazdasági helyszínek versenyképessége szempontjából, amely versenyképesség az európai foglalkoztatási politika révén is erősítendő, és fontos szerepet játszik éppen a demográfiai fejlődésnek kedvező Európára irányuló stratégia kidolgozásának keretében;

19. **üdvözli** ebben az összefüggésben az Európai Bizottság által kiadott „A nemzedékek közti szolidaritás erősítése” című közleményt. A Régiók Bizottsága azonban óv attól, hogy egyedül a családok támogatását, valamint a munka és a magánélet összeegyeztethetőségét célzó intézkedéseket irányozzák elő a demográfiai változásokra adandó politikai válaszlépésként. Sok régióknak igen konkrét válaszlépéseket kell tennie a demográfiai tényezők alakulására, az új körülményekhez igazítva a támogatásokat és az infrastruktúrát. A családpolitikai intézkedések – bármilyen nagy szükség is van rájuk – csak lassan befolyásolják a demográfiai fejlődést. Emellett számos régió van, ahol nagyobb gondot jelent a jól képzett fiatalok elvándorlása, mint a régióban maradóknak tulajdonképpeni születési rátája;

20. **üdvözli**, „A nemzedékek közti szolidaritás erősítése” című közleményben szereplő kezdeményezést a „Szövetség a családokért” kialakítására, mely biztosítaná a bevált gyakorlatok és átfogó információk szükséges cseréjét; nyomatékosan tanácsolja azonban, hogy a „Szövetség a családokért”-ban ne csak a születési arányszámok növelésének eszközét, hanem a demográfiai tényezők alakulására adott átfogó válasz eszközt is lássák. A Régiók Bizottságát és a vele kapcsolatban lévő helyi és regionális önkormányzatokat – melyek hangsúlyozzák készségüket a konstruktív együttműködésre és javaslatok tételére az európai nemzedéki politika további alakítását illetően – teljes mértékben be kell vonni a Szövetség munkájába;

21. **hangsúlyozza** a demográfiai fejlődés regionális egyenlenségét. A növekvő régiók főként fiatalokat, nőket és bevándorló háttérrel rendelkezőket vonzanak. Ezekben a régiókban a társadalmi különbségek a szegregációs folyamatok következtében is nőnek. A szélsőséges mértékű társadalmi kirekesztés megakadályozása érdekében mindez egyrészt szigorúbb integrációs követelményekhez, másrészt az idősök igényeinek megfelelő infrastruktúra kiépítésére és javítására tett megnövekedett erőfeszítésekhez vezet;

22. **elismeri**, hogy a bevándorlók integrációja döntő jelentőségű a társadalom jövője szempontjából. Abból indul ki, hogy a felnövő generációban rejlő potenciál jobb kihasználására irányuló fokozott képzési erőfeszítések ellenére szükség van az Európán kívüli országokból származó magasan képzett munkaerőre. A magasan képzett munkaerőért folytatott – bár fontos – verseny azonban csak korlátozott mértékben hat majd a demográfiai fejlődésre;

23. **utal arra**, hogy a csökkenő népességű régiók nem egyszerűen népességet veszítenek, hanem elsősorban fiatalokat (főként a 20–30 évesek csoportjából), női népességet, valamint magasan képzett embereket. Az ilyen régiók, a növekedőkkel ellentétben, nem válnak migrációs célponttá. Így a makroszinten azonos tendenciák keretében rendkívül különböző problémák keletkeznek az egyes európai régiókban;

24. **felhívja a figyelmet** ebben az összefüggésben az ápolás jövőjének problémájára. A csökkenő népességű régiók aránytalanul nagy mértékben aktív népességet veszítenek. Az idős korral járó függőség nem egyenletesen nő. A fiatalok elvándorlása – különösen mivel a házi ápolás terén szükség van a magánszférára – súlyosbítja az ápolásra szorulóknak jövőbeli támogatásának problémáját. Ezáltal éppen a csökkenő népességű régiókban fog megnőni a közszféra vagy az önálló szereplők által nyújtott jóléti ellátás szerepe;

25. **szükségesnek tartja** a regionális szinten rendkívül ellentmondásos tendenciák figyelembevételét és egy megfelelő adatbázis létrehozását a tendenciák értékeléséhez. A helyi, regionális és nemzeti adatokat összehasonlítható módon kell megjeleníteni. Ez „szocio-demográfiai monitoring” formájában állandó feladat kellene, hogy legyen;

26. **felhívja a figyelmet** a közép- és kelet-európai tagállamokban, valamint Németország új tartományaiban lezajló speciális folyamatra. Jelenleg ezekben a régiókban látszanak leginkább a születések számának csökkenésével és a demográfiai tényezők strukturális változásaival járó következmények, emellett szinte gyorsított felvételnél figyelhető meg a változás. Ezekben a régiókban olyan folyamatok zajlanak, amelyek az európai régiók többségében csak később vagy nem ilyen intenzíven jelennek majd meg. Ezeknek a régióknak a támogatása, például az Európai Bizottság „régiók a gazdasági változásért” kezdeményezésének keretében, az RB szerint lehetővé teszi megfelelő eszközök létrehozását egész Európa számára a demográfiai változás problémáinak leküzdéséhez;

27. **felhívja a figyelmet** azokra a problémákra, amelyekkel a tagállamokon belüli kisebbségi kultúráknak kell szembenézniük, amelyek kultúráját és nyelvük fennmaradását különösen érzékenyen érinthetik a népességmozgás és a demográfiai változás kihívásai. A közösségek és családok összetételében bekövetkező változások olyan szokás- és nyelvhasználatbeli változásokhoz vezetnek, amelyekre a közösségeknek fel kell készülniük;

28. **rámutat**, hogy a jelenlegi demográfiai kihívás példa nélküli az európai történelemben. Nincs tehát kész, bevált recept arra, hogy hogyan kell rá reagálniuk az európai társadalmaknak. A világon eddig még csak Japán tett szert hasonló tapasztalatokra. Az RB ezért **üdvözi** az Európai Bizottság nyílt megközelítését ebben a témában;

29. **úgy látja**, hogy az Európai Bizottság közleménye túl erősen összpontosít a várható élettartam növekedése és az ezzel járó következmények kérdésére, és nem foglalkozik más, hasonlóan fontos témákkal, például azzal, hogy miként lehet megbirkózni a népességszám csökkenésének következményeivel, vagy az érintett régiókban szükséges, ehhez kapcsolódó átalakítási folyamatok kérdésével. Még ha ezek a kérdések inkább nemzeti és regionális szinten oldhatók is meg, ott, ahol ez infrastruktúrát is érint, a strukturális alapok felhasználása is megvitatandó;

30. ebben az összefüggésben **szükségesnek tartja** felülvizsgálni az európai stratégiák növekedésre való egyoldalú összpontosítását. A csökkenő népességű régióknak megváltozott fejlesztési koncepciókra kell átállniuk, az infrastruktúrájának a kisebb lakosság számára is megfizethetőnek és elérhetőnek kell maradnia, a regionális fejlesztési tervekben a kisebb létszámú lakosság igényeit kell megfelelően figyelembe venni. Ez nem jelenti azonban azt, hogy kevesebb befektetésre van szükség, sokkal inkább azt, hogy másféle befektetések kellenek. A csökkenő népességszám és az erős regionális eltérések jellemezték gazdasági és társadalmi fejlődés kérdései minőségi, nem pedig elsősorban mennyiségi kérdések. Mindez azt jelenti, hogy az eddig kizárólag növekedésorientált politikai felfogást ki kell egészíteni a csökkenést és az átalakítást is magában foglaló szemléletmóddal;

31. **megállapítja**, hogy a demográfiai változások kihívásainak sikeres leküzdéséhez a következő politikai keretfeltételek szükségesek:

- el kell kerülni annak ösztönzését, hogy a városok és régiók nem produktív módon versengjenek a több lakosért. A nagyobb, erősebb városok és régiók az általuk kínált előnyök révén vonzzák magukhoz az embereket. Ez azonban más városok és régiók rovására megy, amelyekben ezáltal tovább rosszabbodik a demográfiai helyzet;

- a megoldások keresésébe lehetőleg idejében be kell vonni a magasabb kormányzati szinteket. A régióknak az eddigieknél

intenzívebb módon közösen kell átfogó, az együttműködésre építő stratégiákat kialakítaniuk;

- demográfiai változások következményeiről szóló információk révén az egész társadalmat idejében be kell vonni, hogy minden társadalmi szerepvállaló e változásokhoz tudja igazítani tevékenységének fő vonalait;

- A kormányoknak a demográfiai változások lassítása érdekében bizonyos feltételeket kell rögzíteniük. Minden tagállam politikáiban figyelembe kell venni a karriert építő, emellett családot is akaró fiatal nők igényeit, és ennek lehetővé tétele érdekében nagyobb mértékű szociális támogató mechanizmusokat kell életbe léptetni. Rugalmasabb munkalehetőségek formájában hasonló támogató mechanizmusoknak kell rendelkezésre állniuk az idősebbek számára is;

32. **szükségesnek tartja** ezért a regionális igényekhez igazított, differenciált stratégiák támogatását, amelyek lehetővé teszik, hogy a lakosság lehetőleg jól hozzáférjen az általános érdekű szolgáltatásokhoz, az IKT-szolgáltatásokhoz és a képzéshez;

33. **hangsúlyozza**, hogy a demográfiai változás a szakmai tapasztalatok új megközelítési módját teszi szükségessé. A gazdaságban és az adminisztratív területeken fontossá válik az idősebb munkavállalók tapasztalatainak erőteljesebb kiaknázása. Lényeges, hogy az idősebbek aktív életük utolsó éveiben nagyobb rugalmasságot élvezhessenek. Az otthonról végzett munka, a rugalmas munkaidő és a fokozatos nyugdíjba vonulás fontos és felkínálható választási lehetőségek, amelyek arra ösztönözhetik az idősebb munkavállalókat, hogy hosszabb ideig maradjanak alkalmazásban. A fiatalabb munkavállalók jobb foglalkoztatási kilátásainak lehetővé tétele, illetve az életkornak megfelelő foglalkoztatás ösztönzése érdekében az európai társadalmaknak és főként a bértárgyalások szereplőinek új modelleket kellene kifejleszteniük arra, hogy aktív életük egyes szakaszaiban a munkavállalók mennyi és milyen munkát végezzenek;

34. **kéri** az egész életen át tartó tanulásnak mint a polgárok jogának és a polgárokkal szembeni elvárásnak az erősítését, hogy meg lehessen felelni az állandóan változó gazdasági és társadalmi elvárásoknak;

35. **megállapítja**, hogy a csökkenő népességű régiókban az általános érdekű szolgáltatásokat, az infrastruktúrát és a társadalmi életet az igényeknek megfelelően a népességszámhoz és a változó, csökkenő kereslethez kell igazítani. A legutóbb csatlakozott közép- és kelet-európai országokban, valamint Németország keleti részében jelentkező kihívások azt mutatják, hogy az infrastruktúra visszafejlesztése és átépítése irányába mutató politikai tervzetek a régiók jövőbeli versenyképességét meghatározó kérdések lesznek;

36. **szükségesnek tartja** a strukturális alapok és az EMVA felülvizsgálatát általában véve a demográfiai fejlődés következményeinek leküzdése vonatkozásában. Ezért üdvözli az Európai Bizottság bejelentését, amely szerint a 2008 végéig elfogadandó közleményben – amely javaslatokat tartalmaz arra nézve, hogy hogyan lehet az előregedő népesség igényeit ésszerűbben figyelembe venni – különös figyelmet fordít a strukturális alapok lehetséges szerepére ezen a téren;

37. ebben az összefüggésben **arra biztat**, hogy a strukturális alapok és az EMVA szerepét abban a tekintetben is vizsgálják felül, hogy az eszközök kielégítően figyelembe veszik-e a növekvő és a csökkenő népességű régiók szükségleteit. **Kéri** továbbá, hogy a felülvizsgálatot úgy időzítsék, hogy az eredmények még a támogatási időszak első felében megszülessenek. Az RB azt várja az Európai Bizottságtól, hogy a 3. sz. célkitűzés programjainak (Interreg IVc) főbb pontjai között a „demográfiai változás” témája kiemelt helyen szerepeljen;

Kelt Brüsszelben, 2007. június 6-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Michel DELEBARRE

II. Eljárás

Cím:	A Bizottság közleménye – Európa demográfiai jövője: kövessünk lehetőséget a kihívásból!
Hivatkozás:	COM(2006) 571 final
Jogalap:	EKSz. 265. cikk első bekezdés
Eljárási Szabályzat:	
Az Európai Bizottság levelének kelte:	2006. október 12.
Elnökségi határozat kelte:	2006. április 25.
Illetékes szakbizottság:	„Gazdaság- és szociálpolitika” szakbizottság (ECOS)
Előadó:	Dr. Gerd Harms, Brandenburg tartomány szövetségi képviselője és Európa-ügyi megbízottja, az állami kancellári hivatal államtitkára (DE/PES)
Elemző feljegyzés:	2006. december 14.
Szakbizottsági vita:	2007. február 2.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2007. március 30.
Szakbizottsági szavazás eredménye:	többséggel elfogadva
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2007. június 6–7., június 6-i ülésnap
Korábbi RB-vélemény:	„A demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái” című zöld könyvről szóló vélemény CdR 152/2005 fin ⁽¹⁾ – COM(2005) 94 final

⁽¹⁾ HL C 115., 2006.5.16., 61. o.

38. **felhívja a figyelmet** arra, hogy a nagyarányú bevándorlást felmutató régiók jelentős problémákkal szembesülnek a különböző népességcsoportok integrációja terén. A demográfiai hatások különböző mértékben érik a lakosság különböző csoportjait. A bevándorlói háttérrel rendelkező fiatalok integrációjának kérdése az európai társadalmak jövőjének egyik legfontosabb kérdése lesz. Elsősorban a városi régiók szembeesülnek azzal, hogy a népesség különböző csoportjainak demográfiai összetétele rohamosan változik;

39. ezen eredmények fényében azt **javasolja**, hogy európai szinten vegyük számba a tipikus regionális és helyi problémákat és tendenciákat, amelyek különböző válaszokat és stratégiákat követelnek. A mellékletben leírt esetek hozzájárulhatnak ezek meghatározásához.

Régiók Bizottsága vélemény – Bővítési csomag 2006 – Integrációs képesség

(2007/C 197/02)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy véli, hogy az integrációs képesség olyan tényező, amelyet kellő mértékben figyelembe kell venni a bővítési folyamat ütemének meghatározásakor, nem pedig ürügy arra, hogy ezek az államok ne csatlakozhassanak, és nem is újabb kritérium; az integrációs képességet sokkal inkább az átláthatóság alapvető elemének tekinti, mely elsősorban az EU-t, majd pedig a tagjelölt országokat érinti;
- véleménye szerint az EU bővítése mindenképp egy közös politikai projektet jelent, amely értékeken és elveken, továbbá közös intézkedéseken és intézményeken alapul. Ezért az integrációs képességet olyan eszköznek kell tekinteni, amelynek célja ezen értékek és elvek, intézkedések, valamint a közösségi intézmények működésének megőrzése. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a közös politikai projekt felhígulása, a jövőbeni bővítések révén tovább kellene erősíteni;
- felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Uniónak a bővítéssel párhuzamosan meg kell őriznie cselekvő- és döntési képességét, hogy hatékony közösségi szakpolitikákat alakítson ki; bővítési politikáját tehát oly módon kell kialakítania, hogy képes legyen megőrizni sajátos intézményi, pénzügyi és politikai szerkezetét, amely nem gyengülhet meg a bővítés következtében; ugyanakkor kerülendő annak a kockázata is, hogy elhalványul az eredeti jelentés és célkitűzés;
- kiemeli, hogy a bővítésekhez – amelyek aligha valósíthatók meg az eddigi szerződések alapján, főként nem a Nizzai Szerződés módosítása nélkül és a változatlan formában fennálló pénzügyi tervek esetében – szükség van valamennyi európai intézmény és szerv hozzájárulására az esetleges módosítások értékelésénél;
- konstruktív megoldásnak tartja bevonását az EU finanszírozási rendszerének megreformálásába, amelynek az intézményi reformmal párhuzamosan kell lezajlani, és amely nem választható el a bővítési politikától. E tekintetben utal meggyőződésére, mely szerint lehetetlen kevesebb forrással több Európát megvalósítani, és hangsúlyozza, hogy a jövőbeli pénzügyi struktúra szempontjából különösen fontos az európai többletértéket hozó területekre történő összpontosítás.

I. Politikai ajánlások

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Bővítési stratégia és a főbb kihívások 2006–2007, Mellékletben külön jelentés az EU új tagok felvételére irányuló képességéről

COM(2006) 649 final

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Integrációs képesség és a regionális, valamint a helyi hatóságok

1. úgy véli, hogy az integrációs képesség olyan tényező, amelyet kellő mértékben figyelembe kell venni a bővítési folyamat ütemének meghatározásakor, nem pedig ürügy arra, hogy ezek az államok ne csatlakozhassanak, és nem is újabb kritérium; az integrációs képességet sokkal inkább az átláthatóság alapvető elemének tekinti, mely elsősorban az EU-t, majd pedig a tagjelölt országokat érinti;

2. ezért **egyetért** az Európai Tanács 2006. decemberi következtetéseivel, amelyek szerint az integrációs képesség az egyik kulcsfeltétele egy olyan bővítési politika kialakításának, amely újra a polgárok helyeslésére talál majd;

3. **emlékeztet** arra, hogy az Európai Unió új tagokkal való bővítése különösen az alábbi összetevők függvénye: az Unió pénzügyi kapacitásai a szakpolitikák – főként a KAP és a kohéziós politika – kezelésében, illetve a munkaerőpiac azon képessége, hogy az új tagállamokból érkező munkaerőt felszívja; valamint a közösségi intézmények azon képessége, hogy gyümölcsöző együttműködést folytassanak a lehető legtöbb tagállammal, a koppenhágai Európai Tanács által megjelölteknek megfelelően;

4. **felhívja a figyelmet** arra, hogy az Európai Uniónak a bővítéssel párhuzamosan meg kell őriznie cselekvő- és döntési képességét, hogy hatékony közösségi szakpolitikákat alakítson ki; bővítési politikáját tehát oly módon kell kialakítania, hogy képes legyen megőrizni sajátos intézményi, pénzügyi és politikai szerkezetét, amely nem gyengülhet meg a bővítés következtében; ugyanakkor kerülendő annak a kockázata is, hogy elhalványul az eredeti jelentés és célkitűzés;

5. **véleménye szerint** az EU bővítése mindenekelőtt egy közös politikai projektet jelent, amely értékeken és elveken, továbbá közös intézkedéseken és intézményeken alapul. Ezért az integrációs képességet olyan eszköznek kell tekinteni, amelynek célja ezen értékek és elvek, intézkedések, valamint a közösségi intézmények működésének megőrzése. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a közös politikai projekt felhígulása, a jövőbeni bővítések révén tovább kellene erősíteni;

6. megkésettnek **tekinti** az integrációs képességről jelenleg zajló vitát, amelynek már az Agenda 2000-rel kapcsolatos tárgyalások, majd azt követően közvetlenül minden egyes bővítés előtt, továbbá a 2007–2013-as pénzügyi tervvel kapcsolatos tárgyalások során le kellett volna zajlania;

7. **megjegyzi**, hogy az Európai Bizottság dokumentumában nem mutatja be kiegyensúlyozott módon az integrációs képességet, amellyel a dokumentum szerint sokkal inkább a tagjelölt országoknak, mint az EU-nak kell rendelkeznie;

8. kiemeli, hogy a bővítésekhez – amelyek aligha valószínűsíthetők meg az eddigi szerződések alapján, főként nem a Nizzai Szerződés módosítása nélkül és a változatlan formában fennálló pénzügyi tervek esetében – szükség van valamennyi európai intézmény és szerv hozzájárulására az esetleges módosítások értékelésénél (például a belső piaci szabályok, a költségvetés, az EU pénzügyei, valamint az intézmények működése területén), a folyamat megfelelő eredményének biztosítása érdekében. A regionális és a helyi önkormányzatok – hasonlóan a nemzeti parlamentekhez és a civil társadalomhoz – fontos szerepet játszanak ebben az értékelésben a társadalmi elfogadás tekintetében (a társadalom képessége az új európai polgárok integrációjára, akik ugyanazokat az értékeket vallják, és közös identitással rendelkeznek, valamint közös polgárságot alkotnak, amelynek a célja az európai népek közötti egyre szorosabb egység kialakítása);

9. véleménye szerint egy adott tagjelölt országgal folytatott tárgyalások során az EU-nak képesnek kellene lennie arra, hogy megbizonyosodjon arról, tekintettel vannak-e az integrációs képességre. Ezzel párhuzamosan ellenőrizni kellene a koppenhágai kritériumok betartását az egyes tagjelölt országok részéről; **egyetért** az Európai Parlament azon kritikájával, amely szerint az Európai Bizottság válasza nem kielégítő, mivel nem foglalkozik részletesen a jelenlegi tárgyalásokkal az integrációs képesség szempontjából, továbbá nem határozza meg azokat az elveket, amelyekre e meghatározás épülne;

10. **elvárja**, hogy a következő bővítéseket megelőző szakaszban az Európai Bizottság elemezze, milyen hatással jár a bővítés a különböző érintett politikákra és azok finanszírozására, valamint az Unió intézményi szerkezetére nézve; az elemzésnek magában kellene foglalnia továbbá a tagjelölt országokban zajló reformfolyamatok értékelését, különösen a polgároknak a csatlakozási folyamatban való fokozottabb részvétele, valamint a közigazgatás decentralizációja tekintetében;

11. javasolja, hogy a közösségi intézmények támogassák az arra irányuló intézkedéseket, hogy a polgároknak és az őket tömörítő egyesületeknek lehetőségük nyíljon az integrációs folyamattal kapcsolatos véleményük nyilvános kifejezésére és kicserélésére;

12. ezzel összefüggésben elengedhetetlennek **tartja** a kohéziós politika jövőjének külön elemzését, és hangsúlyozza, hogy hasznos lenne szimulációkat készíteni a bővítés különböző lehetséges forgatókönyveit illetően; az integrációs képesség ezen elemzését, amely az Unió gazdasági, társadalmi, valamint az európai hozzáadott érték polgárok általi „láthatósága” szempontjából egyik legfontosabb politikája, a vele való együttműködésben kellene lefolytatni;

13. másrészt **tudatában van** az integrációs képesség mérésével kapcsolatos nehézségeknek, mivel ez a képesség természetesen nem állandó, és az EU által céljai eléréséhez rendelkezésre bocsátott eszközök az évek során módosulhatnak; ezért **kéri**, hogy pontosabban határozzák meg az integrációs képesség fogalmát és annak mérési módját;

14. **kiemeli**, hogy a regionális és helyi önkormányzatokat közvetlenül be kellene vonni az őket érintő egyes európai szakpolitikák ellenőrzésébe és hatásai értékelésébe is, ha ez utóbbi területek a bővítés következtében módosulnak. Ez különösen a tagjelölt országokkal határos régiókra vonatkozik.

15. **támogatja** az Európai Parlament arra vonatkozó kérését, hogy hozzájárulását ne csak a tárgyalások végén, hanem azok megkezdése előtt is kikérjék;

16. **utal** a munkacsoportok létrehozására (nyugat-balkáni országok, Horvátország és Törökország) irányuló döntésére; e munkacsoportok hasznos eszközként támogatják a tagjelölt országok regionális és helyi önkormányzatait a kapacitásépítésre irányuló erőfeszítések, valamint az EU és a tagjelölt országok közötti szükséges politikai párbeszéd elősegítése területén; kívánatosnak tartaná továbbá, ha e munkacsoportok – amennyiben azt a különböző társulási megállapodások előírják – közös konzultatív bizottságokká alakulnának, és ily módon a tárgyalások teljes időtartama alatt a tagjelölt országok regionális és helyi önkormányzatainak szócsöveként működnének;

17. **hangsúlyozza**, hogy az integrációs képességgel kapcsolatos mérlegeléseknek olyan alternatív megoldásokhoz is el kell vezetniük, amelyeket egy adott tagjelölt ország vagy az elutasított tagjelöltségű országok irányában létre nem jövő bővítés esetén kell meghatározni – mint például az Európai Szomszédsági Politika megerősítése vagy bizonyos gyakorlati megközelítésmód alkalmazása (például a szabadkereskedelem vagy területi együttműködés terén) –, és amelyek eredményeképpen különböző integrációs formák, illetve kiváltságos partnerségek jöhetnek létre;

Intézményi és pénzügyi reform

18. **egyetért** az Európai Tanács 2006. decemberi következtetéseivel, és **kiemeli**: az intézményi kérdéseket bármely egyéb jövőbeni bővítés és a 2009-es európai parlamenti választások előtt meg kell oldani; megismétli felhívását arra vonatkozóan, hogy a reformfolyamat során olyan megoldásokat kell találni, amelyek biztosítják az EU döntéshozatali folyamatainak jobb működését, ugyanakkor erősítik a polgárok és a regionális és helyi önkormányzatok részvételét az európai jogalkotási folyamatban, mindezt a kibővült Európa többszintű kormányzásában rejlő lehetőségek elismerésével;

19. konstruktív megoldásnak tartja a Régiók Bizottsága bevonását az EU finanszírozási rendszerének megreformálásába,

amelynek az intézményi reformmal párhuzamosan kell lezajlani, és amely nem választható el a bővítési politikától. E tekintetben utal meggyőződésére, mely szerint lehetetlen kevesebb forrással több Európát megvalósítani, és hangsúlyozza, hogy a jövőbeli pénzügyi struktúra szempontjából különösen fontos az európai többletértéket hozó területekre történő összpontosítás;

Átláthatóság és kommunikáció a közvélemény megnyerése érdekében

20. kedvezően **fogadja** az Európai Bizottság javaslatait a tagjelölt országokkal folytatott csatlakozási tárgyalások átláthatóságára vonatkozóan. A cél a bővítési folyamat demokratikus legitimitásának megerősítése, valamint a polgárok, továbbá a csatlakozással és a bővítéssel kapcsolatos döntésekbe bevont politikai elit között tátongó szakadék csökkentése. E cél elérése és a tárgyalások minőségének javítása érdekében ésszerűnek tartja a tagjelölt országok civil társadalmát, regionális és helyi önkormányzatait, valamint a Régiók Bizottságát bevonni a csatlakozási folyamat különböző szakaszaiba a kohéziós politikára és a decentralizálásra vonatkozó fejezetek átvilágítása („screening”) alatt;

21. **kiemeli**, hogy az Európai Bizottságnak – az átláthatóságot és a polgárokkal szembeni nyitottságot hangoztató megközelítésmódjával összhangban – a tagjelölt és a potenciális tagjelölt országokról szóló éves jelentésének szövegét közzé kellene tennie az illető országok polgárai által beszélt nyelveken. A cél a csatlakozási folyamat minőségének javítása azáltal, hogy a polgárok részt vehetnek az EU-csatlakozásról folyó nemzeti vitában;

22. **kiemeli** továbbá, hogy a csatlakozási folyamat annak jelenlegi szerkezetében inkább felülről irányítottnak tűnik, és a folyamat egésze nem feltétlenül áll a tagjelölt országok parlamentjei, illetve regionális és helyi önkormányzatai demokratikus ellenőrzése alatt, valamint nem vesznek részt benne közvetlenül a polgárok, a politikai pártok, a civil társadalom vagy a helyi és regionális önkormányzatok. Mindez az alábbi következményekkel járt:

- a) a tagjelölt országok korszerűsítésének és demokratizálásának felgyorsítása nem mindig talált egyetértésre a polgárok körében;
- b) ezen változásokat nem kísérte mindig a közigazgatás decentralizálására irányuló folyamat, ami pedig katalizátor-szerepet tölt be a demokratizálódásban és a közvélemény megnyerésében egyaránt;
- c) a bővítési politika által megkövetelt, politikai és szociális jellegű belső reformok kihatnak a nemzeti, a regionális és a helyi közigazgatási struktúrára, amelyek általában gyengék, és amelyeknek számítaniuk kellene a többi európai közigazgatás szakértelmére, valamint a sokszínűség és a szubszidiaritás megőrzésére;

23. **véleménye szerint** ezért hasznos lenne egy, a részvételt erősítő megközelítést javasolni – amely egyebek között a partnerségek eszköze révén megvalósítható, amely eszközről már kiderült, hogy alapvető fontossággal bír a polgárok kölcsönös ismerete tekintetében – a célból, hogy segítséget nyújtsanak a tagjelölt országok közigazgatási szerveinek a korrupció leküzdésében, valamint hogy ösztönözzék a helyi és regionális önkormányzatokat és a nemzeti kormányokat a szükséges közigazgatási és igazságszolgáltatási reformok végrehajtására.

24. **egyért** az Európai Parlament és az Európai Bizottság által hangoztatott megközelítés fontosságával a regionális és a helyi önkormányzatok kommunikációs funkcióit illetően – hiszen a kommunikációs politikának decentralizáltabbnak és a civil társadalom hozzájárulására nyitottabbnak kell lennie a közvélemény megnyerése érdekében mind a tagállamokban, mind pedig a tagjelölt országokban –, amelyek a bővítési

folyamat átláthatósága és az ahhoz kapcsolódó felelősségtudat erősítése érdekében tevékenykednek, ezáltal a folyamat a lehető legszélesebb körben elfogadottá válik; üdvözli tehát az Európai Bizottság javaslatát, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottságnak nem kell feladnia politikai kötelezettségeit e téren, és felkéri az Európai Bizottságot, hogy népszerűsítse a regionális és helyi önkormányzatoknál azokat az eszközöket, amelyek e közös erőfeszítések sikeréhez szükségesek;

25. **felkéri** az EU költségvetési hatóságát: támogassa az EU-tagországok regionális és helyi önkormányzatait szükséges pénzügyi erőfeszítéseikben, oly módon, hogy forrásokat bocsát rendelkezésükre kifejezetten a bővítéssel kapcsolatos regionális és helyi szintű tájékoztató kampányokhoz, valamint a tagállamok és tagjelölt országok regionális és helyi közigazgatásait, hogy az európai üzenet „erősítőként” működhessenek;

Kelt Brüsszelben, 2007. június 6-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Michel DELEBARRE

II. Eljárás

Cím:	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Bővítési stratégia és a főbb kihívások 2006–2007 – Mellékletben külön jelentés az EU új tagok felvételére irányuló képességéről
Hivatkozás:	COM(2006) 649 final
Jogalap:	EKSz. 265. cikk első bekezdés
Szabályozási alap:	
Európai bizottsági felkérés kelte:	2006. november 8.
Elnökségi határozat:	2006. április 25.
Illetékes szakbizottság:	„Külkapcsolatok és decentralizált együttműködés” (RELEX) szakbizottság
Előadó:	Isidoro Gottardo (IT/EPP) , Sacile (Pordenone megye) önkormányzatának képviselője
Elemző feljegyzés:	2006. december 7.
Szakbizottsági vita:	2007. január 25.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2007. március 29.

Szabbizottsági szavazás eredménye:	A szavazatok többségével elfogadva
Plenáris ülésen történt elfogadás kelte:	2007. június 6.
Korábbi RB-vélemény:	<p>Vélemény a következő tárgyban: „A nyugat-balkáni országok az Európába vezető úton: a stabilitás megszilárdítása és a jólét megteremtése” (COM(2006) 27 final), CdR 115/2006 fin ⁽¹⁾, előadó: Franz Schausberger (AT/EPP), elfogadás: az RB 2006. október 11-i plenáris ülésén.</p> <p>Vélemény a következő tárgyban: „Az Európai Bizottság közleménye az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára »Párbeszéd az Európai Unió és a tagjelölt országok civil társadalmi között«” COM (2005) 290 final. CdR 50/2006 fin ⁽²⁾, előadó: Isidoro Gottardo, (IT/EPP), elfogadás: az RB 2006. április 27-i plenáris ülésén.</p> <p>Vélemény a következő tárgyban: „Javaslat a Horvátországgal létrehozott európai partnerségben szereplő elvekről, prioritásokról és feltételekről szóló tanácsi határozatra” COM (2004) 275 final. CdR 499/2004 fin ⁽³⁾, előadó: Isidoro Gottardo, (IT/EPP), elfogadás: az RB 2005. október 13-i plenáris ülésén.</p> <p>Vélemény a következő tárgyban: „Az Európai Bizottság ajánlása Törökország előrehaladásáról a csatlakozás felé” (COM(2004) 656 final), CdR 495/2004 ⁽⁴⁾, előadó: Helene Lund (DK/PES), elfogadás: az RB 2005. július 6-i plenáris ülésén.</p>

⁽¹⁾ HL C 51., 2007.3.6., 16. o.

⁽²⁾ HL C 206., 2006.8.29., 23. o.

⁽³⁾ HL C 81., 2006.4.4., 42. o.

⁽⁴⁾ HL C 31., 2006.2.7., 11. o.

Régiók Bizottsága vélemény – 2006-os bővítési csomag – Tagjelölt országok

(2007/C 197/03)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- emlékeztet arra, hogy a bővítés sikertörténetnek bizonyult az Európai Unió és Európa egésze számára;
- hangsúlyozza a regionális és helyi szempont jelentőségét a bővítési folyamatban a belső stabilitás biztosítása érdekében, melynek lényeges eleme az alulról építkező demokrácia;
- hangsúlyozza a koppenhágai politikai kritériumok folyamatos teljesítésének fontosságát, különös tekintettel a szólásszabadság, a vallásszabadság, a nők jogai, a kisebbségi jogok és a szakszervezeti jogok erősítésére, valamint az emberi jogok intézményi kereteinek további fejlesztésére;
- hangsúlyozza, hogy a bővítési folyamat nemzeti, regionális és helyi szintű nyomon követése nagy kihívás, tekintettel a kérdés jelentőségére az Európai Unió jövője szempontjából. Ezért egy Horvátországgal foglalkozó munkacsoport létrehozásáról döntött, amely politikai álláspontjának meghatározása érdekében magában foglalja az összes érintettel folytatott párbeszéd ösztönzését is;
- üdvözli a politikai és gazdasági kritériumok, az *acquis*, valamint a stabilitási és társulási megállapodás végrehajtása terén történt előrelépést Horvátországban, és üdvözli a horvát hatóságok által végzett folyamatos haladást a koppenhágai politikai kritériumok teljesítése terén;
- üdvözli a Törökország által bevezetett mélyreható reformokat, de továbbra is aggasztónak tartja, hogy a reformok üteme lelassult, valamint emlékeztet arra, hogy egy Törökországgal létrehozandó konzultatív vegyes bizottság felállítása politikai célkitűzése marad;
- üdvözli a reformok terén tett folyamatos előrehaladást és azt, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság jó úton halad a koppenhágai politikai kritériumok teljesítése felé, de megjegyzi, hogy a reformok 2006-ban lelassultak.

I. Politikai ajánlások

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: „Bővítési stratégia és a főbb kihívások 2006–2007, mellékletben külön jelentés az EU új tagok felvételére irányuló képességéről”

COM(2006) 649 final

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános ajánlások

1. emlékeztet rá, hogy a különböző bővítési körök már a kezdetektől fogva az európai integráció szerves részét képezték;
2. elismeri a bővítési folyamat fontos szerepét a csatlakozás folyamatában részt vevő országok demokratikus és stabil fejlődése, az európai térség stabilitása, valamint az Európai Unió biztonsága szempontjából;
3. emlékeztet arra, hogy a bővítés sikertörténetnek bizonyult az Európai Unió és Európa egésze számára. Segített Európa megosztottságának áthidalásában, és hozzájárult a kontinens békéjéhez és stabilitásához;
4. hangsúlyozza a regionális és helyi szempont jelentőségét a bővítési folyamatban, és elismeri a helyi és regionális politikáknak a belső stabilitás biztosításában betöltött fontos szerepét, melynek lényeges eleme az alulról építkező demokrácia;
5. hangsúlyozza, hogy minden uniós tagságra törekvő országot saját érdemei alapján kell megítélni, aszerint, hogy mennyire sikerült teljesítenie a szigorú tagsági kritériumokat;
6. hangsúlyozza, hogy a szubszidiaritás és az arányosság elvén alapuló, jó európai kormányzás decentralizáció útján, egységes minták erőltetése nélkül valósulhat meg;
7. rámutat arra, hogy a hatékony helyi és regionális demokráciához elengedhetetlen a hatáskörök és a pénzügyi források kiegyensúlyozott áthelyezése a decentralizált hatóságokhoz;
8. együttműködési erőfeszítéseket és az előcsatlakozási politikának az uniós tagállamok és a tagságukat kérő országok helyi és regionális önkormányzataival együtt történő megvalósítása során gyűjtött tapasztalatok és legjobb gyakorlatok cseréjét tartja szükségesnek;

Horvátország

9. üdvözli a politikai és gazdasági kritériumok, az *acquis*, valamint a stabilitási és társulási megállapodás végrehajtása terén történt előrelépést, és ugyancsak üdvözli a folyamatos haladást a koppenhágai politikai kritériumok teljesítése terén;
10. hangsúlyozza, hogy a bővítési folyamat nemzeti, regionális és helyi szintű nyomon követése nagy kihívás, tekintettel a

kérdés jelentőségére az Európai Unió jövője szempontjából. Ezért egy Horvátországgal foglalkozó munkacsoport létrehozásáról döntött, amely politikai álláspontjának meghatározása érdekében magában foglalja az összes érintettel folytatott párbeszéd ösztönzését is;

11. felvázolja, hogy a munkacsoport segítségével arra törekszik, hogy elősegítse az állandó párbeszédet Horvátország politikai képviselőivel. Ezenkívül ösztönzi és támogatja majd a bővítési folyamattal kapcsolatos tájékoztatási és kommunikációs kampányok megszervezését az Európai Unió és Horvátország városaiban és régióiban;

12. hangsúlyozza, hogy Horvátországban és a Nyugat-Balkánon a bizalom és a stabilitás növelésének egyik módja a helyi és regionális önkormányzatok közötti határokon átnyúló aktív együttműködés;

13. örömmel fogadja, hogy készül a közigazgatási reform stratégiája, és felhívja a figyelmet arra, hogy foglalkozni kell a helyi és regionális igazgatás kapacitásának kérdéseivel is;

14. fontosnak tartja, hogy a kormányzat hozzáfogott az igazságügy reformját és a korrupció leküzdését szolgáló stratégia végrehajtásához, és üdvözli, hogy Horvátország előrelépett a kisebbségek és a menekültek visszatérése terén, ám hangsúlyozza, hogy e területek mindegyikén további reformtevékenységre van szükség, és azt ajánlja, hogy nagyobb léptekkel haladjanak előre, mindenekelőtt a két utóbbi kérdésben;

15. hangsúlyozza, hogy a demokratikus és decentralizált, helyes kormányzás fontos a polgárok igényeinek kezeléséhez, és rámutat arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok jelentős szerepet játszanak a reformpolitikák folytatásában;

16. örömmel nyugtázza, hogy Horvátország továbbra is teljes mértékben együttműködik az ICTY-vel (a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszékkel), és hangsúlyozza, hogy újabb előrelépésekre, így például tanúvédelemre van szükség a háborús bűnök tárgyalásai tekintetében;

17. azt ajánlja, hogy lépjenek előre a közbeszerzési kérdések kezelése terén, biztosítva az eljárások átláthatóságát az igazgatás minden szintjén;

18. üdvözli a regionális politika, illetve a strukturális eszközök összehangolása terén történt újabb fejleményeket, azonban felhívja a figyelmet arra, hogy az uniós finanszírozás felhasználásához nagyobb közigazgatási kapacitásra van szükség;

Törökország

19. üdvözli a Törökország által bevezetett mélyreható reformokat, de továbbra is aggasztónak tartja, hogy a reformok üteme lelassult;

20. hangsúlyozza, hogy a bővítési folyamat nemzeti, regionális és helyi szintű nyomon követése nagy kihívás, tekintettel a kérdés jelentőségére az Európai Unió jövője szempontjából. Ezért egy Törökországgal foglalkozó munkacsoport létrehozásáról döntött, amely politikai álláspontjának meghatározása érdekében magában foglalja az összes érintettel folytatott párbeszéd ösztönzését is;

21. emlékeztet arra, hogy egy Törökországgal létrehozandó konzultatív vegyes bizottság felállítása politikai célkitűzése marad;

22. felvázolja, hogy a munkacsoport segítségével arra törekszik, hogy elősegítse az állandó párbeszédet Törökország politikai képviselőivel. Ezenkívül a munkacsoport ösztönzi és támogatja majd a bővítési folyamattal kapcsolatos tájékoztatási és kommunikációs kampányok megszervezését az Európai Unió és Törökország városaiban és régióiban;

23. hangsúlyozza a koppenhágai politikai kritériumok folyamatos teljesítésének fontosságát, különös tekintettel a szólásszabadság, a vallásszabadság, a nők jogai, a kisebbségi jogok és a szakszervezeti jogok erősítésére, valamint az emberi jogok intézményi kereteinek további fejlesztésére;

24. felhívja a figyelmet az alsó szinteken érvényesülő demokrácia jelentőségére, és arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak fontos szerepet kell játszaniuk a politikák végrehajtásában;

25. hangsúlyozza a helyi önkormányzatok jelentőségét és a városi tanácsok kulcsszerepét;

26. üdvözli a közigazgatással kapcsolatos viták esetén bevonható ombudsman intézményének létrehozása terén tett újabb előrelépést;

27. hangsúlyozza, hogy a közbeszerzést meghatározó jogi keretek javítása elengedhetetlen az átlátható és elszámoltatható helyi kormányzás biztosításához, amely alapvető szolgáltatásokat nyújt a polgárok számára;

28. üdvözli a regionális fejlesztési hivatalok létrehozásáról rendelkező törvény elfogadását, és javasolja, hogy javítsák a hivatal vezetésének átláthatóságát és elszámoltathatóságát;

Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság

29. üdvözli a reformok terén tett folyamatos előrehaladást és azt, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság jó úton halad a

koppenhágai politikai kritériumok teljesítése felé, de megjegyzi, hogy a reformok 2006-ban lelassultak;

30. üdvözli, hogy a 2006. júliusi választások összességében a nemzetközi normáknak megfelelően zajlottak, de hangsúlyozza, hogy jelentős erőfeszítésekre van szükség a még meglévő anomáliák megszüntetéséhez és ahhoz, hogy a következő választások teljes mértékben a fenti normák szerint folynak;

31. azt javasolja, hogy tegyenek lépéseket a korrupció elleni harc erősítésére, minden szinten biztosítva ezzel az átláthatóságot és a demokratikus elszámoltathatóságot, valamint a rendőrségi és igazságszolgáltatási reformok végrehajtását;

32. hangsúlyozza az ohridi megállapodás teljes végrehajtásának fontosságát;

33. hangsúlyozza az alsó szinteken érvényesülő demokrácia jelentőségét, és rámutat arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepet játszhatnak, mindenekelőtt a kisebbségek védelmére és az egyes etnikumok közötti jó kapcsolatok támogatására irányuló jogszabályok helyes végrehajtásának biztosításában;

34. üdvözli a köztisztviselőkről szóló 2000-es törvény végrehajtását és a friss decentralizációs erőfeszítéseket, és arra ösztönzi a települési önkormányzatokat, hogy proaktív módon gondoskodjanak jogaik érvényesítéséről és hatásköreik tiszteletben tartásáról;

35. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az igazgatás függetlenségét és szakszerűségét;

36. felhívja a kormányt, hogy tegye meg a regionális fejlesztésre vonatkozó jogszabályok közösségi *acquis*-val történő összhangba hozásához szükséges komoly erőfeszítéseket, és a regionális politika hatékony végrehajtása érdekében bővítse ezen a téren az igazgatási kapacitást;

37. üdvözli a vízumkönnyítési és visszafogadási tárgyalások megkezdését a régió összes országával, szem előtt tartva a tárgyalások mielőbbi befejezését. A szóban forgó megállapodások megkötése ösztönözni fogja az EU és a Nyugat-Balkán közötti személyes kapcsolatokat és bővíti az utazási lehetőségeket, különösen a fiatalabb generáció számára;

38. felhívja az Európai Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges lépéseket azon jogi alap megteremtése érdekében, amely lehetővé teszi egy konzultatív vegyes bizottság létrehozását az RB és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között.

Kelt Brüsszelben, 2007. június 6-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Michel DELEBARRE

II. Eljárás

Cím:	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: „Bővítési stratégia és a főbb kihívások 2006–2007, mellékletben külön jelentés az EU új tagok felvételére irányuló képességéről”
Hivatkozások:	COM(2006) 649 final
Jogalap:	Az EK-Szerződés 265. cikkének (1) bekezdése
Eljárási Szabályzat:	
Európai bizottsági felkérés kelte:	2006.11.8.
Elnökségi határozat:	2006.4.25.
Illetékes szakbizottság:	„Külkapcsolatok és decentralizált együttműködés” (RELEX)
Előadó:	Antti Liikkanen (FI/PES) , Rovaniemi helyi önkormányzatának tagja
Elemző feljegyzés:	2006.12.7.
Szakbizottsági vita:	2007.1.25.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2007.3.29.
Szakbizottsági szavazás eredménye:	Egyhangúlag elfogadva. Egyszerűsített eljárás, 26. cikk.
Plenáris ülésen történt elfogadás kelte:	2007. június 6.
Korábbi RB-vélemények:	<p>CdR 50/2006 fin ⁽¹⁾, vélemény a következő tárgyban: „A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: »Az Európai Unió és a tagjelölt országok civil társadalma közötti párbeszéd«, COM(2005) 290 final. Előadó: Isidoro Gottardo (IT/EPP), elfogadva az RB 2006.4.27-i plenáris ülésén.</p> <p>CdR 499/2004 fin ⁽²⁾, vélemény a következő tárgyban: „Javaslat tanácsi határozatra a Horvátország európai partnerségében megfogalmazott elvekről, prioritásokról és feltételekről”, COM(2004) 275 final. Előadó: Isidoro Gottardo (IT/EPP), elfogadva az RB 2005.10.13-i plenáris ülésén.</p> <p>CdR 495/2004 fin ⁽³⁾, vélemény a következő tárgyban: „Az Európai Bizottság ajánlása Törökország előrehaladásáról a csatlakozás felé”, COM(2004) 656 final. Előadó: Helene Lund (DK/PES), elfogadva az RB 2005.7.6-i plenáris ülésén.</p>

⁽¹⁾ HL C 206., 2006.8.29., 23. o.

⁽²⁾ HL C 81., 2006.4.4., 42. o.

⁽³⁾ HL C 31., 2006.2.7., 11. o.

Régiók Bizottsága vélemény – A 2006-os bővítési csomag – Potenciális tagjelölt országok

(2007/C 197/04)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- abból indul ki, hogy a nyugat-balkáni államok jövője az Európai Unióban van, és elismeri, hogy a potenciális tagjelölt országok haladtak az európai jövőképük megvalósításához vezető menetrend végrehajtásával;
- ugyanakkor abból indul ki, hogy – realiztikusan szemlélve az adott körülményeket – a már elért haladás ellenére továbbra is mélyreható problémák mutatkoznak központi politikai és gazdasági területeken, valamint a civil társadalom vonatkozásában, amelyek megoldásához az érintettek részéről további jelentős erőfeszítésekre van szükség;
- azt is szeretné kiemelni, hogy a potenciális tagjelölt országok EU-csatlakozási üteme elsősorban az egyes országokban végbemenő reformfolyamatok eredményeitől függ. Ugyanakkor az EU új tagok integrációjára irányuló képességét is figyelembe kell venni;
- ebben az összefüggésben azt is hangsúlyozza, hogy ez nem tekinthető mindössze „technikai” kérdésnek: az integrációs képesség nemcsak az EU intézményes működőképességét foglalja magában, hanem azt is, hogy a tagállamok lakossága mennyiben helyesli a döntéseket;
- rámutat, hogy míg az olyan reformok terén, mint a kereskedelem liberalizálása, a privatizáció, a jogalkotási reform és a külföldi befektetések támogatása, már létezik együttműködés az EU és a nyugat-balkáni államok között, a regionális és helyi szintű együttműködés egyértelmű kerete még hiányzik. A Régiók Bizottsága által 2006 februárjában létrehozott „Nyugat-Balkán” munkacsoport feladata, hogy gondoskodjon erről a keretről, amely a nyugat-balkáni regionális és helyi szintű társadalmi és gazdasági fejlődésnek előkelőbb helyet hivatott biztosítani az EU politikai napirendjén;
- emlékeztet arra, hogy a bővítési folyamat nemzeti, regionális és helyi szintű nyomon követése komoly kihívást jelent, mivel igen fontos az Európai Unió jövője szempontjából, és mert a nyugat-balkáni térség stabilizációjára van szükség. A Régiók Bizottsága ezért tartotta fontosnak egy politikai fórum létrehozását a szóban forgó folyamat előmozdítására, ösztönözve a párbeszédet az összes érintettel politikai álláspontjuk meghatározása érdekében;

I. Politikai ajánlások

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Bővítési stratégia és a főbb kihívások 2006–2007 – Mellékletben külön jelentés az EU új tagok felvételére irányuló képességéről

COM(2006) 649 final

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Bővítési stratégia és a főbb kihívások

1. abból indul ki, hogy a nyugat-balkáni államok jövője az Európai Unióban van, és elismeri, hogy a potenciális tagjelölt országok haladtak az európai jövőképük megvalósításához vezető menetrend végrehajtásával;

2. ugyanakkor abból indul ki, hogy – realiztikusan szemlélve az adott körülményeket – a már elért haladás ellenére továbbra is mélyreható problémák mutatkoznak központi politikai és gazdasági területeken, valamint a civil társadalom vonatkozásában, amelyek megoldásához az érintettek részéről további jelentős erőfeszítésekre van szükség;

3. határozottan síkraszáll azért, hogy folytatódjanak az egész régió stabilizálásához szükséges reformfolyamatok. Tudatában van ugyanakkor annak, hogy a potenciális tagjelölt országok számára a hosszú távú csatlakozási kilátások dilemmát jelentenek: mennél kevésbé kézzelfogható a csatlakozás célja, annál nagyobb a reformfolyamat lendületvesztésének veszélye. Ez nem vezethet azonban a csatlakozási kritériumok felhígításához vagy a szigorú feltételrendszerek elvétől való elforduláshoz; felhívja a figyelmet, hogy megfelelő ösztönzésre és segítségnyújtásra kell törekedni, amely hozzájárul ahhoz, hogy a reformfolyamat minden szinten folytatódjon;

4. üdvözli az EU minden olyan intézkedését, amely megfelelően szolgálja azt a célt, hogy az egyes országokban stabilizálódjon a fejlődés, mindenekelőtt a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelem vonatkozásában, valamint a hatékony közigazgatási struktúrák kiépítésének támogatása által, amely folyamatnak feltétlenül ki kell terjednie a regionális és helyi szintre. Ebben az összefüggésben üdvözöl továbbá minden olyan tervet, amely megfelelően hozzájárul a politikai és gazdasági együttműködés saját hatáskörben történő kiépítésének támogatásához a szóban forgó régióban;

5. azt is szeretné kiemelni, hogy a potenciális tagjelölt országok EU-csatlakozási üteme elsősorban az egyes országokban végbemenő reformfolyamatok eredményeitől függ. Ugyanakkor az EU új tagok integrációjára irányuló képességét is figyelembe kell venni;

6. ebben az összefüggésben azt is hangsúlyozza, hogy ez nem tekinthető mindössze „technikai” kérdésnek: az integrációs képesség nemcsak az EU intézményes működőképességét foglalja magában, hanem azt is, hogy a tagállamok lakossága

mennyiben helyesli a döntéseket, továbbá emlékezteti az Unió vezetőit egyrészt arra, hogy meg kell hallgatni a polgárok véleményét, másrészt pedig arra, hogy a vezetésnek a további bővítésekhez meg kell szilárdítania a közvélemény támogatását, ha a bővítés átfogó értékelése pozitív;

7. Azt javasolja, hogy a közösségi intézmények támogassák az arra irányuló intézkedéseket, hogy a polgároknak és az őket tömörítő egyesületeknek lehetőségük nyíljon a bővítési folyamattal kapcsolatos véleményük nyilvános kifejezésére és kicserélésére;

8. elismeri mindazt a jelentőséget, gazdagságot és értéket, amit a Nyugat-Balkán – annak egyes államai és népei – az Európai Unió egészének nyújtanak majd;

9. ennek fényében támogat minden olyan erőfeszítést, amely a meghatározott kritériumok szigorú betartása mellett történő felzárkóztatási és csatlakozási folyamatok végrehajtására, illetve – a közös politikákra gyakorolt lehetséges hatásokra is tekintettel – a kritériumok minél átláthatóbb meghatározására irányul, hogy széles körű politikai párbeszédre legyen lehetőség a jövőbeni bővítésekről. Csak erre építve lehet elérni, hogy a nyilvánosság a szükséges elfogadó hozzáállást tanúsítsa. Az RB – csakúgy mint tagjai – aktívan és abban a tudatban vesz majd részt ebben a párbeszédben, hogy éppen a nyugat-balkáni államok jövője tekinthető a közös európai elképzelés egyik próbakövének;

10. A régiókban minden érintettet arra szólít fel, hogy tevékenyen és építő módon vegyen részt a közös jövőkép kialakítását jelenleg még akadályozó vitás kérdések megoldásában; az egész régióra gyakorolt hatása miatt különösen fontos közülük Koszovó kérdése;

11. az uniós csatlakozásig terjedő időszakban olyan intézkedések mellett érvel, amelyek – a csatlakozás lehetőségének feltétlen fenntartása mellett – alkalmasak arra, hogy egyfelől hozzájáruljanak a szóban forgó nyugat-balkáni államok konstruktív fejlődési esélyeinek tartós támogatásához, másfelől hogy gyakorlati lépésekkel előremozdítsák az EU-hoz való felzárkózást;

12. ebben az összefüggésben megérti, hogy a nyugat-balkáni államok nagy jelentőséget tulajdonítanak a vízumkönnyítések lehetőségének (*visa free movement*), és igen határozottan támogatja a közvetlen kapcsolatok (*people-to-people contacts*) ösztönzését azáltal is, hogy a szóban forgó régióból származó diákok és fiatal munkavállalók részére több ösztöndíj álljon rendelkezésre;

13. támogatja az EU-tagállamok helyi és regionális önkormányzataival folytatandó határokon átnyúló és régiók közötti együttműködésre irányuló intézkedéseket, valamint a nyugat-balkáni régió államai közötti együttműködési kezdeményezéseket, amelyeknek minél több politikaterületre ki kellene terjedniük;

14. rámutat, hogy míg az olyan reformok terén, mint a kereskedelem liberalizálása, a privatizáció, a jogalkotási reform és a külföldi befektetések támogatása, már létezik együttműködés az EU és a nyugat-balkáni államok között, a regionális és helyi szintű együttműködés egyértelmű kerete még hiányzik. A Régiók Bizottsága által 2006 februárjában létrehozott „Nyugat-Balkán” munkacsoport feladata, hogy gondoskodjon erről a keretről, amely a nyugat-balkáni regionális és helyi szintű társadalmi és gazdasági fejlődésnek előkelőbb helyet hivatott biztosítani az EU politikai napirendjén;

15. emlékeztet arra, hogy a bővítési folyamat nemzeti, regionális és helyi szintű nyomon követése komoly kihívást jelent, mivel igen fontos az Európai Unió jövője szempontjából, és mert a nyugat-balkáni térség stabilizációjára van szükség. A Régiók Bizottsága ezért tartotta fontosnak egy politikai fórum létrehozását a szóban forgó folyamat előmozdítására, ösztönözve a párbeszédet az összes érintettel politikai álláspontjuk meghatározása érdekében;

16. hangsúlyozza, hogy az RB a szóban forgó munkacsoport révén támogatni igyekszik a nyugat-balkáni államok helyi és regionális szintű politikai képviselőivel folytatott állandó párbeszédet, egyben ösztönzi és támogatja a bővítési folyamattal kapcsolatos információs és kommunikációs kampányok szervezését az EU és a Nyugat-Balkán helyi önkormányzataiban és régióiban;

Albánia

17. felhívja a figyelmet arra, hogy továbbra is jelentős erőfeszítésekre van szükség a decentralizált struktúrák és ezzel a helyi demokrácia fejlesztéséhez szükséges feltételek megerősítéséhez. A közigazgatás átszervezése és korszerűsítése nem a regionális és helyi igazgatási kapacitás leépítéséhez, hanem annak megerősítéséhez kell, hogy vezessen;

18. üdvözlöi a kisebbségek védelmének területén elért eredményeket, ugyanakkor aggodalommal tölti el, hogy túlságosan kis mértékben használják fel az emberkereskedelem felszámolására rendelkezésre álló forrásokat. Főként a társadalom legsérültebb tagjai, például a roma gyermekek esetében van szükség gyors javulásra. Utal arra, hogy éppen ezen a területen milyen fontos szerep jut a helyi és regionális szinten felelős szereplőknek a jogi keretfeltételek megvalósításában;

19. a települések finanszírozásáról szóló jelenlegi jogszabálytervezet fényében üdvözlöi azokat az intézkedéseket, amelyek hozzájárulnak a helyi és regionális szintű pénzügyi ellátottságának javításához, és bővítik hatáskörüket a helyi és regionális szintű beruházások támogatásában;

20. üdvözlöi a közigazgatásban tapasztalható előrelépéseket, különösen – az eddig kevésbé átlátható – közbeszerzési eljárások terén (erről is készült egy új jogszabálytervezet, amelyet jelenleg a Parlament vitat meg). Az RB javasolja, hogy a szabályozások

további kidolgozásába nagyobb mértékben vonják be a helyi és regionális szintet;

21. üdvözlöi a gazdasági helyzet érzékelhető javulását, és további erőfeszítéseket vár el a 2006-ban aláírt stabilizációs és társulási megállapodásban foglalt kötelezettségek teljesítése érdekében;

22. figyelembe véve a 2007. február 18-án tartott helyhatósági választások eredményeit és utalva az EBESZ megfigyelő missziójának következtetéseire, felhívja a figyelmet, hogy a jövőben jobban kell ügyelni arra, hogy a választások a nemzeti közti normáknak megfelelően folyjanak;

23. üdvözlöi az előrelépéseket a korrupció elleni küzdelem és az emberi jogok védelme terén, és további erőfeszítéseket vár el a helyzet javítása érdekében;

Bosznia és Hercegovina

24. megjegyzi, hogy alkotmányreformokra, valamint az EU-val kötött stabilizációs és társulási megállapodásban foglalt kötelezettségek teljesítésére van szükség, aminek révén a csatlakozási folyamat is nagyobb lendületet kaphat az elkövetkező hónapokban;

25. minden olyan intézkedést támogat, amely hozzájárulhat Bosznia és Hercegovina stabilizációjának sikeréhez, és különleges jelentőséget tulajdonít a helyi demokrácia megerősítésének mindkét entitásban. A helyi politikai viszonyok ezzel összefüggő javulása valószínűleg nem kis mértékben hozzájárulna az általános helyzet stabilizálódásához;

26. üdvözlöi az előrelépéseket a korrupció elleni küzdelemben, és az emberi és kisebbségi jogok vonatkozásában az eddig tett erőfeszítések fokozása mellett száll síkra. Ehhez jelentős mértékben hozzájárulhat a helyi demokrácia elevensége és a civil társadalom megerősítése;

27. határozottan a hágai nemzetközi büntetőtörvényszékkel folytatandó intenzív együttműködés mellett foglal állást;

28. minden olyan intézkedést támogat, amely hozzájárulhat egy valódi belső piac létrehozásához az országon belül, és meggyőződése, hogy ehhez jelentős hozzájárulást jelenthetnek a helyi szinten kibontakoztatott tevékenységek;

29. ezért ennek okán is a helyi szintű intézményi és pénzügyi megerősítése mellett száll síkra, amelynek egy hatékony közigazgatás kiépülésével kell együtt járnia;

30. amellet száll síkra, hogy mindkét entitás őszinte erőfeszítéseket tegyen a konstruktív együttműködés érdekében, és üdvözlöi a civil testületek és a nonprofit szervezetek az új helyi önkormányzati fejlesztési stratégiával kapcsolatos munkájának eredményeit;

Montenegró

31. elismeri azokat az erőfeszítéseket, amelyeket az ország a függetlenné válás után az állami struktúrák kiépítése érdekében tett, és üdvözli a már elért eredményeket ezen az úton;

32. különösen üdvözli a helyi önkormányzatok reformjának végrehajtását. A reform egy sor jogalkotási kezdeményezéssel indult, melyek célja a helyi közigazgatási egységek erősítése volt a jobb önkormányzásra irányuló munkaprogramnak megfelelően;

33. üdvözli továbbá, hogy a kormány egy koordináló hatóság felállítását tervezi a decentralizálási folyamat megfigyelésére, mely hatóság feladata kiterjed a kompetenciák és azok pénzügyi alapjainak pontosabb meghatározására is;

34. végül üdvözli a köztisztviselők új etikai kódexét is, amely a helyi közigazgatási egységek foglalkoztatottjaira is érvényes. A kódex hozzá fog járulni ahhoz, hogy a közigazgatási reform keretében tovább csökkenjenek a még létező hiányosságok – például a korrupció elleni küzdelem terén;

35. elismeri az előrelépéseket a korrupció elleni küzdelem terén, és üdvözli a hágai nemzetközi büntetőtörvényszékkel folytatott együttműködést.

36. megerősített intézkedések mellett száll síkra a kisebbségi jogok védelme érdekében. Különösen a romák és a menekültök helyzete kíván kiemelt figyelmet;

Szerbia

37. utal a Nyugat-Balkánról szóló, 2006. októberi véleményére, amely szerint az Európai Unió szívesen fogadja tagjai közé mindezeket az államokat, és megerősíti folyamatos elkötelezettségét a szerb helyi és regionális önkormányzatok mellett;

38. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a szerb parlament elvetette Martti Ahtisaari ENSZ-közvetítő tervezetét Koszovó jövőbeli státuszáról és reméli, hogy a megbeszélések későbbi szakaszában építő megoldás születik, amely az összes részt vevő fél számára elfogadható; felszólítja Belgrádot, hogy tevékenyen és építő módon vegyen részt a Koszovó-kérdés megoldására irányuló konzultációkban;

39. üdvözli a közigazgatás kiépítésében és hatékonyabbá tételében elért eredményeket, ugyanakkor a szubszidiaritás elvének

értelmében hasonló erőfeszítésekre szólít fel a decentralizált és helyi közigazgatási struktúrák kiépítése érdekében is;

40. ajánlja, hogy az Európai Bizottság a közigazgatás kiépítésére irányuló segítségnyújtás során kiemelten vegye figyelembe a helyi közigazgatási kapacitást, különösen annak érdekében, hogy előmozdítsa a törvények végrehajtását és javítsa a központi és helyi közigazgatás közötti kommunikációt és együttműködést;

41. amellet foglal állást, hogy Szerbia minél előbb ratifikálja a helyi önkormányzásra vonatkozó európai egyezményt;

42. üdvözli az előrelépéseket a korrupció elleni küzdelemben, és ezen a téren további erőfeszítések mellett foglal állást;

43. a hágai nemzetközi büntetőtörvényszékkel folytatott fenntartás nélküli együttműködés mellett foglal állást;

44. üdvözli a vízumkönnyítésekről és a visszafogadásról szóló tárgyalásokon tett egyértelmű előrelépéseket;

Koszovó

45. üdvözli Martti Ahtisaari, az ENSZ különmegbízottja erőfeszítéseit Koszovó jövőbeli státusának meghatározása érdekében és kiemeli, hogy a státus kérdésében belátható időn belül elfogadható megoldást kell találni, amely Koszovó egész lakosságának biztosítja jogait;

46. felszólítja Prištinát, hogy tevékenyen és építő módon vegyen részt a Koszovó-kérdés megoldására irányuló konzultációkban;

47. üdvözli az előrelépéseket a korrupció elleni küzdelemben, elismeri az eddigi erőfeszítéseket az emberi jogok és a kisebbségvédelem vonatkozásában, és további erőfeszítések mellett száll síkra ezen a téren;

48. üdvözli, hogy a koszovói hatóságok keretprogramot dolgoztak ki a helyi közigazgatás reformjára azzal a céllal, hogy a községekben javuljanak a biztonsági és életkörülmények;

49. hangsúlyozza, hogy helyi szinten az elért eredmények ellenére még nincs elegendő igazgatási kapacitás. Ez érvényes mind az adminisztratív, mind pedig a stratégiai-tervezési területre.

Kelt Brüsszelben, 2007. június 6-án.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Michel DELEBARRE

II. Eljárás

Cím:	A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Bővítési stratégia és a főbb kihívások 2006–2007 – Mellékletben külön jelentés az EU új tagok felvételére irányuló képességéről
Hivatkozás:	COM(2006) 649 final
Jogalap:	EKSz. 265. cikk első bekezdés
Eljárási Szabályzat:	
Európai bizottsági felkérés kelte:	2006. november 8.
Elnökségi határozat:	2006. április 25.
Illetékes szakbizottság:	„Külkapcsolatok és decentralizált együttműködés” (RELEX) szakbizottság
Előadó:	Wolfgang Gibowski (DE/EPP), államtitkár, Alsó-Szászország szövetségi képviselője
Elemző feljegyzés:	2006. december 7.
Szakbizottsági vita:	2007. január 25.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2007. március 29.
Szakbizottsági szavazás eredménye:	szavazattöbbséggel elfogadva
Plenáris ülésen történt elfogadás kelte:	2007. június 6.
Korábbi RB-vélemény:	CdR 115/2006 fin (*) – vélemény a következő bizottsági közlemény tárgyában: „A nyugat-balkáni országok az Európába vezető úton: a stabilitás megszilárdítása és a jólét megteremtése” (COM(2006) 27 final), előadó: Franz Schausberger (AT/EPP) , elfogadva az RB 2006. június 14-i plenáris ülésén.

(*) HL C 51., 2007.3.6., 16. o.

Régiók Bizottsága előrettekintő vélemény – A regionális és helyi önkormányzatok hozzájárulása az Európai Unió fenntartható fejlődési stratégiájához

(2007/C 197/05)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- annak érdekében, hogy a fenntartható fejlődési stratégia a gyakorlatban megerősítse a fenntartható fejlődés átfogó jellegét és elsőrendű fontosságát, **azt ajánlja**, hogy az EK-Szerződés 99. és 128. cikkének rendelkezéseit – amelyek a hároméves politikai ciklusnak, valamint a növekedési és foglalkoztatási politika integrált iránymutatásai megállapításának alapját képezik – egységes keretben valósítsák meg, és ennek során az integrált iránymutatásokra való tekintettel a gazdasági és szociális szempontok mellett ökológiai és intézményi aspektusokat is vegyenek figyelembe;
- **javasolja**, hogy az Európai Bizottság egy többéves intézményi partnerség részeként megerősített együttműködést alakítson ki annak értékelésére, hogy a helyi és regionális szint hogyan járul hozzá a fenntarthatósági politikához;
- **felszólítja** az Európai Bizottságot, hogy a piacsabályozó intézkedések és az ökológiai adópolitika mellett olyan politikai intézkedéseket is javasoljon, mint például maximális értékek meghatározása bizonyos káros anyagok gyártása, illetve bizonyos források felhasználása esetében – többek között a mezőgazdasági és halászati gyakorlat terén. Az ökológiai adópolitikára való tekintettel sürgősen szükséges az olyan piactorzulások elkerülése, amelyeket a környezet nagy megterhelésével vagy veszélyeztetésével járó gyártási módok vagy termékek támogatása eredményez;
- **úgy véli**, a stratégiában pontosítani kell, hogy az alapvető célhoz, a gazdasági növekedés és a környezetre gyakorolt hátrányos hatások egymástól való elválasztásához a nyersanyag és az energia áramlása és az ezekkel összefüggő hulladék ellenőrzésére, csökkentésére és stabilizálására van szükség; ez az áramlás tartja ugyanis fenn a gazdasági rendszert, hogy aztán kevésbé értékes formában térjen vissza az ökológiai rendszerbe;
- **hangsúlyozza**, milyen fontos szerepet játszhat a helyi és a regionális szint a fenntartható fejlődés megvalósításában; **ajánlja**, hogy a helyi Agenda 21 legyen az átfogó részvételi folyamatok megvalósításának legfőbb eszköze, mégpedig az EU-alapok felhasználása során is; **ajánlja**, hogy minden szinten támogassák a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek korlátlan végrehajtását és kiterjesztését a fenntartható fejlődés, a gazdaság, a társadalom, a környezet és az intézmények minden területét illetően.

1. A Régiók Bizottsága álláspontja

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1.1 **üdvözli** az Európai Unió új fenntartható fejlődési stratégiájának elfogadását;

1.2 **üdvözli**, hogy az új stratégia megerősíti a valamennyi uniós politikához képest fölérendelt ⁽¹⁾ és meghatározó szerepet játszó fenntartható fejlődés céljának horizontális jellegét;

1.3 a 2006. június 16–17-i Európai Tanács következtetéseivel összhangban **aláhúzza**, hogy a fenntartható fejlődési stratégia 2001. évi göteborgi elfogadása óta tett előrelépés nem elégséges, és aggodalmának **ad hangot** azzal kapcsolatban, hogy az elégtelen mértékű előrelépés és a főbb környezetvédelmi mutatók kedvezőtlen irányú elmozdulása mögött meghúzódó okokat nem sikerült kellő mélységben feltárni;

1.4 **egyértért** az Európai Bizottsággal abban, hogy mostantól a fenntartható fejlődés proaktív megközelítésére van szükség, valamint konkrét, helyben megvalósított intézkedésekre és arra a meghatározó szerepre, amelyet a helyi és regionális szint képes kifejteni az Európai Unión belül és a világ többi részében egyaránt fenntartható társadalom kialakítása érdekében;

1.5 ahogy már egy korábbi véleményében is megtette, **hangsúlyozza** annak fontosságát, hogy a fenntartható fejlődést megfelelően kiemeljék, és az uniós politika minden területén integrálják. Ma is aktuális az a megjegyzés, hogy a kohéziós politikának támogatnia kell a gazdasági, a környezeti, az intézményi és a szociális dimenziót, és hogy ennek megfelelően kell értékelni valamennyi politika hosszú távú hatását;

1.6 **hangsúlyozza**, hogy a különféle veszélyekkel szembeni védettség érzése fontos feltétele a jó életminőségnek. A megfelelő egészségügyi ellátás mellett e biztonságérzet és védettség megteremtése a fenntartható fejlődés érdekében tett erőfeszítések alapvető célja. A biztonság és védettség igénye az éghajlatváltozás és a háborúk következményeitől egészen a nőkkel és gyermekekkel szembeni erőszakig minden területre kiterjed; emellett **kiemeli**, hogy a fenntartható fejlődés érdekében tett erőfeszítések során figyelembe kell venni az egyenlőség szempontjait;

1.7 **emlékeztet** arra, hogy a helyi és a regionális szint szerepe több területen is meghatározó. Ezek közé tartozik a területrendezés, ahol számos, a fejlődés előmozdításához szükséges intézkedés végrehajtása – a földhasználatól a vízkészleteken keresztül a hulladékgazdálkodásig és a városi környezetre vonatkozó politikáig – alapvetően a helyi és a regionális szintre hárul; **úgy véli** tehát, hogy a stratégia végrehajtásának, felügyeletének és felülvizsgálatának folyamatában a helyi és regionális szintnek kulcsszerepet kell játszania;

1.8 **megerősíti**, hogy figyelmet kell fordítani a következőkre: a környezeti szempontok érvényesítésére a technológiákra vonatkozó közbeszerzés során, különösen a hulladékgazdálkodás, az energia, a közlekedés, a vízellátás és a szennyvízhá-

lózat, továbbá az utak és egyéb infrastruktúrák terén; a *green public procurement* [környezettudatos közbeszerzés] terjesztésére, valamint a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszernek (EMAS) a terület egészére és a közhivatalokra történő kiterjesztésére. Az EMAS-t tovább kell fejleszteni, és hozzá kell igazítani a fenntartható fejlődés által felvetett problémákhoz és követelményekhez, figyelembe véve a gazdasági, a környezeti és a szociális dimenziót. Ebben az összefüggésben azt a lehetőséget is meg kellene fontolni, hogy tekintetbe vegyünk a helyben előállított termékek és a helyben nyújtott szolgáltatások környezeti előnyeit;

1.9 **úgy ítéli meg**, hogy a különböző szereplők közötti együttműködés és interakció révén lehetséges tapasztalatcsere és ismeretszerzés lehetősége a fenntartható fejlődés érdekében tett erőfeszítések fontos részét képezik;

a fő célkitűzések tekintetében

1.10 **egyértért** az új stratégiában meghatározott fő célkitűzésekkel, amelyek utólagos kifejtést és kiegészítést igényelnek;

1.11 **szükségesnek tartja** kimondani, hogy ha fel akarjuk számolni a gazdasági növekedés és a környezeti károk összekapcsolódását, akkor a megújuló erőforrások regenerálódásának rátája egyenlő vagy nagyobb kell hogy legyen, mint a megújuló és nem megújuló erőforrások felhasználási rátáinak összege, és hogy a keletkező hulladék rátája kisebb kell hogy legyen, mint a hulladék természetes rendszerek révén történő regenerálódásának rátája; a stratégiáknak tehát nemcsak az ökoszisztémák hanyatlásának megakadályozására kell összpontosítaniuk, hanem elsősorban arra, hogy hozzájáruljanak azok funkcióinak teljes helyreállításához az ökoszisztémák épségének és integritásának visszanyerését és megőrzését célzó, kezelési intézkedések megvalósulásának elősegítése révén, ami által biztosítaniuk kell, hogy a környezetvédelmi áruk és szolgáltatások fogyasztása, illetve igénybe vétele összeegyeztethető legyen a terület társadalmi-ökológiai funkcionalitásával;

1.12 **véleménye szerint** a környezethatékony gazdaságra történő utalás nem elégséges, és ezért pontosítani kell, hogy az „ökológiai hatékonyság” értelme itt az a szükségyszerű összefüggés, hogy a növekedés által generált jólét megfeleljen a hozzá kapcsolódó szociális és környezeti költségeknek, és ne lépje túl azokat;

1.13 helyénvalónak **tartja** kinyilvánítani, hogy ebben az összefüggésben a fenntarthatóság szükségessé teszi az erőforrások felhasználása és a környezetszennyezés közötti egyensúlyt. Nem beszélhetünk fenntarthatóságról egy olyan világban, ahol a gazdagok (a világ népességének 11 %-a) a természeti erőforrások több mint 80 %-a és ennek megfelelő jövedelemarány felett rendelkeznek;

a politikák vezérelvei tekintetében

1.14 **egyértért** az új stratégiában meghatározott vezérelvekkel, amelyek utólagos kiegészítést és kifejtést igényelnek;

(¹) CdR 66/2005 fin.

1.15 a polgárok, a vállalkozások és a szociális partnerek részvétele kapcsán **úgy véli**, hogy konkrétabban kell hivatkozni a részvételi és a tanácskozó demokrácia (*participatory and deliberative democracy*) formáira, vagyis azokra a részvételi és döntéshozatali módokra és mechanizmusokra, amelyek különböző helyzetekben kiegészítik a hagyományos képviselői demokrácia formáit; megítélése szerint a vállalatok társadalmi felelősségének előmozdítása magába foglalja a vállalati tulajdonosi szerkezetet érintő kísérletezést, így pl. a szövetkezeteket és a részvényjuttatási programokat a munkavállalók vagy az érintett települések részére;

1.16 **egyetért** azzal, hogy biztosítani kell az irányítási (*governance*) politikák, a politikák integrációja és a legjobb hozzáférhető ismeretek felhasználása közötti koherenciát, de **véleménye szerint** a jelenlegi helyzetben ez a koherencia nem érvényesül, hiányos az integráció, és a legjobb ismeretek elsősorban a gazdasági növekedésre és az új piacok meghódítására irányuló versenyképességre és innovációra – és sokkal kevésbé a fenntartható fejlődés kívánalmaira – vonatkoznak;

1.17 e célból szükségesnek **tartja** kimondani, hogy a fenntartható fejlődés az élet és a létezés minőségére vonatkozik, amely a javak és a szolgáltatások mennyiségi növekedése, illetve az egy főre jutó nemzeti össztermék (GDP) értelmében vett gazdasági növekedés nélkül is lehetséges. Elsősorban olyan jellegű fenntartható fejlődésről van szó, amely a jelenlegi követelményekre irányul, ám ugyanakkor szem előtt tartja az eljövendő generációk szükségleteit is;

1.18 **egyetért** azzal, hogy minden európai intézménynek és a tagállamoknak minden szinten garantálniuk kell, hogy a főbb politikai döntések a szociális, környezeti, intézményi és gazdasági szempontokat kiegyensúlyozottan tekintetbe vevő, színvonalas hatásértékelést követően kialakított javaslatokra alapuljanak;

1.19 a lisszaboni és a göteborgi stratégia közötti lehetséges szinergiák tekintetében **utal** korábbi véleményére, amelyben aláhúzta, hogy a lisszaboni stratégia annak a válasznak az alapját képezi, amelyet az EU adott a globalizációnak az európai versenyre, gazdaságra és munkaerőre gyakorolt hatására, ám e válasznak ki kellene terjednie az európai és nemzetközi szintű fenntartható fejlődésre gyakorolt hatásra is;

1.20 ki **kívánja** emelni, hogy a két stratégia közötti kapcsolat elmosta a hagyományos irányvonalakat, amelyek értelmében a göteborgi stratégia feladata egyrészt a lisszaboni stratégia, másrészt az ötödik környezetvédelmi cselekvési terv felülvizsgálati és a hatodik környezetvédelmi cselekvési terv kialakítási folyamata közötti szintézis megteremtése lett volna;

1.21 **sajnálja**, hogy nem került sor ilyen szintézisre, hogy a két stratégiát eltérő döntéshozatali folyamat keretében hajtják végre, illetve hogy a fenntarthatóságot a környezeti dimenzióra korlátozták, mivel a fenntartható fejlődési stratégia háttérbe szorult a lisszaboni stratégiához képest, melynek kulcsszavai: növekedés, versenyképesség, innováció;

1.22 **megállapítja**, hogy a nagyobb szinergia kialakítására való felhívás nem elég határozott, és nincs összhangban a két folyamat irányításával. Az első (a lisszaboni folyamat) a Szerződés 99. és 128. cikkének rendelkezései szerinti eljárásokon alapul. Kihat a különböző országok gazdaság- és foglalkoztatáspolitikája kialakításának folyamatára és az Unió politikáját meghatározó tanácsi határozatokra;

1.23 **sajnálja**, hogy a tavaszi Európai Tanács időközben már csak a lisszaboni stratégia gazdaság- és szociálpolitikáival foglalkozik, ahelyett, hogy az eredeti elképzelés szerint alkalmat nyújtana a fenntartható fejlődés terén meghatározott belső és külső kötelezettségek teljesítésének ellenőrzésére (?);

1.24 **tudomásul veszi** az Európai Bizottság azon szándékát, hogy a tavaszi csúcs előkészítésére összeülő Környezetvédelmi Tanács munkájához való hozzájárulásként éves jelentést készítsen a környezet állapotáról;

a fő kihívások tekintetében

1.25 **tudomásul veszi** a stratégiában leírt hét fő kihívást és az ezekhez kapcsolódó célkitűzéseket, operatív célokat és intézkedéseket; mindazonáltal **tudatában van annak a kockázatnak**, hogy a felosztás végül a különböző cselekvési területek közötti szoros kapcsolat figyelmen kívül hagyásához vezethet, felhívítva ezáltal az alapkérdést is, vagyis a gazdasági rendszert tápláló anyag- és energiaáramlás integrált és átfogó ellenőrzését;

1.26 aggodalommal **állapítja meg**, hogy a célkitűzések és az operatív célok – szemben azzal, ami kívánatos lett volna – nem hivatkoznak pontosan meghatározott célszámokra, hanem inkább csak elvekre és iránymutatásokra; **megjegyzi**, hogy az éghajlatváltozás kihívásával összefüggő célokat az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) I. és II. munkacsoportja által feltárt eredmények és a 2007. márciusi Európai Tanács nemrég kiadott iránymutatásai fényében felül kell vizsgálni;

1.27 **úgy véli**, hogy az újabb tanulmányok fényében újra kell gondolni a biomassza felhasználását annak érdekében, hogy diverzifikáljuk az EU-n belüli üzemanyag-ellátás forrásait;

(?) „Emlékeztet arra, hogy a göteborgi Európai Tanács által elfogadott fenntartható fejlődési stratégiával összhangban az Európai Tanács tavaszi ülésein felül fogja vizsgálni a stratégia végrehajtása során elért eredményeket, és további politikai iránymutatásokat határoz meg a fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében; továbbá arra, hogy a barcelonai Európai Tanács a stratégia három (szociális, gazdasági és környezeti) dimenziójának kiegyensúlyozott és összehangolt elemzése alapján az Európai Unió stratégiai politikai iránymutatásainak meghatározása, felülvizsgálata, értékelése és felülvizsgálata során megkezdje ennek az új politikai kezdeményezésnek a gyakorlatba való átültetését.” (A barcelonai Európai Tanács elnökségi következtetései, 2002. március 15–16.).

1.28 **tudomásul veszi** az Eurobarométer közelmúltbeli felmérését, mely szerint az európai lakosság 61 %-a úgy véli: az energiaellátáson belül csökkenteni kell az atomenergia arányát; **véleménye szerint** a stratégiának utalnia kell arra, hogy meg kell szüntetni az Európai Unió költségvetéséből az atomenergia-nak adott támogatás (évente több mint 550 millió euró) által okozott piactorzulásokat. Ez a támogatás négyszerese a megújuló energiaforrásokra és az energiahatékonyságra szánt uniós pénzeszközöknek (168 millió EUR);

1.29 **sajnálja**, hogy a számszerűsített célok a közlekedés terén a gépjárművek tulajdonságaira korlátozódnak, és nem veszik tekintetbe a közlekedési módokat. Konkrét célokot kell meghatározni a különböző közlekedési módok közötti viszony tekintetében, valamint olyan piaci szabályozást kell bevezetni, amely versenyképesebbé teszi a vasúti közlekedést. Ehhez olyan innovatív eszközökre is szükség van, mint az egyes járművek által évente megtehető kilométerek számának korlátozása vagy a teherforgalomra vonatkozó cserélhető engedélyek. A célok meghatározásakor ügyelni kell arra, hogy figyelembe vegyünk az egyének, családok, vállalatok és gazdasági ágak eltérő kiindulási körülményeit, valamint az adott közlekedési és egyéb infrastrukturális kínálatot;

1.30 **figyelemmel kíséri**, hogy a stratégia milyen szerepet szán a helyi önkormányzatoknak a közlekedési tervek és rendszerek kialakításában és alkalmazásában a városi környezetről szóló tematikus stratégia kontextusában;

1.31 **üdvözli**, hogy a globális szegénység és a fejlesztéspolitika kihívása jelentős szerephez jut, de aggodalmát **fejezi ki** a fejlődő országoknak juttatott segély kívánatos mértékének elérésében tapasztalható késés miatt; **véleménye szerint** a stratégiának újra kell gondolnia a fejlesztési segélyekkel és a kereskedelempolitikával kapcsolatos megközelítést a gazdagok és a szegények között világszerte növekvő szakadék és a küszöbön álló környezeti válság fényében;

a tudásalapú társadalmat támogató horizontális politikák tekintetében

1.32 **egyvetért** azzal, hogy az oktatás a fogyasztási modellek, illetve általában véve a viselkedésminták változását elősegítő alapvető feltételek közé tartozik, és tudatában van annak, hogy ezek a minták eltérhetnek a fenntarthatóság követelményeitől, ha nem avatkozunk be az ezeket befolyásoló vagy egyenesen meghatározó területeken. Olyan értékrendre van szükség, amely jobban alkalmazható az életmódra (tehát egyben a termelési és fogyasztási modellekre is);

1.33 **üdvözli** az ENSZ által meghirdetett fenntartható fejlődésre való nevelés évtizede keretében elindított kezdeményezéseket; **mindazonáltal tudatában van annak**, hogy az oktatás nem elég a fenntarthatóság követelményeivel összhangban lévő piaci viselkedésminták kialakításához, és hogy kiegészítésként szabályozási mechanizmusokra és társadalmi kontrollra is szükség van;

1.34 **úgy véli**, hogy az oktatást és képzést meg kell különböztetni a szakképzéstől, és megítélése szerint a szakmai továbbképzés – a fenntartható fejlődés szociális pillérének megerősítése révén – a mindenkire kiterjedő esélyegyenlőség biztosításának egyik legfontosabb eszköze a piacgazdaság kontextusában;

1.35 **egyvetért** azzal, hogy a fenntartható fejlődésre vonatkozó kutatásnak mind rövid távú, a döntések előkészítését szolgáló, mind távlatosabb elképzelésekkel kapcsolatos projekteket magába kell foglalnia, és egyaránt foglalkoznia kell a regionális és a globális problémákkal;

1.36 **sürgősnek és szükségesnek tartja** az új, környezetbarátabb technológiák kifejlesztését. Ebben az összefüggésben hasznosnak tűnnek a hetedik kutatási keretprogram célkitűzései, csakúgy mint a fenntartható fejlődés helyi szintű megerősítése és a környezetbarát vállalkozások (különösen kkv-k) támogatása érdekében a gyakorlatba átültethető kezdeményezések támogatását szolgáló – még megerősítendő – intézkedések;

1.37 **egyvetért** azzal, hogy a különböző – gazdasági, környezetvédelmi, szociális és intézményi – rendszerek közötti viszony folyamatos fejlődése fényében támogatni kell az interdiszciplináris megközelítésmódokat; **úgy véli**, hogy – tekintettel a rendszerek fejlődésével kapcsolatos bizonytalanság mértékére, a döntéshozatali folyamatokhoz fűződő számos érdekre, a magát a tudományos kutatást érintő kérdések megválaszolásának szükségességére (milyen szempontból vizsgálódjunk?) – nemcsak a természet állapotának és minőségének megőrzésére és a döntéshozatali folyamatoknak a saját értékekhez és etikai elvekhez való igazodására van szükség, hanem maximális átláthatóságra és részvételre is;

1.38 **egyvetért** azzal, hogy a jövedelemtermelés, a könyvelés és a jólét közötti összefüggések jobb megértésére van szükség. Véleménye szerint különösen fontos lenne a nemzeti jövedelem kiszámításába olyan mutatókat bevonni, amelyek alkalmasak a gazdasági rendszert tápláló energia- és anyagáramlás számszerűsítésére és a gazdasági tevékenység egészének mérésére;

a finanszírozási és gazdasági eszközök tekintetében

1.39 **véleménye szerint** a fenntarthatósági politikák eszköztára nem korlátozható a piacsabályozási intézkedésekre, bármilyen hasznosak és nélkülözhetetlenek is azok. A „helyes ár” keresése az átláthatóság megteremtése és a kiigazító intézkedések révén, tehát egy olyan ár megtalálására való törekvés, amely tükrözné a szociális és környezeti költségeket, nem veszi figyelembe, hogy az egyes rendszerek közötti kölcsönhatás dinamikáját lehetetlen kellő pontossággal megállapítani;

1.40 **egyvetért** azzal, hogy az európai alapok jobb felhasználása érdekében jobb koordinációt kell biztosítani a tagállamok és az Európai Bizottság között. Ezzel kapcsolatban aggodalmának **ad hangot** azzal kapcsolatban, hogy a 2007–2013-as időszakban a strukturális alapok hozzájárulhatnak a széndioxid-kibocsátás növeléséhez, ahogy erre a CEE *Bankwatch Network* közelmúltbeli jelentése is felhívta a figyelmet;

a kommunikáció, a szereplők mozgósítása és az eredmények terjesztése tekintetében

1.41 **egyértért** azzal, hogy megfelelő kommunikáció segítségével javítani kell a fenntarthatósággal összefüggő témákra irányuló tájékoztatást és figyelemfelkeltést, és hogy ezeknek a témáknak összhangban kell lenniük az EU által a fenntartható fejlődés kapcsán hosszú távra kialakított koherens és reális jövőképpel;

1.42 **egyértért** azzal a szereppel, amely a helyi és regionális szintre hárul a fenntartható fejlődésnek a városi és vidéki települések intézkedései révén történő megvalósításában. A helyi Agenda 21 az olyan politikai intézkedések megvalósításának legfontosabb eszköze, amelyek meghatározására és végrehajtására széleskörű részvétel mellett kerül sor. Az RB mindazonáltal **úgy véli**, hogy az ilyen részvétel teljes megvalósítására nem kerülhet sor, mert az a megfelelő kormányzati szintek költségvetéseinek kezelésében nem játszik szerepet, különösen akkor, ha a közösségi költségvetésből származó forrásokról van szó;

1.43 **véleménye szerint** a monitoringnak nemcsak a mutatók meghatározására és azok alakulásának ellenőrzésére kell koncentrálnia, hanem az Európai Unió és az egyes tagállamok (a helyi és regionális szintet is beleértve) politikáira és intézkedéseire is;

1.44 **úgy véli**, hogy ehhez módosításokra van szükség a fenntartható fejlődésre irányuló európai kormányzás döntéshozatali folyamataiban;

1.45 **kifejezi** meggyőződését, hogy ehhez *kopernikuszi* fordulatra van szükség a lisszaboni és a göteborgi folyamat közötti viszonyban, vagyis a jelenlegi gyakorlat helyett vissza kell térni az eredeti szándékokhoz. Tehát például nem az EU fenntartható fejlődési stratégiájának kell hozzájárulnia a lisszaboni folyamattal összefüggésben végzett munkához, ahogy az az említett stratégia 38. pontjában szerepel, hanem sokkal inkább a lisszaboni stratégia eredményeinek kellene a fenntartható fejlődés célját szolgálniuk. Mégpedig azért, mert elismerjük, hogy a fenntartható fejlődést minden európai politika fölé kell rendelni;

1.46 **hangsúlyozza**, hogy az Európai Bizottság által a fenntartható fejlődés érdekében tett javaslatokat úgy kell kidolgozni és meghatározni, hogy segítsék a 27 tagállamban a helyi és regionális szintű megvalósítást. Alapvető, hogy a javasolt intézkedéseket az egyes tagállamokban adott körülmények különbözőségétől függetlenül meg lehessen valósítani helyi és regionális szinten;

1.47 aggodalmának **ad hangot** azzal kapcsolatban, hogy az Európai Bizottság, mint jelezte, át kívánja adni az Európai Tanácsnak a fenntartható fejlődési stratégia egy szakaszának irányítását annak decemberi ülésén. Ez a megoldás tovább növelné a göteborgi és a lisszaboni stratégia közötti távolságot, és végeredményben a fenntarthatóság partvonalra szorulásához vezetne az európai kormányzáson belül;

1.48 ezzel kapcsolatban **emlékeztet** arra, hogy a lisszaboni stratégia újraindításával foglalkozó, 2005. tavaszi Európai Tanács megerősítette a lisszaboni stratégia a fenntartható fejlődés szélesebb értelemben vett követelményének fényében értelmezendő.

2. A Régiók Bizottsága ajánlásai

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

2.1 annak a **meggyőződésének ad hangot**, hogy a fenntartható fejlődési stratégia, amelynek gazdasági, ökológiai, szociális és intézményi aspektusokat kell átfognia, előfeltétele a növekvő jólétnek, a több és jobb munkahelynek, valamint az olyan gazdasági növekedésnek, amely nem jár többletköltségekkel a környezetre nézve és így nem csak látszólagos jólétet teremt. E megközelítés sikerességéhez az európai fenntarthatósági politika mélyreható reformja szükséges;

2.2 annak érdekében, hogy a fenntartható fejlődési stratégia a gyakorlatban megerősítse a fenntartható fejlődés átfogó jellegét és elsődrendű fontosságát, az RB azt **ajánlja**, hogy az EK-Szerződés 99. és 128. cikkének rendelkezéseit – amelyek a hároméves politikai ciklusnak, valamint a növekedési és foglalkoztatási politika integrált iránymutatásai megállapításának alapját képezik – egységes keretben valósítsák meg, és ennek során az integrált iránymutatásokra való tekintettel a gazdasági és szociális szempontok mellett ökológiai és intézményi aspektusokat is vegyenek figyelembe;

2.3 azt **ajánlja** továbbá, hogy e megreformált ciklus különböző szakaszaiban a helyi és regionális szintnek kulcsszerep jusson a globális célok (beleértve a helyi szintről származókat is), valamint a fenntartható társadalom kialakításához szükséges változások meghatározása és megvalósítása során. Ennek fényében le kell szögezni, hogy a gazdaság- és foglalkoztatáspolitikáról szóló jelentés mellett, amelyet minden tagállamnak az adott év októberéig kell elkészítenie, jelentést kell készíteni a hatodik környezetvédelmi cselekvési program megvalósításáról is. A három jelentésnek kapcsolódnia kell egymáshoz, és tájékoztatást kell nyújtaniuk arról, hogyan függenek össze az egyes politikák és hogyan járulnak hozzá a fenntartható fejlődési stratégiában meghatározott fenntarthatósági célokhoz;

2.4 **úgy véli**, a stratégiában pontosítani kell, hogy az alapvető célhoz, a gazdasági növekedés és a környezetre gyakorolt hátrányos hatások egymástól való elválasztásához a nyersanyag és az energia áramlása és az ezekkel összefüggő hulladék ellenőrzésére, csökkentésére és stabilizálására van szükség; ez az áramlás tartja ugyanis fenn a gazdasági rendszert, hogy aztán kevésbé értékes formában térjen vissza az ökológiai rendszerbe;

2.5 azt **ajánlja**, hogy a programtervezési dokumentumokhoz ezekről az áramlásokról mellékeljenek elemzést, amely a gazdasági növekedés és a környezeti hatások egymástól való elválasztásában betöltött szerepükről szól; továbbá azt ajánlja, hogy a kohéziós intézkedések célkitűzései elsősorban a fenntartható fejlődési stratégia céljainak megvalósítására irányuljanak, és hogy kizárólag a stratégia keretein belül, annak betartásával a lisszaboni stratégia növekedési és foglalkoztatási integrált iránymutatásaira is;

2.6 következőképpen az Európai Bizottságot egy megfelelő javaslat előterjesztésére, a Tanácsot és az Európai Parlamentet pedig gyors válaszadásra **szólítja fel**;

2.7 **felszólítja** az Európai Bizottságot, hogy a piacsabályozó intézkedések és az ökológiai adópolitika mellett olyan politikai intézkedéseket is javasoljon, mint például maximális értékek meghatározása bizonyos káros anyagok gyártása, illetve bizonyos források felhasználása esetében – többek között a mezőgazdasági és halászati gyakorlat terén. Az ökológiai adópolitikára való tekintettel sürgősen szükséges az olyan piactorzulások elkerülése, amelyeket a környezet nagy megterhelésével vagy vesztélyeztetésével járó gyártási módok vagy termékek támogatása eredményez;

2.8 azt **ajánlja**, hogy a fenntartható fejlődési stratégia céljait pontosabban határozzák meg mind a mennyiséget, mind a határidőket illetően, és **felszólítja** a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki az európai stratégiával összeegyeztethető és azt támogató fenntartható fejlődési stratégiákat. Ennek kapcsán **kötelezettséget vállal** a helyi és regionális önkormányzatok nevében a nemzeti és európai szintű céloknak megfelelő, visszajelzési lehetőséget biztosító saját stratégiák kidolgozására;

2.9 **felszólítja** az Európai Bizottságot, hogy vegye fontolóra egy olyan terv kidolgozását, amelynek tárgya az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, és amely átfogja a globális felmelegedés által a halászatra és a parti területek, valamint a szárazföldi vizek védelmére, továbbá a csapadékmennyiség ingadozása és más káros jelenségek által a növénytermesztésre és az állattenyésztésre, az akvakultúrára, az erdőtüzekre, az aszályokra, a biodiverzitásra, az erdőségekre, az idegenforgalomra, a parti területek védelmére, az egészségre stb. gyakorolt hatásokkal összefüggő aspektusokat;

2.10 azt **ajánlja**, hogy határozzanak meg eljárásokat és erősítsék meg az intézményi kapacitásokat annak érdekében, hogy lehetővé váljon a tervek, programok és projektek ökológiai fenntarthatóságának értékelése a közvélemény hatékony tájékoztatását és részvételét biztosító eljárások révén; **úgy véli**, hogy az említett eljárások segítségével elsősorban azt kell értékelni, mennyire összeegyeztethetők és mennyiben járulnak hozzá a tervezett intézkedések a fenntartható fejlődési stratégiák keretében az adott szinteken meghatározott célokhoz;

2.11 **hangsúlyozza**, milyen fontos szerepet játszhat a helyi és a regionális szint a fenntartható fejlődés megvalósításában; **felszólítja** az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki kezdeményezéseket a városi peremterületek szociális, városfejlesztési és ökológiai átalakításának támogatására; **ajánlja**, hogy a helyi Agenda 21 legyen az átfogó részvételi folyamatok megvalósításának legfőbb eszköze, mégpedig az EU-alapok felhasználása során is; ennek kapcsán **szükségesnek tartja** ezen részvételi folyamatok kiterjesztését annak biztosítása céljából, hogy az

adott döntési folyamatok összeegyeztethetők legyenek az érintett közösség értékrendjével (jellegéből adódóan a piac nem tudja betölteni ezt a szerepet), valamint a tudományos gyakorlat minőségének javítása érdekében; **ajánlja**, hogy minden szinten támogassák a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek korlátlan végrehajtását és kiterjesztését a fenntartható fejlődés, a gazdaság, a társadalom, a környezet és az intézmények minden területét illetően;

2.12 a polgárok, a vállalatok és a szociális partnerek részvételére való tekintettel azt **ajánlja**, hogy az Európai Bizottság nyomatékosabban utaljon a közreműködési és döntési módozatokra és mechanizmusokra, tegyen próbát a tulajdoni struktúrát érintő intézkedésekkel, mint például a foglalkoztatottak és a települések részére történő részvénykibocsátást célzó programok, valamint nagyobb figyelmet fordítson a szövetkezetekre;

2.13 a következő aspektusok átgondolását **javasolja**: i) a fejlesztési segély mértéke és módja ott, ahol a „trickle down” megközelítés a gazdag és a szegény országok közötti növekvő különbségek, valamint a gazdasági növekedésnek az ökoszisztéma korlátaiból adódó behatároltsága miatt nem lehetséges; ii) a globalizáció eredményeként kialakult növekedési modell és fenntarthatósága; iii) prioritások és összefüggések az európai piac és tőkéje, valamint a nemzetközi piac és tőkéje között; iv) a WTO-tárgyalások során a közszolgáltatások és közjavak, pl. a víz privatizálására való törekvések, amelyekről az RB véleménye szerint el kell tekinteni; v) a fejlődő országok kereskedelmét hátráltató támogatások, ösztönzések és más intézkedések;

2.14 **reméli**, hogy az Európai Bizottság a fenntartható fejlődési stratégia folyamatban lévő átdolgozása és a cselekvési program kidolgozása során kiépíti és elmélyíti a helyi és regionális szinttel való párbeszédet; **szeretné** aktívan támogatni az Európai Unión belül és kívül a fenntartható társadalom megerősítésére irányuló folyamatos erőfeszítéseket;

2.15 **javasolja**, hogy az Európai Bizottság egy többéves intézményi partnerség részeként megerősített együttműködést alakítson ki annak értékelésére, hogy a helyi és regionális szint hogyan járul hozzá a fenntarthatósági politikához. E partnerség keretében az RB többek között (lásd: I. melléklet) specifikus véleményeket fog kidolgozni számos olyan témában, amelyek szerepelnek az Európai Bizottság 2007–2009-es munkaprogramjában, és amelyeket a helyi és regionális önkormányzatok különösen fontosnak tartanak a fenntartható fejlődés szempontjából. Továbbá konkrét javaslatokat is tesz majd közös kezdeményezések megvalósítására.

Kelt Brüsszelben, 2007. június 6-án.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Michel DELEBARRE

3. Eljárás

Cím:	A regionális és helyi önkormányzatok hozzájárulása az Európai Unió fenntartható fejlődési stratégiájához
Hivatkozás:	–
Jogalap:	265. cikk első bekezdése
Eljárási Szabályzat:	40. cikk (3) bekezdése
Az Európai Bizottság felkérésének kelte:	2006. december 11.
Elnöki határozat kelte:	2007. január 9.
Illetékes szakbizottság:	„Fenntartható fejlődés” szakbizottság (DEVE)
Főelőadó:	Nichi Vendola (IT/PES), Puglia tartomány elnöke
Elemző feljegyzés:	2007. február 26.
Szakbizottsági vita:	–
Szakbizottsági elfogadás kelte:	–
A szavazás eredménye:	–
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2007. június 6.
Korábbi RB-vélemény:	Vélemény a következő tárgyban: „Az Európai Bizottság közleménye a Tanács és az Európai Parlament részére: Az EU Fenntartható Fejlődési Stratégiájának 2005. évi felülvizsgálata: Előzetes összegzés és irányadás a jövőre vonatkozóan” CdR 66/2005 fin ⁽¹⁾ – COM(2005) 37 final

(1) HL C 81., 2006.4.4., 18. o.

I. MELLÉKLET

A Régiók Bizottsága ütemterve az Európai Unió fenntartható fejlődési stratégiájával összefüggően – 2007–2009-es időszak

Intézkedések

1. Konzultatív munkák

1. a) A 2007. decemberi Európai Tanácsra való tekintettel

Az európai bizottsági dokumentum hivatkozási száma	Az európai bizottsági dokumentum címe	Eljárás	Az RB-vélemény várható elfogadása
2006/ENV/012	Zöld könyv a klímaváltozáshoz való alkalmazkodásról	Nem jogalkotási intézkedés	2007. november

1. b) A 2008. márciusi Európai Tanácsra való tekintettel

Az európai bizottsági dokumentum hivatkozási száma	Az európai bizottsági dokumentum címe	Eljárás	Az RB-vélemény várható elfogadása
2006/ENV/012	Zöld könyv a klímaváltozáshoz való alkalmazkodásról	Nem jogalkotási intézkedés	2007. november
—	Előrettekintő vélemény a közös agrárpolitika jövőjéről	—	2008. február
2007/EMPL/013	Közlemény a 2005–2010-es időszakra szóló Szociális Menetrend végrehajtásáról végzett félidős értékelésről	Nem jogalkotási intézkedés	2008. február

1. c) Egyéb konzultatív munkák

Az európai bizottsági dokumentum hivatkozási száma	Az európai bizottsági dokumentum címe	Eljárás	Az RB-vélemény várható elfogadása
COM(2006) 571 final	A Bizottság közleménye – „Európa demográfiai jövője: kovácsoljunk lehetőséget a kihívásból!”	Nem jogalkotási intézkedés	2007. június
—	Előrettekintő vélemény a bevándorló nők helyzetéről az Európai Unióban	—	2007. október
—	Előrettekintő vélemény az oktatásról és a fenntartható fejlődésről	—	2007. november
2007/ENV/012	Cselekvési terv a fenntartható termelésről és fogyasztásról	Nem jogalkotási intézkedés	2008. február
2007/FISH/001	Közlemény egy jövőbeni tengerpolitikához vezető lépésekről: a zöld könyvet követő konzultáció politikai következtetései	Nem jogalkotási intézkedés	2008. február
2007/FISH/003	Jogellenes, be nem jelentett vagy szabályozatlan (IUU) halászati tevékenység elleni küzdelem fokozásáról szóló közlemény és tanácsi rendeletre szóló javaslat	Jogalkotási javaslat	2008. február
2007/TREN/005	Zöld könyv a városi közlekedésről	Nem jogalkotási intézkedés	2008. második negyedév
2006/SANCO/004	Fehér könyv az egészségügyi stratégiáról	Nem jogalkotási intézkedés	2008. második negyedév
2006/SANCO/005	A biztonságos és hatékony egészségügyi szolgáltatásokat célzó közösségi keretrendszer	Jogalkotási javaslat	2008. második negyedév

2. A konzultatív munkákat kiegészítő intézkedések

Intézkedés	A megvalósítás lehetséges határideje
A fenntartható fejlődéshez való helyi és regionális szintű hozzájárulást felügyelő állandó közös megfigyelőközpont esetleges létrehozásának elemzése (esetleg az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal együttműködve)	2008. második félév
A Régiók Bizottsága tanulmánya a következő témában: „A regionális és helyi önkormányzatok hozzájárulása a fenntartható fejlődési stratégiákhoz”	2008. második negyedév
Területi párbeszéd 2009: a fenntartható fejlődési stratégia lényeges aspektusainak beemelése a lisszaboni stratégia Kölcsönös Tanulási Platformjába (Mutual Learning Platform)	2009. első negyedév
Részvétel a fenntartható fejlődéssel foglalkozó tematikus konferenciákon és munkacsoportokban	2007–2009

Régiók Bizottsága vélemény – Az Európai Unió reformfolyamatának újraindítása (Az Európai Tanács 2007. június 21–22-i ülésére)

(2007/C 197/06)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- támogatja az Unió elnökségét az Európai Unió reformfolyamata iránti elkötelezettségében, valamint egyetért azzal, hogy az Unió összes állam- és kormányfője által 2004. október 2-én aláírt alkotmány-szerződés lényegét meg kell őrizni;
- az Európai Tanács 2007. június 21–22-i ülése alkalmával arra kéri az állam- és kormányfőket, hogy kötelezzék el magukat a Szerződések reformfolyamatának minél gyorsabb véghezvitele érdekében, anélkül, hogy az megváltoztatná a helyi és regionális önkormányzatok által és részére elért eredményeket, különösen a szubszidiaritás és a jó kormányzás elvének tiszteletben tartásával és az Európai Unió területi kohéziójával kapcsolatban, és azt kéri, hogy mindenfajta jövőbeli Szerződésbe vegyék bele ezen rendelkezések összességét;
- azt kéri, hogy az Európai Tanács által előterjesztendő, az Unió reformfolyamatának véghezvitelére vonatkozó úttervvel kapcsolatban kérjék ki a véleményét, továbbá kéri, hogy a tárgyalások szakaszába is vonják be, mivel ezáltal az eljárás során a polgárok érdekei is nagyobb súlyt kapnak;
- úgy véli, hogy az alkotmány-szerződés hiánya hátrányosan érintené az európai integrációs modell értékeinek elismerését, ami az EU-n belüli sokféleség tiszteletben tartásának és megerősítésének elősegítését illeti, megállapítja, hogy alkotmány-szerződés nélkül az Európai Unióban nem ismernék el, hogy a regionális és helyi autonómia az Unió demokratikus rendszerének alappillére, és az Európai Uniónak nem lenne hatásköre arra, hogy megfelelő cselekvés révén garantálhassa a területi kohéziót és a közösségi szolidaritás megerősítését;
- újfent hangoztatja abbéli meggyőződését, hogy decentralizált kommunikációs politika útján feltétlenül vitát kell ösztönözni a közös értékekről, az európai építkezés és a közösségi politikák eredményeiről, valamint az Európai Unió jövőjével kapcsolatos kihívásokról; ezért kétirányú megközelítésre van szükség, a helyi és regionális önkormányzatokkal folytatott kommunikáció jelenleg ugyanis túlságosan egyirányú módon – felülről lefelé haladva – zajlik;
- úgy véli azonban, hogy az Európai Unió kommunikációs politikája következetesebb és hatékonyabb lenne, ha az európai intézmények jogi keretet vagy alapot találnának egy ebből a politikából eredő, megfelelő pénzügyi forrásokkal támogatott valódi szakprogram megvalósítására.

I. Politikai ajánlások

Az Európai Bizottság szolgálatainak munkadokumentuma: Az alkotmánynevelés ára (2006. november 21.)

D-terv: az európai vita kiszélesítése és elmélyítése. Margot Wallström tájékoztató feljegyzése az Európai Bizottság számára (2006. november 29.)

SEC(2006) 1553

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. támogatja az Unió elnökségét az Európai Unió reformfolyamata iránti elkötelezettségében, valamint egyetért azzal, hogy az Unió összes állam- és kormányfője által 2004. október 2-én aláírt alkotmány szerződés lényegét meg kell őrizni;

2. örömmel fogadja a 2007. március 25-én született Berlini Nyilatkozatot, amely – a Római Szerződések aláírása után ötven évvel – felismeri, hogy az Európai Uniót a 2009. évi európai parlamenti választásokig közös, megújított alapokra kell helyezni, és meglepődéssel veszi tudomásul, hogy a nyilatkozat az Unió területi dimenziójának elismerését, valamint a Régiók Bizottsága számára kiemelten fontos elveket és értékeket is szentesíti;

3. ismételten hangot ad annak a 2007. március 23-án, a Római Szerződések ötvenedik évfordulós ünnepsége alkalmával elfogadott, Európáért megfogalmazott nyilatkozatában kifejtett elhatározásának, hogy rendíthetetlenül egy olyan Unió érdekében fáradozik, amely egyre közelebb hozza egymáshoz Európa népeit, szilárdan kitart szabadságjogai, értékei, szolidaritási és felelősségi elvei mellett, és közös politikák és cselekvések révén megőrzi a helyi és regionális szint sokféleségét és identitását a szubszidiaritás és a jó kormányzás elvének megfelelően;

4. az Európai Tanács 2007. június 21–22-i ülése alkalmával arra kéri az állam- és kormányfőket, hogy kötelezzék el magukat a Szerződések reformfolyamatának minél gyorsabb véghezvitele érdekében, anélkül, hogy az megváltoztatná a helyi és regionális önkormányzatok által és részére elért eredményeket, különösen a szubszidiaritás és a jó kormányzás elvének tiszteletben tartásával és az Európai Unió területi kohéziójával kapcsolatban;

5. következőképpen amellet foglal állást, hogy mihamarabb – pontosan meghatározott mandátummal és menetrenddel – új kormányközi konferenciát kell összehívni, ahol az Európai Unió számára olyan új alapszerződés készül, amely megőrzi a Konvent által és a 2004-ben aláírt alkotmány szerződésben elért egyensúlyt, és minél nagyobb támogatottságot élvez az Unióban;

6. felismeri, hogy az EU létezésének értelme a XXI. században sok polgár számára már nem egyértelmű, és a D-terv szellemében úgy véli, hogy az EU-nak el kell ismernie: a polgároktól nem várható el, hogy hosszú, technikai jellegű szerződéseket olvassanak. Az Uniónak képesnek kell lennie arra, hogy világosan és tömören elmagyarázza a ma polgárainak és a jövő nemzedékeinek, hogy miért is van rá szükség. Az RB ezért arra kéri az uniós vezetőket, hogy fogalmazzák meg egy oldalon az Unió – hosszú távra érvényes – szándéknyilatko-

zatát, amely minden jövőbeli szerződésnek melléklete lehetne, és amelyet az uniós intézmények proaktív módon a polgárok figyelmébe ajánlhatnak most és a jövőben egyaránt.

7. azt kéri, hogy az Európai Unió reformfolyamatának következő lépéseivel kapcsolatban kérjék ki a véleményét és ennek – az Európai Tanács által előterjesztendő útiterven alapuló – folyamatnak a következő lépéseibe teljes mértékben vonják is be, továbbá kéri, hogy egy jövőbeli kormányközi konferencia tárgyalási szakaszába is vonják be, mivel ezáltal az eljárás során a polgárok érdekei is nagyobb súlyt kapnak;

Az RB hozzájárulása az alkotmánynevelés politikai költségének elemzéséhez

8. egyetért az Európai Bizottság megközelítésével, mely abból indul ki, hogy az alkotmány szimbolikus jelentőségű, mivel erősíti az európai polgároknak a közös értékekre és törekvésekre épülő európai polgárságtudatot;

9. úgy véli, hogy alkotmány szerződés nélkül az Európai Unióban a képviseleti és részvételi demokrácia terén fontos előrelépések maradnának el, továbbá az Unió cselekvőképességét és új tagállamok befogadására való képességét sem megfelelő jogi keret, sem döntéshozatali mechanizmus nem erősítené, különös tekintettel a minősített többségi szavazás körének kiterjesztésére;

10. hangsúlyozza, hogy alkotmány szerződés nélkül az Uniónak nem lenne meg a szükséges jogi személyisége és közös alapja az abban a kötelező érvényű chartában foglalt alapjogokhoz, amely valódi jogi és demokratikus garanciát nyújt az Európai Unió polgárai számára;

11. megállapítja, hogy alkotmány szerződés nélkül az Európai Unióban nem ismernék el, hogy a regionális és helyi autonómia az Unió demokratikus rendszerének alappillére;

12. úgy véli, hogy az alkotmány szerződés hiánya hátrányosan érintené az európai integrációs modell értékeinek elismerését, ami az EU-n belüli sokféleség tiszteletben tartásának és megerősítésének elősegítését illeti;

13. felhívja a figyelmet, hogy alkotmány szerződés nélkül az Unióban nem lenne lehetőség a hatáskörök egyértelműbb megosztására, és nem létezne olyan politikai-jogi eszköz, mely – a regionális és helyi dimenzió kifejezett elismerését tekintve – megerősíti a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazását és tiszteletben tartását, és így arról is le kellene mondani, hogy az Unió a regionális és helyi önkormányzatok hatásköréit nagyobb mértékben vegye figyelembe; hogy ezek az önkormányzatok nagyobb mértékben vehessenek részt a döntéshozatali folyamatban, amelyet pedig a jogalkotást megelőző konzultációs szakaszba való bevonásuk módszeressé tételé tenne lehetővé; valamint arról, hogy a Régiók Bizottsága jogot szerezzen arra, hogy a szubszidiaritás elvének megsértése esetén az Európai Bírósághoz fordulhasson, és ezáltal nyújthasson jogi garanciát a részvételhez, ami erősítené az átláthatóságot és a demokráciát az Unióban;

14. megállapítja, hogy az alkotmányszerződéssel az Európai Uniónak hatásköre lenne arra, hogy megfelelő cselekvés révén garantálhassa a területi kohéziót és a közösségi szolidaritás megerősítését;

15. hangsúlyozza, hogy alkotmányszerződés nélkül Európának nem lenne közös menekültpolitikája és konkrét eszközei az illegális bevándorlás elleni küzdelemhez. A helyi és regionális önkormányzatok számára ezek különösen fontosak, mivel régióikban és városaikban gondoskodniuk kell a bevándorlók elhelyezéséről;

16. felhívja rá a figyelmet, hogy alkotmányszerződés nélkül az Unió nem lenne képes nagyszabású energiapolitikát kialakítani, és így hátrányt szenvednének azok a területi önkormányzatok, amelyek a megújuló energiaforrások mellett kötelezték el magukat, és az éghajlatváltozással járó hatások csökkentése érdekében küzdenek;

A helyi és regionális szempontok figyelembevétele a kérdés intézményi rendezésében

17. azt kéri, hogy mindenfajta jövőbeli Szerződésbe mindenképpen vegyék bele az itt következő rendelkezéseket:

– az EU célkitűzéseinek, az alapértékeknek és az alapjogoknak, a helyi és regionális önállóság tiszteletben tartásának, valamint a kulturális és nyelvi sokszínűség elismerésének tulajdonított jelentőség (I-3., I-5. cikkek és az Unió alapjogi chartájának preambuluma),

– a szubszidiaritás elvének új meghatározása (I-11. cikk (3) bek.),

– a közösségi jogszabályok helyi és regionális önkormányzatokra gyakorolt hatásának figyelembevétele (Jegyzőkönyv a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról),

– a konzultáció elvének elismerése, és ebből kifolyólag a helyi és regionális önkormányzatok szorosabb bevonása a közösségi politikák kidolgozásába, végrehajtásába és értékelésébe (Jegyzőkönyv a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról),

– a szubszidiaritás és az arányosság elve alkalmazásának előzetes ellenőrzési mechanizmusában bevezetett korai előrelépési rendszerben való részvétel lehetőségének biztosítása a jogalkotói hatáskörökkel rendelkező regionális parlamentek számára (Jegyzőkönyv a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról, 6. cikk),

– az RB keresetindítási joggal történő felruházása előjogai megóvása érdekében (III-365. cikk) és a szubszidiaritás

elvének megsértése esetén (Jegyzőkönyv a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról, 8. cikk),

– a Régiók Bizottsága tagjai megbízatásának összeegyeztethetősége a Parlament és az Európai Bizottság tagjaiéval (III-386. cikk második bekezdése),

– új szabályrendszer a Régiók Bizottsága tagságára és tagjainak kinevezésére, amely felváltja az eddigi rendszert, és nagyobb mértékben vesz politikai vagy területi kritériumokat alapul (III-386. cikk),

– a polgárközeli demokrácia fontosságának elismerése az Unióban (I-46. cikk),

– a részvételi demokrácia elvéhez kapcsolódó új rendelkezések, melyek arra ösztönzik az Unió intézményeit, hogy az érdekképviseleti szervezeteknek, köztük a helyi és regionális célokat követő szervezeteknek adják meg a lehetőséget, hogy az Unió bármely tevékenységi területéről véleményét nyilváníthassanak, és azokat nyilvánosan megvitathassák, illetve folytassanak velük nyílt, átlátható és rendszeres párbeszédet (I-47. cikk),

– a területi kohézió beillesztése az Unió célkitűzései közé (I-3. cikk), illetve a tagállamok által a gazdasági, társadalmi és területi kohézió terén tett kötelezettségvállalások (Jegyzőkönyv a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról),

– a legkülső régiók egyedi jogállásának elismerése (III-424. cikk),

– a regionális és helyi dimenzió bevonása a polgári védelemmel kapcsolatos ügyekbe (III-284. cikk);

18. következőképpen azt kéri, hogy a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv szerves részét képezze mindenfajta új Szerződésnek, vagy továbbra is 2. sorszám alatt, közvetlenül a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló, 1. számú jegyzőkönyv után szerepeljen;

19. elismeri, hogy figyelembe kell venni a következő területeket: éghajlatváltozás, energiaügy, az európai szociális modell a demográfiai változások és a globalizáció (!) összefüggésében, bevándorlási politika, az illegális bevándorlás elleni küzdelem és az euróövezetben alkalmazott gazdaságpolitika. Hangsúlyozza továbbá, hogy a fenti területeken csak akkor lesz hatékony a fellépés, ha az a helyi és regionális önkormányzatokra épül és ők is viszik végbe; ezért azt kéri, hogy mindenfajta új Szerződés ezeken az új közösségi cselekvési területeken is irányozza elő a vele való konzultációt;

(!) Az Európai Parlament Alkotmányügyi Bizottságának jelentéstervezete az Unió alkotmányozási folyamatának útitervéről (2007/000(INI) – Előadók: Enrique Barón Crespo, Elmar Brok), 8. pont.

20. utal arra, hogy amellet, hogy az EU-ban újra és újra kommunikációs problémák merülnek fel, a polgárok az EU intézményeitől és a tagállamoktól olyan politikákat várnak, amelyek jobban szolgálják az ő érdekeiket. Jogos a polgároknak az a kérdése, hogy mit ad nekik az EU, és erre a kérdésre az Európa-politikának meggyőző válaszokat kell adnia.

21. kérdi, hogy a kormányközi konferencia megbízatása kiterjedne-e az alkotmány szerződés III. részében foglalt jogalpok felülvizsgálatára, hogy a készülő dokumentum a polgári védelemről (III–284. cikk), az idegenforgalomról (III–281. cikk) és az igazgatási együttműködésről (III–285. cikk) szóló rendelkezések kapcsán is előírja az RB-vel való konzultációt;

Az RB továbbra is elkötelezett híve marad a decentralizációt ösztönző D-tervnek

22. megállapítja, hogy a gondolkodási időszak kezdete óta konszenzus mutatkozik azzal kapcsolatban, hogy szükség van Európáról szóló vitára – mégpedig a lakossághoz a lehető legközelebbi szinten –, valamint az információ célirányosítására és a regionális és helyi kérdésekhez való igazítására;

23. újfent hangoztatja abbéli meggyőződését, hogy decentralizált kommunikációs politika útján feltétlenül vitát kell ösztönözni a közös értékekről, az európai építkezés és a közösségi politikák eredményeiről, valamint az Európai Unió jövőjével kapcsolatos kihívásokról;

24. hangsúlyozza, hogy azzal, hogy az Európai Bizottság által eredetileg a demokrácia, a párbeszéd és a vita témájában javasolt D-tervhez hozzávette a decentralizáció D betűjét is, a politikai és közigazgatási vita polgárközeliségének helyénvalóságát, valamint Európa-szerte egy decentralizált kommunikációs politika előmozdításának szükségességét akarta megmutatni;

25. emlékeztet rá, hogy nagyszabású rendezvénysorozat szervez Brüsszelben (OPEN DAYS, régiók és városok európai hete, fórumok, tematikus hetek), amely a hozzá kötődő európai intézmények számára valódi kommunikációs lehetőséget kínál a helyi és regionális önkormányzatok képviselőivel, a helyi és regionális médiával, valamint a területi önkormányzatok európai és országos szervezetei által megjelentetett kiadványok szerkesztőivel;

26. örömet fejez ki a politikai csoportjai, valamint a helyi és regionális önkormányzatok által az Európáról szóló kommunikáció tárgyában indított, a decentralizációval kiegészített D-terv végrehajtásának lépéseiről szóló első két időközi jelentésben⁽²⁾ is felsorolt kezdeményezések miatt, mivel ezek elősegítik a helyi

és regionális sajtó közvetítette párbeszéd és vita közös térségének kialakítását;

27. ezért ismételt hangsúlyozza, hogy olyan kétirányú megközelítésre van szükség, amilyent az Európai Bizottság is javasol az európai kommunikációs politikáról szóló fehér könyvében, a helyi és regionális önkormányzatokkal folytatott kommunikáció jelenleg ugyanis túlságosan egyirányú módon – felülről lefelé haladva – zajlik;

28. mivel az Európai Bizottság is folytatja tevékenységét ezen a téren, vállalja, hogy a decentralizációval kiegészített D-tervben már kidolgozott területi megközelítés szerint jár el, és a decentralizált kommunikáció politikájának megszilárdítása végett a következőket javasolja:

- hálózat létrehozása a helyi és regionális önkormányzatok sajtóirodái között, amely az aktuális európai történésekről szóló tájékoztatást a helyi érdekekhez igazítaná, és így megkönnyítené, illetve hatékonyabbá tenné a regionális és helyi média számára az Európával kapcsolatos információk felhasználását;

- a helyi és regionális önkormányzatok nemzeti szintű szövetségeivel együttműködve szemináriumok megrendezése az egyes tagállamokban a regionális és helyi képviselők részére, melyek célja a legkényesebb témák nemzeti összefüggésben történő megvitatása;

- a regionális és helyi tanácsok keretében külön ülés tartása – például az Európa Napon (május 9.) – az európai integráció eredményeiről és az EU intézményi reformjának folyamatáról, melyen az adott választókeretből származó európai parlamenti képviselők és RB-tagok is részt vehetnek;

- szakbizottságai külső üléseihez kapcsolódó vitával egybekötött konferenciák tartása a D-terv keretén belül annak érdekében, hogy célzott tematikus párbeszéd alakuljon ki az RB és a polgárok között;

- egy, az Európával kapcsolatos tájékoztatás prioritásaira irányuló szövegminta közzététele a D-terv decentralizációs eleméről különböző európai régiók, városok és települések honlapjain; valamint egy-egy, ezekre a honlapokra mutató hivatkozás elhelyezése saját „Going local” című honlapján, illetve az Európai Bizottságén, elősegítve ezzel az Unióról szóló információval és kommunikációval kapcsolatos bevált gyakorlatok elterjedését helyi és regionális szinten;

29. kedvezően értékeli az Európai Bizottságnak a 2007. január 18–19-i berlini konferencián kidolgozott eljárását, amely az európai intézmények és a helyi és regionális önkormányzatok közötti kommunikációs partnerség kialakítására irányul;

⁽²⁾ Tájékoztató Európáról a régiókban és a városokban. A D-terv „decentralizációs” elemének megvalósítása, első időközi jelentés (2005. október–2006. október).

30. külön felhívja a figyelmet az említett konferencia következtetéseiben szereplő javaslatokra, közelebbről arra, hogy:

- garantálni kell a helyi és regionális önkormányzatok számára rendelkezésre álló költségvetési erőforrások növelését, hogy az önkormányzatok hozzájárulhassanak a megújult tájékoztatási és kommunikációs politikához;
- az iskolai tantervekbe be kell venni az európai polgári ismeretek oktatását;
- a helyhatósági választási kampányok idején megfelelő tájékoztatás révén ösztönözni kell, hogy a jelöltek programjában európai témák is helyet kapjanak;
- továbbá helyi és regionális szinten terjeszteni kell a tagállamokban a tájékoztatás bevált gyakorlatait.

31. osztja az Európai Bizottság nézetét, mely szerint a jövőben a kommunikációnak a népesség meghatározott csoportjait, különösen a nőket és a fiatalokat kell célba vennie;

32. úgy véli, hogy az Európai Unió kommunikációs politikája következetesebb és hatékonyabb lenne, ha az európai intézmények jogi keretet vagy alapot találnának egy ebből a politikából eredő, megfelelő pénzügyi forrásokkal támogatott valódi szakprogram megvalósítására, a helyi és regionális önkormányzatoknak és hálózataiknak pedig jogosultaknak kell lenniük az effajta, a közösségi alapokból finanszírozott jövőbeli programok támogatására. Ebben az összefüggésben örömmel fogadja az Európai Parlament 2008-as költségvetési eljárására vonatkozó iránymutatásokat, amelyek a helyi és regionális szint nagyobb mértékű bevonását sürgetik, valamint új tájékoztatási cselekvési terveket irányoznak elő a helyi és regionális média részére;

33. tudomásul veszi, hogy mind az Európai Bizottság⁽³⁾, mind pedig az Európai Parlament⁽⁴⁾ elismeri, hogy ahhoz, hogy a polgárokhöz Európa egységes üzenete juthasson el, együttműködésre van szükség az európai uniós intézmények között, és

Kelt Brüsszelben, 2007. június 6-án.

örömét fejezi ki amiatt, hogy a regionális és helyi intézményekkel újra kezdetét veszi az együttműködés, melynek célja megmutatni, hogy az Unió döntéseinek milyen jelentősége és hatása van a polgárok életére;

34. támogatja az Európai Parlamentnek az azokat a közös elveket meghatározó intézményközi megállapodásra vonatkozó javaslatát, amelyek a kommunikáció terén szabályozhatnák az európai intézmények közötti együttműködést⁽⁵⁾, és kéri, hogy a megállapodás kidolgozásába és megvalósításába vonják be;

35. támogatja az Európai Parlament arra irányuló javaslatát, hogy a tájékoztatási intézményközi csoport munkáját elemezzék annak eldöntése érdekében, hogy lehet-e azon javítani, illetve hogy tanulmányozzák egy olyan csoport létrehozásának lehetőségét, amelynek feladata az lenne, hogy összehangolja a tájékoztatási intézményközi munkacsoport által meghatározott irányok konkrét végrehajtási intézkedéseit⁽⁶⁾, és felajánlja közreműködését;

36. örömmel fogadja a 2005 novemberében az Európai Bizottsággal megkötött együttműködési megállapodásra vonatkozó, a tájékoztatási és kommunikációs politikáról szóló kiegészítést, amely megerősíti az intézményközi együttműködésnek ezt a vetületét, és elősegíti a valódi decentralizált kommunikációs politika kialakítását;

37. támogatja a regionális parlamentek kommunikációs tevékenységeit, és tagjait, valamint a regionális parlamenteket és képviseleti szervezeteiket arra kéri, hogy vegyenek részt az *Unió jövőjéről szóló interparlamentáris fórumokon*;

38. nagyra értékeli az Európai Parlamentnek az arra irányuló kezdeményezési javaslatát, hogy hozzanak létre egy „Európai alapot a sajtó támogatására”, amelynek célja, hogy segítse európai témáknak a különféle helyi és regionális helyzetekre való átültetését⁽⁷⁾;

39. megbízza elnökét, hogy továbbítsa ezt a véleményt az Európai Tanács, a Tanács, az Európai Parlament, az Európai Bizottság, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Michel DELEBARRE

⁽³⁾ SEC(2006) 1553: D-terv – Szélesebb és mélyrehatóbb vita Európáról. Margot Wallström tájékoztató feljegyzése az Európai Bizottság számára, 2006. november 29.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2006. november 16-i állásfoglalása az európai kommunikációs politikáról szóló fehér könyvről (2006/2087(INI)).

⁽⁵⁾ 2006/2087(INI), 9. pont.

⁽⁶⁾ 2006/2087(INI), 44. és 48. pont.

⁽⁷⁾ 2006/2087(INI), 33. pont.

II. A. Eljárás

Cím:	Az Európai Bizottság szolgálatainak munkadokumentuma: Az alkotmánynéküliség ára (2006. november 21.)
Hivatkozások:	–
Jogalap:	Saját kezdeményezésű vélemény (265. cikk ötödik bekezdése)
Eljárási Szabályzat:	–
Elnökségi határozat kelte:	2007.II.12.
Illetékes szakbizottság:	„Alkotmányos ügyek, európai kormányzás, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége” (CONST) szakbizottság
Előadó:	António PAIVA , Tomar város polgármestere (PT/EPP)
Elemző feljegyzés:	CdR 12/2007
Szakbizottsági megvitatás:	2007.II.27.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2007.V.3.
Szakbizottsági szavazás eredménye:	Többségi szavazással elfogadták.
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2007.VI.6.
Korábbi RB-vélemény:	Vélemény a következő tárgyban: „Az elmélkedés időszaka: az Európai Unióról folytatott vita értékelésének struktúrája, tárgya és háttere”. CdR 250/2005, 2005. október 13. – előadók: Franz Schausberger (AT/EPP) és Lord Graham Tope (UK/ALDE) (1).

(1) HL C 81., 2006.4.4., 32. o.

II. B. Eljárás

Cím:	D-terv: az európai vita kiszélesítése és elmélyítése
Hivatkozások:	SEC(2006) 1553
Jogalap:	Saját kezdeményezésű vélemény (265. cikk ötödik bekezdése)
Eljárási Szabályzat:	–
Elnökségi határozat kelte:	2007.II.12.
Illetékes szakbizottság:	„Alkotmányos ügyek, európai kormányzás, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége” (CONST) szakbizottság
Előadó:	António PAIVA , Tomar város polgármestere (PT/EPP)
Elemző feljegyzés:	CdR 12/2007
Szakbizottsági megvitatás:	2007.II.27.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2007.V.3.
Szakbizottsági szavazás eredménye:	Többségi szavazással elfogadták.

Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2007.VI.6.
Korábbi RB-vélemény:	Vélemény a következő két tárgyban: „A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának – a Bizottság hozzájárulása a gondolkodási időszak munkájához, és azon túl: D-terv: demokrácia, párbeszéd és vita” – COM (2005) 494 final –, és „Fehér könyv az európai kommunikációs politikáról” – COM(2006) 35 final. Előadó: Mercedes Bresso (IT/PES) (1).

(1) HL C 229., 2006.9.22., 67. o.

Régiók Bizottsága vélemény – Közösségi postai szolgáltatások

(2007/C 197/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- véleménye szerint a posta belső piacának 2009-ig történő teljes megvalósítására vonatkozó, a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások versenyének további megnyitása tárgyában történő módosításáról szóló 2002. június 10-i 2002/39 európai parlamenti és tanácsi irányelvben javasolt ütemterv megvalósítását 2010. december 31-ig el kellene halasztani, és egy 2012-ig tartó átmeneti időszakot kellene lehetővé tenni azon tagállamok számára, amelyek ezt szükségesnek tartják. Az általános szolgáltatási kötelezettség finanszírozására előterjesztett lehetőségek mögött meghúzódó jogi kérdéseket az Európai Bizottságnak előre tisztázni kell. Az Európai Bizottság legkésőbb 2010. december 31-én esedékes következő jelentésébe az érintett felekkel folytatott széles körű konzultációt és a megfelelő tanulmányok elkészültét követően belefoglal majd egy értékelést az irányelvben javasolt finanszírozási módszerek hatékonyságáról, valamint arról, hogy az egyetemes szolgáltatás mennyiben felel meg a felhasználók igényeinek;
- úgy véli, hogy a postai hálózat egészében véve, ideértve a franchise-rendszerben működő hivatalokat is, nemcsak postai szolgáltatásokat nyújthatna, hanem megfelelő platform lenne más közcélú szolgáltatások biztosításához is; ezáltal telematikai úton biztosítva az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférést, kielégíthetővé válhatnak a hegyvidéki vagy távol eső vidéki övezetek különböző igényei;
- megjegyzi, hogy az új piaci versenyzők új munkahelyeket teremtettek a liberalizált piacokon és közvetve a postai ágazattól függő egyéb ágazatokban is. A levél- és csomagküldési piac liberalizációja miatt azonban a korábban a foglalkoztatás és a jövedelmek terén szociális garanciákat nyújtó szabályozással bíró postai ágazatot a bizonytalanság és az alacsony fizetések felé történő visszalépés fenyegeti.

I. Politikai ajánlások

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról

COM(2006) 594 final – 2006/0196 (COD)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. úgy véli, hogy a jó postai szolgáltatás minden gazdasági és társadalmi tevékenység alapvető feltétele és az EU-n belüli kommunikáció elengedhetetlen része;

2. hangsúlyozza a postai szolgáltatások és különösen a – földrajzi és pénzügyi feltételektől függetlenül – jó minőségű, megbízható és megfizethető postai szolgáltatások rendelkezésre állását biztosító egyetemes szolgáltatásnyújtás kiemelkedő szerepét az Európai Unió területi és társadalmi kohéziójában;

3. támogatásának és elkötelezettségének ad hangot az egységes európai piac – a postai piac szabályozott, az egyetemes szolgáltatásnyújtásra tartós garanciát biztosító liberalizációján keresztül történő – megvalósításával kapcsolatban;

4. véleménye szerint a posta belső piacának 2009-ig történő teljes megvalósítására vonatkozó, a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások versenyének további megnyitása tárgyában történő módosításáról szóló 2002. június 10-i 2002/39 európai parlamenti és tanácsi irányelvben javasolt ütemterv megvalósítását 2010. december 31-ig el kellene halasztani, és egy 2012-ig tartó átmeneti időszakot kellene lehetővé tenni azon tagállamok számára, amelyek ezt szükségesnek tartják. Az általános szolgáltatási kötelezettség finanszírozására előterjesztett lehetőségek mögött meghúzódó jogi kérdéseket az Európai Bizottságnak előre tisztázni kell. Az Európai Bizottság legkésőbb 2010. december 31-én esedékes következő jelentésébe az érintett felekkel folytatott széles körű konzultációt és a megfelelő tanulmányok elkészültét követően belefoglal majd egy értékelést az irányelvben javasolt finanszírozási módszerek hatékonyságáról, valamint arról, hogy az egyetemes szolgáltatás mennyiben felel meg a felhasználók igényeinek.

5. úgy véli, hogy a postai szolgáltatások európai és nemzeti szintű szabályozásának a fogyasztók számára az egyetemes szolgáltatásokat biztosító, ugyanakkor a postai vállalkozások számára a változó piacoknak és a fogyasztói igényeknek megfelelő rugalmas működést lehetővé tevő szabályokat kellene magában foglalnia;

6. egyetért azzal, hogy a globalizáció hatása, a jó minőségű szolgáltatások iránti piaci igények és a technológia fejlődése miatt a postai szolgáltatásokat nyújtó ágazatnak gyors változásokkal kell szembenéznie. A Régiók Bizottsága rámutat, hogy a jó minőségű, modern és technológiai szempontból fejlett egyetemes postai szolgáltatás az egységes piac teljes megvalósításának, a jövőbeli gazdasági növekedésnek és a szociális befogadásnak az egyik alapfeltétele. A távoli területeken és az elzárt városrészekben élő fogyasztók és az ott található kisvállalko-

zások számára a postai szolgáltatások különösen fontosak. Az új, modern technológiák ugyanakkor az üzenetek továbbításának új lehetőségeit teremtették meg, és az egyetemes szolgáltatások hatókörének ezt figyelembe kell vennie;

7. felhívja a figyelmet a hagyományos postai cikkeknek a kommunikáció új formáival történő helyettesítésére, amely több tagállamban is megfigyelhető. Ez a tendencia a postai küldemények mennyiségének jelentős csökkenését eredményezte a postai szolgáltatók számára, amit szintén mérlegelni kell az egyetemes szolgáltatási kötelezettség hatókörének és finanszírozási módjainak meghatározásakor;

8. azt ajánlja, hogy szenteljene nagyobb figyelmet a munkahelyek liberalizáció folyamatából eredő esetleges megszűnésnek, bár a piacra belépő új versenytársak emellett a foglalkoztatás jelentős forrásai is lehetnek;

9. azt javasolja, hogy a tagállamok és az Európai Bizottság mélyebben vizsgálja meg a jelenlegi postai dolgozók átképzésének lehetőségeit, akik a munkanélküliség áldozatává válhatnak, amint a jelenlegi monopóliumoknak a piacra lépő új versenytársak által teremtett versenyhelyeztetel kell szembenézniük;

10. megjegyzi, hogy az új piaci versenyzők új munkahelyeket teremtettek a liberalizált piacokon és közvetve a postai ágazattól függő egyéb ágazatokban is. A levél- és csomagküldési piac liberalizációja miatt azonban a korábban a foglalkoztatás és a jövedelmek terén szociális garanciákat nyújtó szabályozással bíró postai ágazatot a bizonytalanság és az alacsony fizetések felé történő visszalépés fenyegeti.

11. kéri, hogy a tagállamok és az Európai Bizottság vizsgálja meg a postahivatalok hálózatának franchise-rendszerben történő működtetésében rejlő lehetőségeket, ahogyan azt már több északi ország is megtette, mégpedig határozottan pozitív tapasztalatokkal. Ezekben az országokban a franchise-rendszerben működő postahivatal, melyhez más üzlet is kapcsolódik, a fogyasztók számára rendkívül kedvező módja a postai szolgáltatások biztosításának.

12. úgy véli, hogy a postai hálózat egészében véve, ideértve a franchise-rendszerben működő hivatalokat is, nemcsak postai szolgáltatásokat nyújthatna, hanem megfelelő platform lenne más közcélú szolgáltatások biztosításához is; ezáltal telematikai úton biztosítva az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférést, kielégíthetővé válhatnak a hegyvidéki vagy távol eső vidéki övezetek különböző igényei;

13. megjegyzi, hogy továbbra sem egyértelmű, hogy az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó tájékoztatás közzétételéről szóló 6. cikkben említett tájékoztatás az egyetemes szolgáltatás hatóságok által megállapított konkrét jellemzőire vagy az egyetemes szolgáltatást biztosító szolgáltató szolgáltatási feltételeire vonatkozik-e. A cikket módosítani kellene, hogy egyértelműen kiderüljön, hogy mely felekre vonatkozhatnak a tagállamok intézkedései.

14. megjegyzi, hogy az irányelv az új 7. cikkben alternatívákat vezet be, lehetővé téve a közvetlen állami támogatáson keresztül nyújtott kompenzációt, illetve a közbeszerzésen keresztül történő közvetett finanszírozást;

15. kéri a 7. cikkben rögzített finanszírozási lehetőségek pontosítását;

– úgy véli, hogy általában véve az Európai Bizottság finanszírozásra irányuló javaslatait nem vetették alá elemzésnek megvalósíthatóság és hatékonyság szempontjából,

– aláhúzza, hogy a kompenzációs alap hatékonysága empirikusan nem bizonyított a világ egyetlen országában sem,

– hangsúlyozza, hogy az állami költségvetési megszorítások tükrében elég bonyolult az egyetemes szolgáltatási kötelezettség állami támogatáson keresztül történő finanszírozására hagyatkozni. A postai piac liberalizálásának nem lehet az a következménye, hogy a hátrányos helyzetben lévő területek (úgy mint a hegyvidéki területek vagy a rendkívül gyéren lakott területek) ellátásának költségeit a közigazgatásra hárítják át, míg az előnyöket a magánvállalkozások fölőzik le. További nehézséget jelent az állami kifizetések oly módon történő alakítása, hogy azok az Altmark ügyben a kompenzációs kifizetésekre meghatározott kritériumokkal (C-280/00 Altmark Trans ügy) összeegyeztethetők legyenek;

16. úgy véli, hogy a 9. cikk nem veszi megfelelő módon figyelembe a különböző tagállamok eltérő körülményeit, és ez korlátozza az alternatív megoldásokat. Az RB tehát azt javasolja, hogy az egyes tagállamok helyi körülményeinek figyelembevételével az irányelv tegye lehetővé a különböző engedélyezési eljárások összekapcsolását és koordinációját;

17. úgy véli, hogy az egyetemes szolgáltatás nyújtására kijelölt vállalkozás biztonságára és biztonságos működésére nézve nem kellene szigorúbb követelményeket megállapítani, mint a postai vállalkozásokra általában vonatkozó követelmények. Az egyetemes szolgáltatást nyújtó vállalkozás tekintetében alkalmazott szigorúbb feltételek további költségeket eredményeznek;

18. egyetért azzal, hogy egy valódi versenykörnyezetben mind az egyetemes szolgáltatás pénzügyi egyensúlya, mind pedig a piac torzulásának korlátozása végett fontos, hogy az elv, amely kimondja, hogy az árak az általános kereskedelmi feltételeket tükrözzék és a költségektől csak a közszolgáltatási kötelezettség védelme vagy elősegítése érdekében lehet eltérni, rögzítve legyen a vonatkozó nemzeti jogi aktusokban. Ez megerősíti, hogy a tagállamoknak, amennyire csak lehetséges, egységes díjszabást kell alkalmazniuk a fogyasztók és kisvállalkozások által leggyakrabban igénybe vett, darabonkénti díjszabás alá tartozó szolgáltatások esetében. Ezek az elvek nem jelenthetik akadályát annak, hogy a fentieket kiegészítve az egyetemes szolgáltatást nyújtók önkéntes alapon egységes díjszabást alkalmazzanak az egyetemes szolgáltatások terén;

19. különösen fontosnak tartja, hogy az egyetemes szolgáltatás díjszabására vonatkozó elvek összhangban legyenek a 12. cikkel és szabályozásuk megfelelően pontosan és egyértelműen történjen;

20. azt ajánlja, hogy az Európai Bizottság pontosítsa, hogy mit ért az alatt, hogy az áraknak a költségeken kell alapulniuk és a hatékonyságnövelést kell szolgálniuk. Az irányelvben és annak preambulumban továbbá kifejezetten rögzíteni kell, hogy az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó díjszabási követelményeknek nem kell feltétlenül az árak csökkentésére kötelezniük a postai vállalkozásokat, csak mert a fokozott hatékonyság jövedelmezőbb működést tett lehetővé.

21. különösen fontosnak ítéli meg, hogy az egyetemes szolgáltatás árainak ésszerűségére és költségalapúságára vonatkozó követelmények kellően pontosan szabályozottak legyenek, hogy azokat ne lehessen az árellenőrzés eszközeként felhasználni, hanem a versenytörvény elveinek tükrében értelmezhetőek;

22. úgy véli, hogy az egyetemes szolgáltatás körébe nem sorolható szolgáltatásoknak nem kellene közvetlen rendelet hatálya alá tartozniuk;

23. megjegyzi, hogy a 14. cikk (2) bekezdése – amely a javasolt költségelszámolásról szól – egységesebb, mint a jelenlegi rendelet, mivel a könyvelésben vagy költségelszámolásban nincs szükség az egyetemes szolgáltatás megkülönböztetésére, ha a postai vállalkozás nem részesül kiegészítő kompenzációban az egyetemes szolgáltatás nyújtásáért;

24. úgy véli, hogy az irányelvnek egyértelműen ki kellene mondani azt az elvet, hogy egy postai vállalkozás nem köteles az egyetemes szolgáltatás költségét megkülönböztetni, ha a tagállam nem vezetett be az egyetemes szolgáltatásokra vonatkozó finanszírozási rendszert, illetve, ha az egyetemes szolgáltatásokat a piaci erőik vezérik;

25. szükségtelennek tartja a 14. cikk (8) bekezdésében említett elvet, melynek értelmében a nemzeti szabályozó hatóság saját belátása szerint dönthet a 14. cikk alkalmazásakor, például a költségelszámolás elkülönítésének kötelezővé tételéről; úgy véli továbbá, hogy törölni kellene az arra vonatkozó utalást, hogy a nemzeti szabályozó hatóság saját belátására van bízva, hogy alkalmazza-e a 14. cikkben foglalt követelményeket. A bekezdésnek inkább azt kellene egyértelműen kimondania, hogy a költségelszámolás elkülönítésére vonatkozó követelményt nem kell alkalmazni, ha a tagállam nem vezetett be a 7. cikkben foglaltaknak megfelelő finanszírozási mechanizmust, illetve ha nem került sor egyetemes szolgáltatást nyújtó szolgáltató kijelölésére;

26. elengedhetetlenül fontosnak tartja, hogy az egyetemes szolgáltatás költségeit megosszák és figyelembe vegyék, ha az egyetemes szolgáltatás nyújtására kijelölt vállalkozás költségalapú díjszabás alkalmazására kötelezett;

II. Módosításokra vonatkozó ajánlások

1. módosítás

A 97/67/EK irányelv 12. preambulumbekzdése

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(12) A piac teljes megnyitása következtében várható, hogy a postai piacok mérete összességében megnő, további hozzájárulást jelentve a fenntartható és minőségi foglalkoztatáshoz az egyetemes szolgáltatóknál, valamint új munkahelyeket teremtve más piaci szereplőknél, az új belépőknél és a kapcsolódó gazdasági tevékenységekben. Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak azt a hatáskörét, hogy a postai ágazatban az alkalmazási feltételeket szabályozhatják.	(12) A piac teljes megnyitása következtében várható, hogy a postai piacok mérete összességében megnő, további hozzájárulást jelentve a fenntartható és minőségi foglalkoztatáshoz az egyetemes szolgáltatóknál, valamint új munkahelyeket teremtve más piaci szereplőknél, az új belépőknél és a kapcsolódó gazdasági tevékenységekben. Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak azt a hatáskörét, hogy a postai ágazatban az alkalmazási feltételeket szabályozhatják.

Indokolás

A piac teljes megnyitásának hatását egy európai bizottsági jogalkotási javaslat keretében nem lehet megjósolni. A preambulumbekzdés második mondata azonban egyértelműen jogi megállapítás.

2. módosítás

a 97/67/EK irányelv 17. preambulumbekzdése

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(17) Az elkészült tanulmányok fényében, és a postai szolgáltatások belső piacában rejlő lehetőségek teljes kibontakoztatására törekedve célszerű megszüntetni az egyetemes szolgáltatás finanszírozásának biztosítására a fenntartott terület és a különleges jogok használatát.	(17) Az elkészült tanulmányok fényében, és az <u>egyetemes szolgáltatás fenntartható és garantált finanszírozása érdekében, valamint a postai szolgáltatások belső piacában rejlő lehetőségek teljes kibontakoztatására törekedve célszerű megszüntetni</u> fenntartani az egyetemes szolgáltatás finanszírozásának biztosítására a fenntartott terület és a különleges jogok használatának <u>lehetőségét az ezt igénylő tagállamok számára, azonban csak egy 2012-ig tartó átmeneti időszak lejártáig.</u>

3. módosítás

a 97/67/EK irányelv 24. preambulumbekzdése

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(24) Egy igazi versenykörnyezetben mind az egyetemes szolgáltatás pénzügyi egyensúlya, mind a piaci torzulások korlátozása szempontjából fontos, hogy az árak a szokásos kereskedelmi feltételeket és költségeket tükrözzék, és ettől az elvtől csak akkor szabad eltérni, ha az a közérdekeket szolgálja. E cél érdekében a tagállamok továbbra is fenntarthatják az egységes díjakat a darabonkénti díjszabású küldeményekre, amely a fogyasztók és a kis- és középvállalkozások által leggyakrabban igénybe vett szolgáltatás. Az egyes tagállamok fenntarthatják a más küldeménytípusokra vonatkozó egységes díjakat is, ha az az általános közérdeket szolgálja, amilyen a kultúrához való hozzájárulás, a regionális vagy a társadalmi kohézió.	(24) <u>Egy igazi</u> Kielezettebb versenykörnyezetben mind az egyetemes szolgáltatás pénzügyi egyensúlya, mind a piaci torzulások korlátozása szempontjából fontos, hogy az egyetemes szolgáltatók számára biztosítsák a <u>díjszabás szükséges rugalmasságát az egyetemes szolgáltatás pénzügyi életképessége érdekében. Így egyrészt ügyelni kell arra, hogy a tagállamok díjszabása ne térjen el attól az elvtől, amely szerint az árak a szokásos kereskedelmi feltételeket és költségeket tükrözik, és ettől csak akkor szabad eltérni, ha az a közérdekeket szolgálja. E cél érdekében a tagállamok továbbra is fenntarthatják az egységes díjakat a darabonkénti díjszabású küldeményekre, amely a fogyasztók és a kis- és középvállalkozások által leggyakrabban igénybe vett szolgáltatás. Az egyes tagállamok fenntarthatják a más küldeménytípusokra vonatkozó egységes díjakat is, ha az az általános közérdeket szolgálja, amilyen a kultúrához való hozzájárulás, a regionális vagy a társadalmi kohézió. A díjak költségektől függő alakulásának elve nem akadályozza azt, hogy az egyetemes szolgáltatás működtetői egységes díjszabást alkalmazzanak az egyetemes szolgáltatás körébe tartozó szolgáltatásokra.</u>

Indokolás

Meg kell határozni, milyen következményei lesznek a fokozatos liberalizációnak az egyetemes szolgáltatókra alkalmazandó díjszabási elvekre. A fokozatos liberalizációt ugyanis az egyetemes szolgáltatók számára szükséges rugalmassággal kell végrehajtani, hogy fel lehessen venni a versenyt a konkurenciával, és alkalmazkodni lehessen a piaci igényekhez.

4. módosítás

A 97/67/EK irányelv 3. cikke

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>1. A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatást igénybe vevők élvezzék az egyetemes szolgáltatáshoz való jogot, amely magában foglalja a meghatározott minőségű postai szolgáltatás állandó biztosítását területük minden pontján, minden felhasználó számára elérhető áron.</p> <p>2. E célból a tagállamok lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy a közönség-kapcsolati pontok és a hozzáférési pontok sűrűsége vegye figyelembe a szolgáltatást igénybe vevők igényeit.</p> <p>3. Lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy – a nemzeti szabályozó hatóságok által kivételesnek tartott körülmények vagy földrajzi helyzet kivételével – az egyetemes szolgáltatás minden munkanapon és a hét legalább öt napján legkevesebb a következőket foglalja magában:</p> <ul style="list-style-type: none"> – egyszeri gyűjtést, – egyszeri házhoz kézbesítést bármely természetes vagy jogi személy lakásába vagy helyiségébe – vagy a nemzeti szabályozóhatóság megítélése szerinti feltételek alapján eltéréssel – megfelelő berendezések útján garantszerűen vagy garantszerűen. <p>A nemzeti szabályozóhatóság által e bekezdéssel összhangban biztosított kivételt vagy eltérési lehetőséget a Bizottsággal és minden nemzeti szabályozóhatósággal közölni kell.</p> <p>4. Az egyes tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy az egyetemes szolgáltatás legalább a következő lehetőségeket biztosítsa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – legfeljebb két kilogramm tömegű postai küldemények gyűjtése, feldolgozása, szállítása és kézbesítése, – legfeljebb 10 kilogramm tömegű postai küldemények gyűjtése, feldolgozása, szállítása és kézbesítése, – ajánlott küldeményekre és biztosított küldeményekre vonatkozó szolgáltatások. <p>5. A nemzeti szabályozóhatóságok a postai csomagok vonatkozásában az egyetemes szolgáltatás terjedelmének tömeghatárát bármely, 20 kilogrammot meg nem haladó tömegre felemelhetik, és az ilyen csomagok házhoz kézbesítésére vonatkozóan külön intézkedéseket határozhatnak meg.</p> <p>A postai csomagok egy adott tagállam által meghatározott egyetemes szolgáltatási körének tömeghatárától függetlenül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a más tagállamból érkező és legfeljebb 20 kilogramm tömegű postai csomagokat területükön kézbesítsék.</p>	<p>1. A tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatást igénybe vevők élvezzék az egyetemes szolgáltatáshoz való jogot, amely magában foglalja a meghatározott minőségű postai szolgáltatás állandó biztosítását területük minden pontján – <u>különös tekintettel a vidéki és hegyvidéki területek különleges szükségleteire</u> – minden felhasználó számára elérhető áron.</p> <p>2. E célból a tagállamok lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy a közönség-kapcsolati pontok és a hozzáférési pontok sűrűsége vegye figyelembe a szolgáltatást igénybe vevők, <u>ezen belül főként a vidéki és hegyvidéki területeken lakók igényeit.</u></p> <p>3. Lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy – a nemzeti szabályozó hatóságok által kivételesnek tartott körülmények vagy földrajzi helyzet kivételével – az egyetemes szolgáltatás minden munkanapon és a hét legalább öt napján legkevesebb a következőket foglalja magában:</p> <ul style="list-style-type: none"> – egyszeri gyűjtést, – egyszeri házhoz kézbesítést bármely természetes vagy jogi személy lakásába vagy helyiségébe – vagy a nemzeti szabályozóhatóság megítélése szerinti feltételek alapján eltéréssel – megfelelő berendezések útján garantszerűen vagy garantszerűen. <p>A nemzeti szabályozóhatóság által e bekezdéssel összhangban biztosított kivételt vagy eltérési lehetőséget a Bizottsággal és minden nemzeti szabályozóhatósággal közölni kell.</p> <p>4. Az egyes tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy az egyetemes szolgáltatás legalább a következő lehetőségeket biztosítsa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – legfeljebb két kilogramm tömegű postai küldemények gyűjtése, feldolgozása, szállítása és kézbesítése, – legfeljebb 10 kilogramm tömegű postai küldemények gyűjtése, feldolgozása, szállítása és kézbesítése, – ajánlott küldeményekre és biztosított küldeményekre vonatkozó szolgáltatások. <p>5. A nemzeti szabályozóhatóságok a postai csomagok vonatkozásában az egyetemes szolgáltatás terjedelmének tömeghatárát bármely, 20 kilogrammot meg nem haladó tömegre felemelhetik, és az ilyen csomagok házhoz kézbesítésére vonatkozóan külön intézkedéseket határozhatnak meg.</p> <p>A postai csomagok egy adott tagállam által meghatározott egyetemes szolgáltatási körének tömeghatárától függetlenül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a más tagállamból érkező és legfeljebb 20 kilogramm tömegű postai csomagokat területükön kézbesítsék.</p>

5. módosítás

A 97/67/EK irányelv 4.2. cikke

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>2. Az egyes tagállamok egy vagy több vállalkozást jelölhetnek ki egyetemes szolgáltatónak az ország területének részére vagy egészére, illetve az egyetemes szolgáltatás különböző elemeire vonatkozóan. A közösségi joggal összhangban meghatározzák az ezekre a vállalkozásokra ruházott kötelezettségeket és jogokat, és ezeket a kötelezettségeket és jogokat közléstessik. A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az egyetemes szolgáltatásokkal való megbízás az objektivitás, a megkülönböztetés-mentesség, az arányosság és a lehető legkisebb piactorzítás elvein alapuljon. A megbízás csak meghatározott időre szólhat. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az általuk kijelölt egyetemes szolgáltató(k) személyéről.</p>	<p>2. Az egyes tagállamok egy vagy több vállalkozást jelölhetnek ki egyetemes szolgáltatónak az ország területének részére vagy egészére, illetve az egyetemes szolgáltatás különböző elemeire vonatkozóan, <u>amennyiben ezt szükségesnek találják az egyetemes szolgáltatás szavatolása érdekében</u>. A közösségi joggal összhangban meghatározzák az ezekre a vállalkozásokra ruházott kötelezettségeket és jogokat, és ezeket a kötelezettségeket és jogokat közléstessik. A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az egyetemes szolgáltatásokkal való megbízás az objektivitás, a megkülönböztetés-mentesség, az arányosság és a lehető legkisebb piactorzítás elvein alapuljon. A megbízás csak meghatározott időre szólhat. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az általuk kijelölt egyetemes szolgáltató(k) személyéről.</p>

Indokolás

Annak tisztázása céljából, hogy a tagállamoknak nem kell egyetemes szolgáltatót kijelölniük, amennyiben biztosított, hogy a piaci erők garantálják az egyetemes szolgáltatást.

6. módosítás

A 97/67/EK irányelv 7. cikke

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>1. 2009. január 1-től a tagállamok nem adhatnak vagy tarthatnak fenn a postai szolgáltatások létrehozására és/vagy biztosítására vonatkozó kizárólagos vagy különleges jogokat. A tagállamok az alábbi (2), (3) és (4) bekezdésben felsorolt egy vagy több eszköz felhasználásával vagy az EK-Szerződéssel összhangban lévő egyéb módon finanszírozhatják az egyetemes szolgáltatások biztosítását.</p> <p>2. A tagállamok az egyetemes szolgáltatások nyújtását közbeszerzési eljárás révén is biztosíthatják.</p> <p>3. Amennyiben egy tagállam azt állapítja meg, hogy az egyetemes szolgáltatás nyújtása nettó költséget von maga után, és méltánytalan pénzügyi terhet jelent az egyetemes szolgáltató(k) számára, a következőket teheti:</p> <p>a) bevezet egy olyan mechanizmust, amely az érintett vállalkozás(ok)nak állami alapokból nyújt kompenzációt;</p> <p>b) az egyetemes szolgáltatás nyújtásának nettó költségét megosztja a szolgáltatást nyújtók és/vagy az azt igénybevevők között.</p> <p>4. Ha a (3) bekezdés b) pontja értelmében a nettó költségek megosztására kerül sor, a tagállamok létrehozhatnak egy a szolgáltatók és/vagy a szolgáltatást igénybevevők által fizetett díjából finanszírozott kompenzációs alapot. Ezt az alapot a kedvezményezettől vagy kedvezményezettektől független testület kezeli. A tagállamok a 9. cikk (2) bekezdése alapján az engedélyek megadásakor feltételül szabhatják az alaphoz való pénzügyi hozzájárulást vagy egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítését. Ilyen módon azonban csak a 3. cikkben említett szolgáltatásokat lehet finanszírozni.</p>	<p>1. 2009. január 1-től 2010. december 31-től a tagállamok nem adhatnak vagy tarthatnak fenn a postai szolgáltatások létrehozására és/vagy biztosítására vonatkozó kizárólagos vagy különleges jogokat. A tagállamok az alábbi (2), (3) és (4) bekezdésben felsorolt egy vagy több eszköz felhasználásával vagy az EK-Szerződéssel összhangban lévő egyéb módon finanszírozhatják az egyetemes szolgáltatások biztosítását.</p> <p>2. A tagállamok az egyetemes szolgáltatások nyújtását közbeszerzési eljárás révén is biztosíthatják.</p> <p>3. Amennyiben egy tagállam azt állapítja meg, hogy az egyetemes szolgáltatás nyújtása nettó költséget von maga után, és méltánytalan pénzügyi terhet jelent az egyetemes szolgáltató(k) számára, a következőket teheti:</p> <p>a) bevezet egy olyan mechanizmust, amely az érintett vállalkozás(ok)nak állami alapokból nyújt kompenzációt;</p> <p>b) az egyetemes szolgáltatás nyújtásának nettó költségét megosztja a szolgáltatást nyújtók és/vagy az azt igénybevevők között.</p> <p>4. Ha a (3) bekezdés b) pontja értelmében a nettó költségek megosztására kerül sor, a tagállamok létrehozhatnak egy a szolgáltatók és/vagy a szolgáltatást igénybevevők által fizetett díjából finanszírozott kompenzációs alapot. Ezt az alapot a kedvezményezettől vagy kedvezményezettektől független testület kezeli. A tagállamok a 9. cikk (2) bekezdése alapján az engedélyek megadásakor feltételül szabhatják az alaphoz való pénzügyi hozzájárulást vagy egyetemes szolgáltatási kötelezettség teljesítését. Ilyen módon azonban csak a 3. cikkben említett szolgáltatásokat lehet finanszírozni.</p> <p>5. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az átláthatóság, a megkülönböztetés-mentesség és az arányosság elveit tiszteletben tartsák a (3) és a (4) bekezdésben említett pénzügyi hozzájárulások szintjének rögzítésekor. A (3) és a (4) bekezdés alapján hozott döntéseknek objektív és ellenőrizhető kritériumokon kell alapulniuk és azokat nyilvánosságra kell hozni.</p>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>5. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az átláthatóság, a megkülönböztetés-mentesség és az arányosság elveit tiszteletben tartsák a (3) és a (4) bekezdésben említett pénzügyi hozzájárulások szintjének rögzítésekor. A (3) és a (4) bekezdés alapján hozott döntéseknek objektív és ellenőrizhető kritériumokon kell alapulniuk és azokat nyilvánosságra kell hozni.</p>	<p><u>6. Amennyiben valamely tagállam úgy véli, hogy az előzőekben említett eszközök közül egyik sem szavatolja az egyetemes szolgáltatás nettó költségeinek fenntartható finanszírozását, átmeneti időszakra bizonyos szolgáltatásokat továbbra is fenntarthat az egyetemes szolgáltatásra kijelölt szolgáltató számára. A fenntartás által valószínűleg érintett szolgáltatások a következők: belföldi normál levélküldemények gyűjtése, feldolgozása, szállítása és kézbesítése, illetve ugyanezen tevékenységek a határokon kívülről érkező expressz vagy normál küldemények esetében az alábbi díjszabási és súlyhatárokon belül.</u></p> <p><u>2009. január 1-jétől a súlyhatár 50 gramm. Ez a súlyhatár nem alkalmazandó, ha a feladási díj ugyanannyi vagy több mint a két és félszerese a leggyorsabb szállítási kategória első súlyfokozatában államilag meghatározott díjnak.</u></p> <p><u>A vakok és gyengén látók számára biztosított ingyenes postai szolgáltatás esetében a díjszabási és súlyhatároktól való eltérés engedélyezhető.</u></p> <p><u>Amennyiben az egyetemes szolgáltatás nyújtásához erre szükség van – például egy adott tagállam postai szolgáltatásainak sajátos jellemzői miatt – a határokon kívülre menő küldemények továbbra is fenntarthatók ugyanazon díjszabási és súlyhatárokon belül.</u></p> <p><u>7. Az Európai Bizottság tanulmányt fog készíteni azzal a céllal, hogy az egyes tagállamokban bevezetett legjobb gyakorlatok fényében értékelje valamennyi finanszírozási eszköz hatékonyságát, valamint az egyetemes szolgáltatásnak a használók igényeinek való megfelelését. E tanulmány következtetése alapján az Európai Bizottság az összes érdekelt féllel folytatott széles körű konzultáció után 2010. december 31. előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy olyan javaslat kíséretében, amely adott esetben megerősíti, hogy a postai szolgáltatások belső piacának befejezésére 2012-ig kerül sor.</u></p>

Indokolás

A módosító indítvány célja az összhang megteremtése a 97/67/EK irányelv (17) preambulumbekzdésre vonatkozó 2. ajánlással. Az Európai Bizottságnak jelentést kell kidolgoznia a különböző alternatív finanszírozási lehetőségek hatékonyságáról. A fenntartott területet a 97/67/EK irányelvben foglaltaknak megfelelően 2012-ig kellene megőrizni az ezt igénylő tagállamok számára.

7. módosítás

A 97/67/EK irányelv 9. cikke

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>(1) A 3. cikkben meghatározottak szerinti egyetemes szolgáltatásokon kívül eső szolgáltatások vonatkozásában a tagállamok az alapkövetelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében a szükséges mértékben általános engedélyeket vezethetnek be.</p> <p>(2) A 3. cikkben meghatározottak szerinti egyetemes szolgáltatások vonatkozásában a tagállamok az alapkövetelményeknek való megfelelés biztosítása és az egyetemes szolgáltatás védelme érdekében a szükséges mértékben engedélyezési eljárásokat vezethetnek be, ideértve az egyedi jogosítványokat.</p> <p>Az engedély:</p> <ul style="list-style-type: none"> – adott esetben kötelezhet egyetemes szolgáltatás nyújtására, – ha szükséges, az adott szolgáltatások minőségére, hozzáférhetőségére és teljesítésére vonatkozó követelményeket szabhat, – adott esetben kötelezhet a 7. cikkben említett költségmegosztási mechanizmusokhoz való pénzügyi hozzájárulásra. <p>A 4. cikknek megfelelően kijelölt egyetemes szolgáltató(k) esetétől eltekintve az engedélyekre a következő szabályok vonatkoznak:</p> <ul style="list-style-type: none"> – számuk nem korlátozható, – ugyanazon minőségi, hozzáférhetőségi és teljesítési követelmény esetében nem róhatnak a szolgáltatóra egyidejűleg az egyetemes szolgáltatási kötelezettséget és költségmegosztási mechanizmushoz való pénzügyi hozzájárulási kötelezettséget, – nem köthetők olyan feltételhez, amely más, nem ágazat-specifikus nemzeti jogszabály értelmében alkalmazandó a vállalkozásra, – nem írhatnak elő az ennek az irányelvnek az alapján meglévő kötelezettségek teljesítéséhez szükséges technikai vagy működési feltételeken kívül más feltételeket. 	<p>(1) A 3. cikkben meghatározottak szerinti egyetemes szolgáltatásokon kívül eső szolgáltatások vonatkozásában a tagállamok az alapkövetelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében a szükséges mértékben általános engedélyeket vezethetnek be.</p> <p>(2) A 3. cikkben meghatározottak szerinti egyetemes szolgáltatások vonatkozásában a tagállamok az alapkövetelményeknek való megfelelés biztosítása és az egyetemes szolgáltatás védelme érdekében a szükséges mértékben engedélyezési eljárásokat vezethetnek be, ideértve az egyedi jogosítványokat.</p> <p>Az engedély:</p> <ul style="list-style-type: none"> – adott esetben kötelezhet egyetemes szolgáltatás nyújtására, – ha szükséges, az adott szolgáltatások minőségére, hozzáférhetőségére és teljesítésére vonatkozó követelményeket szabhat, – adott esetben kötelezhet a 7. cikkben említett költségmegosztási mechanizmusokhoz való pénzügyi hozzájárulásra. – <u>többek között az adott szolgáltatások minőségére, hozzáférhetőségére és teljesítésére vonatkozó követelményeket szabhat. Amennyiben összeegyeztethetők a közösségi joggal, ezek a követelmények szociális és környezetvédelmi megfontolásokhoz is kapcsolódhatnak.</u> – <u>kötelezhet a 7. cikkben említett költségmegosztási mechanizmusokhoz való pénzügyi hozzájárulásra.</u> – <u>kötelezhet arra, hogy az e szolgáltatások nyújtására korábban felvett munkavállalókat ugyanolyan jogok illessék meg, mint amilyen jogokkal a 77/187/EGK irányelvnek megfelelő áthelyezés esetén rendelkezhetek volna. A szabályozó hatóságnak rendelkezésre kellene bocsátania a munkavállalók jegyzékét, illetve azok szerződéses jogainak részleteit.</u> <p>A 4. cikknek megfelelően kijelölt egyetemes szolgáltató(k) esetétől eltekintve az engedélyekre a következő szabályok vonatkoznak:</p> <ul style="list-style-type: none"> – számuk nem korlátozható, – ugyanazon minőségi, hozzáférhetőségi és teljesítési követelmény esetében nem róhatnak a szolgáltatóra egyidejűleg az egyetemes szolgáltatási kötelezettséget és költségmegosztási mechanizmushoz való pénzügyi hozzájárulási kötelezettséget, – nem köthetők olyan feltételhez, amely más, nem ágazat-specifikus nemzeti jogszabály értelmében alkalmazandó a vállalkozásra, – nem írhatnak elő az ennek az irányelvnek az alapján meglévő kötelezettségek teljesítéséhez szükséges technikai vagy működési feltételeken kívül más feltételeket.

Indokolás

2009 végére az Európai Bizottság új tanulmányt tesz majd közzé, melynek célja a szerte Európában, a vidéken és városi területeken élő fogyasztóknak biztosított egyetemes szolgáltatások nyújtására vonatkozó feltételek tisztázása. A köztes időszakban a *status quó*t meg kellene őrizni a fenntartott területeken is.

8. módosítás

A 97/67/EK irányelv 19. cikke

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a postai szolgáltatást nyújtó vállalkozások a postai szolgáltatást igénybevevők panaszainak kezelésére átlátható, egyszerű és olcsó eljárásokat biztosítsanak, különösen az elvesztéssel, lopással, sérüléssel vagy a szolgáltatás minőségi szabványainak való meg nem feleléssel kapcsolatos esetekben (beleértve a felelősség megállapítását szolgáló eljárásokat azokban az esetekben, amikor egynél több piaci szereplő vesz részt a szolgáltatásban).	A tagállamok gondoskodnak arról, hogy <u>valamennyi</u> a postai szolgáltatást nyújtó vállalkozások a postai szolgáltatást igénybevevők panaszainak kezelésére átlátható, egyszerű és olcsó eljárásokat biztosítsanak, különösen az elvesztéssel, lopással, sérüléssel vagy a szolgáltatás minőségi szabványainak való meg nem feleléssel kapcsolatos esetekben (beleértve a felelősség megállapítását szolgáló eljárásokat azokban az esetekben, amikor egynél több piaci szereplő vesz részt a szolgáltatásban).

Indokolás

Fontos annak biztosítása, hogy ugyanazokat az eljárásokat alkalmazzák valamennyi postai szolgáltatásokat nyújtó vállalat esetében, és nem csak az egyetemes szolgáltatásokat nyújtók esetében.

9. módosítás

A 97/67/EK irányelv 21. cikke

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
1. A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.	1. A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. <u>A bizottság az egyes tagállamok képviselőiből és az egyes tagállamok helyi és regionális önkormányzatainak képviselőiből tevődik össze.</u>

Indokolás

A 21. cikk alapján létrehozott bizottság tájékoztatást kap, és ellenőrzi a tagállamok által az egyetemes szolgáltatásnyújtás biztosításának érdekében meghozott intézkedések alakulását. Fontos, hogy a helyi és regionális önkormányzatok képviselői részt vegyenek ebben a bizottságban, mivel a tagállamoktól eltérő álláspontokat képviselhetnek.

10. módosítás

A 97/67/EK irányelv 22a. cikke

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a postai szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások minden szükséges információt – beleértve a pénzügyi információkat és az egyetemes szolgáltatás nyújtására vonatkozó információkat – megadjanak a következő célokra:</p> <p>a) a nemzeti szabályozó hatóságok számára az irányelvnek a rendelkezéseivel vagy az ennek megfelelően hozott határozatokkal való összhang biztosítására,</p> <p>b) világosan meghatározott statisztikai célokra.</p> <p>2. A vállalkozásoknak az ilyen információkat kérésre haladéktalanul, a nemzeti szabályozó hatóság által kért határidőn belül és részletességgel meg kell adniuk. A nemzeti szabályozó hatóság által kért információknak feladatainak teljesítésével arányban kell állniuk. A nemzeti szabályozó hatóság megindokolja az információkérését.</p>	<p>1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a postai szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások <u>megfelelő mértékű minden</u> szükséges információt – beleértve a pénzügyi információkat és az egyetemes szolgáltatás nyújtására vonatkozó információkat – <u>megadjanak</u> nyújtsanak a következő célokra:</p> <p>(a) vagy a nemzeti szabályozó hatóságok számára az irányelvnek a rendelkezéseivel vagy az ennek megfelelően hozott határozatokkal való összhang biztosítására,</p> <p>(b) vagy világosan meghatározott statisztikai célokra.</p> <p>2. A vállalkozásoknak az ilyen információkat kérésre haladéktalanul, a nemzeti szabályozó hatóság által kért határidőn belül és részletességgel meg kell adniuk. A nemzeti szabályozó hatóság által kért információknak feladatainak teljesítésével arányban kell állniuk. A nemzeti szabályozó hatóság megindokolja az információkérését.</p>

Indokolás

A szöveget úgy kellene megfogalmazni, hogy egyértelműen jelezze a postai szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás szempontjából felrött kötelezettség ésszerűségét és fontosságát, és hogy az értesítési kötelezettség kizárólag az egyetemes szolgáltatásokhoz tartozó szolgáltatásokra korlátozódjon.

11. módosítás

A 97/67/EK irányelv 23. cikke

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
Háromévente, első alkalommal legkésőbb 2011. december 31-ig, a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ennek az irányelvnek az alkalmazásáról, beszámolva az ágazatban bekövetkezett fejleményekről, különös tekintettel a gazdasági, társadalmi, munkaerő-piaci és műszaki vonatkozásokra, valamint a szolgáltatás minőségének alakulásáról. A jelentéshez adott esetben csatolni kell az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett javaslatokat.	Háromévente, első alkalommal legkésőbb 2011. december 31-ig, a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ennek az irányelvnek az alkalmazásáról, beszámolva az ágazatban bekövetkezett fejleményekről, különös tekintettel a gazdasági, társadalmi, munkaerő-piaci és műszaki vonatkozásokra, valamint a szolgáltatás minőségének alakulásáról. A jelentésnek <u>hez a liberalizáció által a régiókra gyakorolt jelenlegi és lehetséges jövőbeli hatások részletes elemzését is tartalmaznia kell – különös tekintettel a hegyvidéki régiókra, amelyek esetében más régiókhoz képest sajátos igények jelentkeznek –, és adott esetben csatolni kell hozzá az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett javaslatokat.</u>

Indokolás

Fontos, hogy a jelentés ne csak az irányelv tagállami szintű hatását vizsgálja, hanem a regionális hatásokat is figyelembe vegye.

Kelt Brüsszelben, 2007. június 6-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Michel DELEBARRE

III. Eljárás

Cím:	Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról
Hivatkozás:	COM (2006) 594 final – 2006/0196 (COD)
Jogalap:	265. cikk, első bekezdés
Eljárási alap:	
Tanácsi felkérés kelte:	2006.11.22.
Elnöki határozat kelte:	2007.1.9.
Felelős szakbizottság:	„Gazdaság- és szociálpolitika” (ECOS) szakbizottság
Előadó:	Előadó: Elina Lehto (FI/PES)
Elemzés:	2007.2.5.
Szakbizottsági vita:	2007.3.30.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2007.3.30.

Szabizottsági szavazás eredménye:	A szavazatok többségével elfogadva
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2007. június 6.
Korábbi RB-vélemények:	<p>Vélemény a következő tárgyban: Az Európai Bizottság európai parlamenti és tanácsi irányelvre tett javaslata a 97/67/EK irányelvnek a közösségi postai szolgáltatások verseny céljából történő további megnyitásának tekintetében történő módosításáról (COM(2000) 319 final, CdR 309/2000 fin ⁽¹⁾);</p> <p>Vélemény a következő tárgyban: „Az Európai Parlament és a Tanács irányelvére tett európai javaslat a közösségi postai szolgáltatások fejlesztésének általános szabályairól és a szolgáltatás minőségének javításáról” (COM(95) 227 final, CdR 422/1995 fin ⁽²⁾)</p>

⁽¹⁾ HL C 144., 2001.5.16., 20. o.

⁽²⁾ HL C 337., 1996.11.11., 28. o.

Régiók Bizottsága vélemény – A tagállamokat az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésében támogató uniós stratégia

(2007/C 197/08)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- üdvözli, hogy az Európai Bizottságnak határozottan nem szándéka a legtöbb tagállamban már bevezetett nemzeti szintű intézkedések közösségi intézkedésekkel való helyettesítése vagy harmonizált jogszabályok kidolgozása az alkohollal kapcsolatos károk megelőzésének területén; egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a legtöbb tagállamban már bevezetett nemzeti szintű intézkedések az EK-Szerződés 152. cikkével és a szubszidiaritás elvével összhangban tagállami hatáskörbe tartoznak;
- utal arra, hogy a tagállamok által már bevezetett intézkedéseknek az Európai Bizottság által tervezett összehasonlítása, valamint a bevált gyakorlatok és különösen azon területek feltérképezése, melyeken az Európai Bizottság szerint további haladást lehetne elérni, nem lépheti túl az Európai Bizottság elé a szerződésekben kitűzött célok, illetve az Európai Bizottság számára biztosított hatáskörök kereteit;
- megerősíti az Európai Bizottság álláspontját, mely szerint az EK-Szerződés 152. cikke az egészségügyi politika vonatkozásában egyértelműen rendelkezik az Európai Unió és a tagállamok közötti feladatmegoszlásról, amennyiben az Unió tevékenységi területe tartalmilag a tagállami politikák kiegészítésére korlátozódik;
- nem osztja az Európai Bizottság azon nézetét, hogy a súlyos és mértéktelen ivás megelőzése és visszaszorítása a „mértéktelen alkoholfogyasztás” közös meghatározását teszi szükségessé;
- határozottan kétségbe vonja az alkoholfogyasztásban tapasztalható országonkénti, életkoronkénti és nemenkénti különbségek Európai Bizottság által javasolt vizsgálatának hasznosságát. Ugyanez érvényes az alkoholfogyasztással kapcsolatos adatok rugalmas, mindamellett szabványosított meghatározását, illetve az alkoholfogyasztással kapcsolatos, rendszeres és összehasonlítható felmérések végzését célzó – javasolt – rendszerre, amely az Európai Bizottság által is elismert eltérő tagállami alkoholfogyasztási szokások miatt valószínűleg igen kevés új felismeréshez vezetne.

I. Politikai ajánlások

„A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A tagállamokat az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésében támogató uniós stratégia”

COM(2006) 625 final

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Az európai bizottsági közlemény kapcsán

1. utal rá, hogy a káros és súlyos alkoholfogyasztás egészségügyi kockázatai már régóta társadalmi és politikai viták tárgyát képezik. Ezért érthető, hogy az Európai Bizottság foglalkozik a kérdéssel, és mindenekelőtt a súlyos és mértéktelen alkoholfogyasztás megelőzésére és visszaszorítására, a fiatalok alkoholfogyasztására, az alkohol okozta közúti balesetekre és a magzatkori alkohol-szindrómára összpontosít;

2. a különböző tagállamokban eltérő alkoholfogyasztási szokásokat figyelembe véve fontosnak tartja, hogy a közlemény nem magáról az alkoholfogyasztásról, hanem az azzal való visszaélésekről, illetve a káros következményekről szól;

3. üdvözli továbbá, hogy az Európai Bizottságnak határozottan nem szándéka a legtöbb tagállamban már bevezetett nemzeti szintű intézkedések közösségi intézkedésekkel való helyettesítése vagy harmonizált jogszabályok kidolgozása az alkohollal kapcsolatos károk megelőzésének területén; egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a legtöbb tagállamban már bevezetett nemzeti szintű intézkedések az EK-Szerződés 152. cikkével és a szubszidiaritás elvével összhangban tagállami hatáskörbe tartoznak;

4. ebben az összefüggésben utal rá, hogy a tagállamok által már bevezetett intézkedéseknek az Európai Bizottság által tervezett összehasonlítása, valamint a bevált gyakorlatok és különösen azon területek feltérképezése, melyeken az Európai Bizottság szerint további haladást lehetne elérni, nem lépheti túl az Európai Bizottság elé a szerződésben kitűzött célok, illetve az Európai Bizottság számára biztosított hatáskörök kereteit;

5. értékeli, hogy az Európai Bizottság a tagállami politikákat támogató és kiegészítő intézkedések megvitatásakor határozottan figyelembe veszi az EU-n belüli eltérő fogyasztási szokásokat és kultúrákat;

A cselekvésre szóló felhatalmazás kapcsán

6. megerősíti az Európai Bizottság álláspontját, miszerint az EK-Szerződés 152. cikke az egészségügyi politika vonatkozásában egyértelműen rendelkezik az Európai Unió és a tagállamok közötti feladatmegoszlásról, amennyiben az Unió tévékenységi területe tartalmilag a tagállami politikák kiegészítésére korlátozódik;

7. osztja az Európai Bizottság nézetét, miszerint számos tagállam átfogó stratégiával rendelkezik a káros és súlyos alko-

holfogyasztás egészségre gyakorolt káros hatásai elleni küzdelem vonatkozásában, és a legtöbb tagállam már intézkedéseket tett az alkohollal kapcsolatos károk csökkentése érdekében;

8. tudomásul veszi a tagállamoknak az alkohollal összefüggő károk visszaszorításában való támogatására irányuló európai bizottsági stratégiát, mindazonáltal a szubszidiaritás szempontjából és az Európai Bizottság közleményében elismert, kultúránként eltérő alkoholfogyasztási szokások tükrében nem gondolja, hogy az esetleges hasonló jellegű tagállami problémák megoldásához feltétlenül az egész EU-t átfogó megközelítésre van szükség;

Az intézkedés szükségessége kapcsán

9. osztja az Európai Bizottság álláspontját, miszerint a káros és súlyos alkoholfogyasztásnak jelentős hatása van a közegészségügyre és ilyen értelemben költségeket ró az egészségügyi ellátásra, az egészségbiztosításra, a bűnüldözésre, a közrendre és munkahelyekre, emiatt pedig kedvezőtlenül hat a gazdasági fejlődésre és a társadalom egészére. A fiatalok különösen veszélyeztetett helyzetben vannak. Ezért mindenképpen ésszerűek a káros alkoholfogyasztás megelőzését és kezelését célzó stratégiák;

A kiemelt témák és a bevált gyakorlatok kapcsán

10. az Európai Bizottsággal egyetértésben úgy véli, hogy a káros alkoholfogyasztás éppen a fiatalok esetében nemcsak az egészségre és a társadalmi jólétre van kedvezőtlen hatással, hanem az iskolai végzettségi szintre, valamint a helyi közösség társadalmi és demokratikus életében való részvételre is; továbbá szintén úgy látja, hogy a fiatalok körében számos EU-tagállamban növekvő tendenciát mutat a mértéktelen ivás. Ezért különösen fontos, hogy a tagállamokban olyan rendfenntartási politikákról is folyjon vita, amelyekkel meg lehet fékezni a fiatalok alkoholfogyasztását és káros ivási szokásait; ennek során különösen alaposan meg kell fontolni és elő kell készíteni a jogalkotási intézkedéseket a tagállamokban annak érdekében, hogy az intézkedések represszív jellege miatt ne nehezedjen meg az érintettek elérése;

11. osztja az Európai Bizottság véleményét, miszerint az ittas vezetést visszaszorító intézkedések hatékony végrehajtása jelentősen csökkentheti a közlekedési balesetekből eredő halálesetek, sérülések és fogyatékoságok számát;

12. üdvözli, hogy az Európai Bizottság a közös tudásalapnak az európai bizottsági közleményben tervezett EU-szintű kifejlesztése révén a mértékletes alkoholfogyasztás következményeinek felmérésére és a „káros és súlyos alkoholfogyasztás” közös meghatározására törekszik;

13. nem osztja az Európai Bizottság azon nézetét, hogy a súlyos és mértéktelen ivás megelőzése és visszaszorítása a „mértéktelen alkoholfogyasztás” közös meghatározását teszi szükségessé;

14. üdvözlőné a stratégiai lehetőségek költség-haszon-becslésére irányuló kutatási kezdeményezést, mivel ez hozzájárulhat az alkohol okozta károk elkerülésére irányuló különböző kampányok sikerének értékeléséhez;

15. határozottan kétségbe vonja az alkoholfogyasztásban tapasztalható országonkénti, életkoronkénti és nemenkénti különbségek Európai Bizottság által javasolt vizsgálatának hasznosságát. Ugyanez érvényes az alkoholfogyasztással kapcsolatos adatok rugalmas, mindamelllett szabványosított meghatározását, illetve az alkoholfogyasztással kapcsolatos, rendszeres és összehasonlítható felmérések végzését célzó – javasolt – rendszerre, amely az Európai Bizottság által is elismert eltérő tagállami alkoholfogyasztási szokások miatt valószínűleg igen kevés új felismeréshez vezetne;

16. ettől függetlenül nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a tagállamokat az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésében támogató uniós stratégia megvalósítása pénzügyi szempontból nem terhelheti meg a regionális és helyi önkormányzatokat;

Az intézkedések szintjei kapcsán

17. a tagállamoknak az Európai Bizottság által nyomatékosan elismert teljes kompetenciája fényében üdvözlő az Európai Bizottság megközelítését, miszerint három különböző intézkedési szinten kell kezdeményezni és támogatni a káros és súlyos alkoholfogyasztás egészségre ártalmas hatásai ellen tett lépéseket;

18. alapvetően üdvözlő, hogy – mindenekelőtt tagállami együttműködéssel – ösztönzést kapnak a fiatalok alkoholfogyasztásának csökkenését célzó stratégiák, és ezzel kapcsolatban ajánlja, hogy az Alkohol és Egészség Fórumot az Európai Bizottság a táplálkozással, a testmozgással és az egészséggel kapcsolatos intézkedések EU-s platformjának részeként hozza létre az intézkedések közötti összhang biztosítása, és ezzel egyidejűleg a bürokrácia és a különböző testületek leépítése érdekében, amelyre az Európai Bizottság már több ízben felszólított. Az uniós szinten az alkohollal és az egészséggel összefüggésben végzett munkának a tagállami, regionális és helyi szinten már megtett intézkedéseket alapul véve az idevonatkozó ismeretek és bevált gyakorlatok átadására kellene összpontosítania;

19. üdvözlő, hogy az Európai Bizottság a hetedik kutatási keretprogramon belül annak vizsgálatát kezdeményezi, miként válhat az európai szintű kutatás a tagállamokat az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésében támogató uniós stratégia hasznára;

20. kifejezetten üdvözlő, hogy az európai bizottsági közlemény foglalkozik a káros alkoholfogyasztás csökkentését célzó tagállami intézkedésekkel és megoldásokkal, és ezeket figyelembe is veszi; ezzel összefüggésben osztja az Európai Bizottság nézetét, miszerint az alkohollal kapcsolatos károk csökkentését célzó, tagállamok által elfogadott, a közegészség védelme érdekében bevezetett egyedi intézkedések a sajátos kulturális adottságokon alapulnak;

21. az Európai Bizottsággal egyetértésben határozott meggyőződése, hogy a nemzeti stratégiák hatékonyabbak lehetnek, ha helyi és közösségi tevékenységek támogatják őket; ebben az összefüggésben üdvözlő, ha az EU az EK-Szerződés 152. cikkével összhangban bevonja tevékenységébe a regionális és helyi döntéshozókat;

22. osztja az Európai Bizottság nézetét, miszerint a helyi közösségek hozzájárulhatnak a megelőzési és támogatási stratégiához a polgárok alkohollal kapcsolatos károktól való védelme céljából, hangsúlyozza azonban, hogy ez számos helyen már így is történik, ezért tudomásul veszi a helyi és regionális önkormányzatok támogatásával kapcsolatos európai bizottsági stratégiát;

23. az intézkedések uniós szintű összehangolásával kapcsolatban utal az EK-Szerződés 152. cikkének záró rendelkezésére, amely az egészségügyi politika vonatkozásában egyértelműen úgy osztja meg a feladatokat az Európai Unió és a tagállamok között, hogy az Unió tevékenységi területe tartalmilag a tagállami politikák kiegészítésére korlátozódik. A politikai döntések koherenciájának javítására irányuló európai bizottsági törekvés nem vezethet ezen egyértelmű hatáskörmegoszlás figyelmen kívül hagyásához; ilyen értelemben elutasítja az egységes figyelemzést célzó címkek bevezetését is, amit az európai bizottsági közlemény nem zár ki; e helyett határozottan a reklámszektoron belüli önszabályozási kezdeményezéseket támogatja;

A következtetések kapcsán

24. az Európai Bizottsággal egyetértésben úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak az alkoholstratégiához való fő hozzájárulása a vonatkozó tagállami politikák és stratégiák támogatásán kell, hogy alapuljon. Ezt írja elő egyébként az EK-Szerződés 152. cikke is; határozottan üdvözlő, hogy az Európai Bizottság az EU és a tagállamok egyértelmű hatáskörmegoszlásából kifolyólag nem tervezi új jogalkotási javaslatok előterjesztését;

25. üdvözlő továbbá, hogy az Európai Bizottság a stratégia végrehajtásakor határozottan kiemeli a szubszidiaritásra és az igazgatás egyszerűsítésére vonatkozó elveket.

Kelt Brüsszelben, 2007. június 6-án.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Michel DELEBARRE

II. Eljárás

Cím:	„A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A tagállamokat az alkohollal kapcsolatos károk csökkentésében támogató uniós stratégia”
Hivatkozás:	COM(2006) 625 final
Jogalap:	EK-Szerződés (1) bekezdés 265. cikk
Eljárási Szabályzat:	—
Európai bizottsági felkérés kelte:	2006. október 24.
Elnökségi határozat kelte:	2006. április 25.
Illetékes szakbizottság:	„Fenntartható fejlődés” szakbizottság (DEVE)
Előadó:	Volker Hoff, Hessen tartomány szövetségi és európai ügyekért felelős minisztere (DE/EPP)
Elemző feljegyzés:	2006. december 22.
Szakbizottsági vita:	2007. március 6.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2007. március 6.
Szakbizottsági szavazás eredménye:	többségi szavazás
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2007. június 6.
Korábbi RB-vélemény	—

Régiók Bizottsága vélemény – A kormányzás szerepe a fejlesztési politikával kapcsolatos európai konszenzusban

(2007/C 197/09)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy véli, hogy a demokratikus kormányzás a millenniumi fejlesztési célkitűzések megvalósításának alapköve, és tágabb értelmű megközelítésen kell alapulnia, továbbá hogy a sikeres fejlesztési politikának a helyesebb kormányzás a kulcsa. E kormányzás kulcseleme annak a felismerése, hogy a legjobb döntéseket a polgárokhoz legközelebb eső szinten hozzák;
- úgy véli, hogy egyáltalán nem elég beszélni arról, hogy „Kiemelten kell hangsúlyozni a helyi önkormányzatok szerepét a millenniumi fejlesztési célkitűzések megvalósításában”; hanem a kormányzáshoz olyan kormányzási módokra is szükség van, amelyek az átláthatóságnak, a lakosság részvételének és a szubszidiaritás tiszteletben tartásának elvére támaszkodnak, egy-egy ország hatóságainak valamennyi szintjén. Ezért
- e feltételek mellett, különösen a Földközi-tengerrel határos országok tekintetében (melyek közül többre kiterjed az Afrikára vonatkozó stratégia) alapvető fontosságúnak tartja a CdR 142/2005. számú, 2005. október 13-i, az euro-mediterrán partnerség tizedik évfordulójáról szóló véleményében kifejtett ajánlásainak ismételt hangoztatását – amelyek a 2007. április 10-i valenciai szeminárium következtetéseiben is szerepelnek – a helyi önkormányzatok euro-mediterrán fórumának létrehozásáról,
- felhívja a figyelmet arra a pénzügyi támogatásra, amelyet a helyi kormányzás megérdemel: a költségvetési támogatás legfeljebb 15 %-ának fenntartása – ahogy ez a 10. EFA-rendeletben szerepel – a civil társadalom támogatására, a műszaki együttműködésre és a kormányzásra, ahol ezt nem sorolták a kiemelt ágazatok közé, semmiképpen nem tűnik elegendőnek; ezt a plafont legalább 25 %-ra kellene emelni, hogy a nemzeti és a helyi dimenziót egyaránt fedezze,
- azt kéri az Európai Bizottságtól – a decentralizált együttműködés fejlesztése érdekében kötött együttműködési megállapodásuk célkitűzéseinek megfelelően –, hogy nyújtson technikai és pénzügyi támogatást, és működjön együtt vele a decentralizált együttműködési lehetőségek börséjének létrehozása céljából az EU tagállamainak, valamint a fejlődő országoknak a helyi és regionális önkormányzatai közötti decentralizált együttműködési tevékenységek fejlesztésének elősegítése és jobb összehangolása érdekében.

I. Politikai ajánlások

A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: „A kormányzás szerepe a fejlesztési politikával kapcsolatos európai konszenzusban – Összehangolt megközelítés az Európai Unióban”

COM(2006) 421 final – SEC(2006) 1020, SEC(2006) 1021, SEC(2006) 1022

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. egyetért az Európai Bizottság közleményének több általános elvével, melyek szerint

- a) a demokratikus kormányzás a millenniumi fejlesztési célkitűzések megvalósításának alapköve, és tágabb értelmű megközelítésen kell alapulnia: nem korlátozódik a korrupció elleni küzdelemre, hanem azon különböző tényezők közötti kölcsönhatástól függ, amelyek megfelelő működésétől függ egy ország élete és polgárainak hasznát szolgáló fejlődése;
- b) a helyi szerepvállalási folyamatot és a politikai párbeszédet kell előnyben részesíteni, és nem a feltételek kívülről történő meghatározását kell szorgalmazni, ami kedvezőtlenül hathatna a lakosságra;
- c) a 2005. március 2-i Párizsi Nyilatkozat szellemében valamennyi európai adományozó részére közös hivatkozási pontokat kell nyújtani a demokratikus kormányzás elvének különböző tevékenységeikben történő alkalmazásával kapcsolatban;

2. ismételten megerősíti azt az elvet, amelyet a decentralizált együttműködésnek a fejlesztési politika reformjában betöltött szerepéről készített saját kezdeményezésű véleményében (CdR 224/2005) szereplő ajánlásokban fogalmazott meg, amely szerint a sikeres fejlesztési politikának a helyesebb kormányzás a kulcsa, e kormányzás kulcseleme pedig annak a felismerése, hogy a legjobb döntéseket a polgárokhoz legközelebbi szinten hozzák;

3. következképpen úgy véli, hogy a demokratikus kormányzás hatékony megvalósításához az Európai Bizottság által lefektetett elvek esetében nem szabad a nemzeti és a kormányközi szintre szorítkozni, és válaszolni kell a decentralizáció és a helyi szintű demokrácia gyakorlása által jelentett kihívásokra; azt ajánlja, ebből adódóan, hogy ne csak a nemzeti élet különböző szektorai között alakítsanak ki interakciókat, hanem a nemzeti és a helyi kormányzati szintek közötti jó kapcsolat kialakítására is törekedjenek;

4. úgy véli, hogy egyáltalán nem elég beszélni arról, hogy „Kiemelten kell hangsúlyozni a helyi önkormányzatok szerepét a millenniumi fejlesztési célkitűzések megvalósításában”, hanem a kormányzáshoz olyan kormányzási módokra is szükség van, amelyek az átláthatóságnak, a lakosság részvételének és a szubsidiaritás tiszteletben tartásának elvére támaszkodnak, egy-egy ország hatóságainak valamennyi szintjén; ezért az Európai Bizottság közleményét a következő elvek alapján kell alkalmazni:

a) a kormányzást hiteles és megfelelő hatáskörrel rendelkező helyi önkormányzatok létrehozásával kell megvalósítani, amelyek polgártársaik számára egy jogaik tiszteletben tartására és igényeik kielégítésére jótékony hatást gyakorló demokratikus decentralizáció terén elért előrelépést testesítenek meg;

b) az EU – az Európai Bizottság és a tagállamok – valamennyi együttműködési politikájának és programjának megfelelően tekintetbe kell vennie, hogy a fejlődő és az átmeneti helyzetben lévő országok helyi önkormányzatai részére elegendő eszközt kell folyósítani a rájuk háruló feladatok ellátására, az európai helyi önkormányzatoknak pedig ahhoz kell eszközöket biztosítani, hogy tapasztalataik és szakértelmük révén támogatást tudjanak nyújtani;

c) a helyi kormányzás terén elért haladást és az e kormányzás előtt álló esetleges akadályokat az országok szintjén folyamatosan értékelni kell. A tanulságokat regionális megfigyelőközpontokban kell összegyűjteni, amelyek az egyes országok helyi politikusainak véleményseréjére és a helyes gyakorlatok terjesztésére szolgáló központok lennének. Ezek a megfigyelőközpontok – az EU és Latin-Amerika közötti decentralizált együttműködést vizsgáló barcelonai megfigyelőközponthoz hasonlóan – az érintett régió helyi önkormányzatai és az Európai Unió vagy esetleg más régiók helyi önkormányzatai közötti kapcsolatokat is nyomon követhetnek. E tekintetben a jelenlegi prioritás az lenne, hogy egy második megfigyelőközpontot is létrehozzunk az afrikai területi önkormányzatok kapcsolataira vonatkozóan;

d) általánosságban, a fejlődő országok decentralizációs folyamatai az országstratégiai dokumentumok kidolgozása során különleges figyelmet kellene, hogy kapjanak;

5. azt ajánlja, hogy intézkedjenek azon nehézségekkel kapcsolatosan, amelyekbe az uniós célokkal való azonosulás elvének megvalósítása ütközhet (mely az Európai Unió fejlesztési stratégiája alapkövének tekinthető) az EU és a kedvezményezett országok kormányai közötti kapcsolatokban, amikor a kormányzás szubnacionális szintjeit is tekintetbe veszik;

A fejlődő országok, különösen az AKCS és az afrikai országok területi önkormányzataival kapcsolatban

AKCS-országok

6. mindenekelőtt azt ajánlja, hogy teljes mértékben szerezzenek érvényt a módosított Cotonoui Megállapodás új 4. cikkének, és gondoskodjanak arról, hogy a decentralizált helyi önkormányzatokkal megfelelően konzultáljanak az érintett ország kormányával megtárgyalt uniós segélyprogramok kidolgozásával kapcsolatban;

7. elengedhetetlennek tartja, hogy az érintett országok helyi választott képviselőiből álló szövetségek számára rendelkezésre álljanak az e konzultáció eljárásaira és hatására vonatkozó információk;

8. ezzel kapcsolatban üdvözlö, hogy CdR 224/2005. számú véleményében megfogalmazott ajánlásának megfelelően iránymutatásokkal látják el az Európai Bizottság delegációit annak érdekében, hogy tájékoztatassák azokat az Európai Unió tevékenységének helyi dimenziójával, és különösen a kormányzás területével kapcsolatosan. Ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy hozzá nem juttatták el e dokumentumokat tájékoztatás céljából;

9. szükségesnek tartja a „kormányzási modell” szerkezetének felülvizsgálatát, mivel az kis teret hagy az uniós célokkal való azonosulás elvének, és igen kevés járul hozzá a helyi szintű demokratikus kormányzás előmozdításához: ahelyett, hogy önálló dimenzióként jelenne meg, töredezetten kerül szóba a kilenc rész közül többen szétszórva (!); ugyanakkor számos rész (például a jogállamiság, a gazdasági kormányzás) decentralizált dimenzióját érdemes lenne önmagában megjeleníteni;

10. azt ajánlja, hogy széles körben használják fel a „kormányzási kezdeményezést” (pénzügyi tartalék, mely „a valódi változásokat és a meghatározó fejlődést célozza a demokratikus kormányzás területén”), a kormányzás nemzeti és helyi szintje közötti kapcsolat fejlesztése érdekében, tiszteletben tartva az igazságosság, az átláthatóság és a lakosság részvételének elveit, és azok a kormányok, amelyek nem juttatnak a helyi önkormányzatok részére a rájuk ruházott feladatokhoz megfelelő eszközöket, ne kapják ezt meg;

11. felhívja a figyelmet arra a pénzügyi támogatásra, amelyet a helyi kormányzás megérdemel: a költségvetési támogatás legfeljebb 15 %-ának fenntartása – ahogy ez a 10. EFA-rendeletben szerepel – a civil társadalom támogatására, a műszaki együttműködésre és a kormányzásra, ahol ezt nem sorolták a kiemelt ágazatok közé, semmiképpen nem tűnik elegendőnek; ezt a plafont legalább 25 %-ra kellene emelni, hogy a nemzeti és a helyi dimenziót egyaránt fedezze;

Afrika

12. üdvözlö, hogy az afrikai országok által a NEPAD (Új partnerség Afrika fejlődéséért) keretében kialakított és irányított Afrikai kölcsönös értékelési mechanizmus (APRM) jelentései a „kormányzási modell” alapjául szolgálhatnak;

13. azt szeretné, hogy az a figyelem és támogatás, melyet az Európai Unió a nemzeti szintű önértékelés gyakorlatára kíván fordítani, hozzájáruljon a helyi önkormányzatok részvétele és a decentralizáció területén elért haladás előmozdításához, és egy, az észlelt hiányosságok kiküszöbölésére szolgáló cselekvési program kidolgozásához;

14. megerősíti, hogy ahhoz, hogy a lakosság valódi haladásnak tekintse a hatáskörök decentralizációját, létfontosságú a helyi önkormányzatok kapacitásainak megerősítése. Ezen a területen többféle intézkedést is lehet hozni, például:

(¹) 1) politikai/demokratikus kormányzás, 2) politikai kormányzás/jogállam (igazságszolgáltatási és végrehajtási rendszer), 3) a korrupció megfékezése, 4) a hatóságok hatékonysága, 5) gazdasági kormányzás, 6) belső és külső biztonság, 7) szociális kormányzás, 8) nemzetközi és regionális összefüggések, 9) a partnerség minősége.

a) fokozott támogatásban lehet részesíteni a helyi megválasztott képviselők hálózatait, nemzeti, regionális vagy kontinentális szinten egyaránt (például a CCRA, az UCLG afrikai ágának létrehozásával); az afrikai városok időszakos találkozójának sikere, amely 2006 szeptemberében, Nairobiban ismét megnyilvánult, azt mutatja, hogy a helyi képviselők sokat várnak ezen a téren;

b) növelhetők az eszközök, amelyek képesek fokozni az olyan szervezetek hatékonyságát, amelyek – mint például az ÖFP (Önkormányzat-fejlesztési Program, székhelye: Cotonou) technikai támogatást nyújtanak a helyi képviselőknek, és lehetővé teszik elképzeléseik és tapasztalataik cseréjét;

c) a helyi képviselők számára hozzáférhetővé lehet tenni a hatékony információs technológiákat, többek között a digitális szolidaritásra irányuló kezdeményezés révén;

15. azt ajánlja, hogy a helyi képviselőket tömörítő és gondjaiknak hangot adó szervezeteket vonják be az EU és az érintett országok közötti politikai párbeszéddel, különösen a 2007 második félévére tervezett EU/Afrika csúcstalálkozóval kapcsolatos fórumokba;

A világ egyéb régiói esetében

16. üdvözlö a tényt, hogy Latin-Amerikában a decentralizációt az állam korszerűsítésének egyik tényezőjeként tartják számon, valamint tájékoztatást kíván kapni a 2008-ra, az ázsiai régióra meghirdetett, a kormányzást támogató program megvalósításának előrehaladásáról;

17. üdvözlö, hogy az Európai Bizottság közleményében bejelentett „kormányzási keret” valóban megjelenik az európai szomszédsági politikához rendelt pénzügyi eszközben, és kéri, hogy vonják be a 2007–2010-es interregionális programon belül tervbe vett, a partnerországok és az uniós tagállamok helyi és regionális hatóságai közötti (a határokon átnyúló területeken túli) együttműködésre vonatkozó program megvalósításába, melyre 2008-tól kerül sor;

18. sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy a szomszédsági politika keretében az Európai Unió és az egyes érintett országok között létrejött különböző megállapodások alig adnak teret a kormányzás helyi dimenziójának;

19. e feltételek mellett, különösen a Földközi-tengerrel határos országok tekintetében (melyek közül többre kiterjed az Afrikára vonatkozó stratégia) alapvető fontosságúnak tartja a CdR 142/2005. számú, 2005. október 13-i, az euro-mediterrán partnerség tizedik évfordulójáról szóló véleményében kifejtett ajánlásainak ismételt hangoztatását – amelyek a 2007. április 10-i valenciai szeminárium következtetéseiben (CdR 59/2007) is szerepelnek – a helyi önkormányzatok euro-mediterrán fórumának létrehozásáról;

Az EU területi önkormányzataival kapcsolatban

20. mindenekelőtt emlékeztet egy korábbi véleményére (CdR 224/2005), amelyben azt kérte, hogy megfelelően vegyék ezeket számításba az európai fejlesztési politika kidolgozása során, és hogy azok a szervezetek, amelyeken belül nemzetközi és európai szinten hangot adtak véleményüknek, hatékony párbeszédet folytathassanak az európai intézményekkel;

21. az európai intézmények között teljes mértékben be kívánja tölteni azt a szerepét, amely a demokratikus kormányzást a lakosság irányában garantáló és biztosító helyi önkormányzatokat képviselő uniós szervként hárul rá; részt kíván venni az EU-nak a világ egyéb régióival, különösen Afrikával folytatott politikai párbeszédében, és úgy véli, hogy a következő EU–Afrika csúcstalálkozó erre első alkalommal lehetőséget biztosíthat;

22. többek között azt szeretné, ha bekapcsolódhatna az érintett országok helyi önkormányzataival folyó párbeszédbe, hogy megoszthassák egymással nézeteiket a decentralizáció megvalósításáról és a demokratikus kormányzás fejlődését elősegítő jelenlegi eljárásokról; ezért úgy véli, hogy a Cotonoui Megállapodás következő felülvizsgálata alkalmával az intézményi mechanizmusban a decentralizált önkormányzatokra ugyanolyan figyelmet kell fordítani, mint a gazdasági és szociális érdekcsoportokra, és; ebből következően olyan mechanizmussal rendelkezessen, mely hasonló az 1.4. jegyzőkönyvben az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság számára jelenleg meghatározotthoz;

23. ismételten megerősíti, hogy az európai helyi önkormányzatok meg kívánják osztani tapasztalataikat és szakértelmüket a

világ más régióiban működő helyi önkormányzatokkal; erre már sor is kerül, többek között a békével kapcsolatban, például a „városok diplomáciája” révén, de közreműködésük a kormányzati politikának is többféle módon a hasznára válhatna:

- elősegítené a közeledést és az eszmecserét Európa és a világ más régiói választott képviselőinek nemzeti szövetségei között;
- megerősíthetné az önkormányzatok között a decentralizált együttműködés területén már létező kapcsolatokat, és adott esetben – témák vagy földrajzi területek szerint – hálózatba szervezhetné ezeket az önkormányzatokat;
- ikerintézményi programok kialakítása révén új kapcsolatok létrehozását segíthetné elő az európai önkormányzatok és a világ más régiói között;

24. azt kéri az Európai Bizottságtól – a decentralizált együttműködés fejlesztése és érvényesítése érdekében kötött együttműködési megállapodásuk célkitűzéseinek megfelelően –, hogy nyújtson technikai és pénzügyi támogatást, és működjön együtt vele a decentralizált együttműködési lehetőségek bőrzéjének létrehozása céljából az EU tagállamainak, valamint az EU-n kívüli, fejlődő országoknak a helyi és regionális önkormányzatai közötti decentralizált együttműködési tevékenységek fejlesztésének elősegítése és jobb összehangolása érdekében. Az együttműködési lehetőségek e bőrzéje olyan online szolgáltatás formáját is ölthetné, amelynek keretében találkozhatnak egymással a támogatási igények és kérelmek, továbbá a pályázati felhívások és ajánlatok.

Kelt Brüsszelben, 2007. június 7-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Michel DELEBARRE

II. Eljárás

Cím:	A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: „A kormányzás szerepe a fejlesztési politikával kapcsolatos európai konszenzusban – Összehangolt megközelítés az Európai Unióban”
Hivatkozás:	COM(2006) 421 final – 2006/1020 (SEC) 2006/1021 (SEC) 2006/1022 (SEC)
Jogalap:	Az EK-Szerződés 265. cikkének első bekezdése
Eljárási Szabályzat:	
Tanácsi felkérés kelte:	2006. augusztus 30.
Elnöki határozat kelte:	2006. november 20.
Illetékes szakbizottság:	„Külkapcsolatok és decentralizált együttműködés” (RELEX) szakbizottság

Előadó:	Juliette Soulabaille, Corps-Nuds város önkormányzatának tagja (FR/PES)
Elemző feljegyzés:	2006. november 30.
Szabbizottsági vita:	2007. január 25.
Szabbizottsági elfogadás kelte:	2007. március 29.
Szabbizottsági szavazás eredménye:	Egyhangúlag elfogadva. Egyszerűsített eljárás, 26. cikk
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2007. június 7.
Korábbi RB-vélemény:	<p>CdR 224/2005 fin ⁽¹⁾, Decentralizált együttműködés az EU fejlesztési politikájának reformjában Előadó: Juliette Soulabaille, (FR/PES). A plenáris ülésen történt elfogadás időpontja: 2005. november 16.</p> <p>CdR 142/2005 fin ⁽²⁾, Az RB véleménye a következő tárgyban: A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek Az euro-mediterrán partnerség tizedik évfordulója: Munkaprogram – felkészülés a következő öt év kihívásaira (COM(2005) 139 final) Előadó: Anna Terrón I Cusí, (ES/PES). A plenáris ülésen történt elfogadás időpontja: 2005. október 13.</p> <p>CdR 327/2003 fin ⁽³⁾, Az euro-mediterrán partnerség és a területi önkormányzatok: a koordináció és egy konkrét eszköz szükségessége a decentralizált együttműködéshez Előadó: Jacques Blanc (FR/EPP) és Gianfranco Lamberti (IT/EPP).</p>

⁽¹⁾ HL 115., 2006.5.16., 42.o.

⁽²⁾ HL 81., 2006.4.4., 46. o.

⁽³⁾ HL 121., 2004.4.30., 18. o.

Régiók Bizottsága vélemény – Régiók a gazdasági változásért

(2007/C 197/10)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- **hangsúlyozza**, hogy annak ellenére, hogy a 2006. november 8-i publikáció óta a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés új perspektívába helyeződött – nevezetesen az Európai Bizottság fentről lefelé (top-down) megközelítése helyett a helyi önkormányzatok lentől felfelé (bottom-up) megközelítése érvényesül – erről az Európai Bizottság nem adott ki hivatalos közleményt. Jelen vélemény megfelelően figyelembe veszi ezt a változást;
- **kiemeli**, hogy a Régiók Bizottságának lehetősége van – konzultatív szerepben a megfelelő nyomonkövetési bizottságokban – aktívan részt venni az Interreg IV és az Urbact II keretében zajló cselekvési programok nyomon követésében;
- **kinyilvánítja arra vonatkozó óháját**, hogy szinergia valósuljon meg a lisszaboni folyamat nyomonkövetési platformja és a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés között úgy, hogy mindkettő egyéni értékei megmaradjanak. A lisszaboni nyomonkövetési platform lehetőséget biztosít a tapasztalatok átadására a kohéziós politika további erősítése és a lisszaboni menetrend hangsúlyozása érdekében;
- a kommunikációra és az információk európai szintű terjesztésére **helyezi a hangsúlyt**, amely a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés sikerének alapkövét képezi. Ebben az összefüggésben a Régiók Bizottságára fontos szerep hárul, amennyiben az Európai Bizottsággal összhangban kell cselekednie;
- **kéri**, hogy a kezdeményezést úgy szervezzék meg, hogy az megkönnyítse a legjobb gyakorlatok megtalálását a régiók szintjén, és egyszerű mechanizmusokat teremtsen azok terjesztésére az Unió más régióiban. A „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés a jó ötletek és kezdeményezések ösztönző eszköze, katalizátora kell, hogy legyen, ahogyan ezt a szerepet a múltban más közösségi kezdeményezések is betöltötték.

I. Politikai ajánlások

A Bizottság közleménye: Régiók a gazdasági változásért

COM(2006)675 final

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. **üdvözl**i az Európai Bizottság abbéli szándékát, hogy a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés keretében nagyobb hatékonyságot biztosítson a regionális és helyi fejlesztés elősegítésére irányuló intézkedéseknek a helyi tapasztalatok nagy mértékű hasznosítása, valamint hálózatokon alapuló terjesztésük, cseréjük és más körülményekhez való hozzáigazításuk támogatása által, amely hálózatoknak mint a gazdaság korszerűsítésére és a versenyképesség növelésére szolgáló közösségpolitikai eszközöknek új lendületet kell adni;

2. **elismeri**, hogy a kezdeményezés a Régiók Bizottsága intézményi tevékenységi körének középpontjában áll, ezért úgy véli, hogy ennek megfelelően az RB-t fel kellene kérni az együttműködésre és a munkában való részvételre. Kéri, hogy használják ki az RB-nek az uniós helyi és regionális közigazgatási rendszerek egészséges képviselői szerveként betöltött szerepét;

3. **hangsúlyozza**, hogy a Régiók Bizottságánál életbe lépett a lisszaboni stratégia nyomonkövetési platformja, amely olyan helyi és regionális önkormányzatokból áll, amelyek e stratégia megvalósításának felméréseért és előmozdításáért tevékenykednek helyi és regionális szinten;

4. **megjegyzi**, hogy ez az egyetlen olyan kezdeményezés, mely kifejezetten a helyi és regionális szereplők közötti tematikus együttműködés előmozdítására hivatott, és nem kötődik földrajzi szempontú előfeltételhez, hiszen nem szükséges, hogy a szereplők ugyanahhoz a határzónához vagy transznacionális térséghez tartozzanak. Potenciálisan ez az európai integráció legrugalmasabb eszköze a területek számára; ugyanakkor támogatnia kell az egyre hatékonyabb, integráltabb és ambiciózusabb regionális politikát;

5. **támogatja** az Európai Bizottság az irányú szándékát, hogy a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezésen keresztül a tapasztalatoknak és bevált gyakorlatoknak a különböző európai területi szintek közötti valódi cseréjét és terjesztését célozza a fejlődés és kohézió területén, a lisszaboni stratégia szellemében. E célból kiemeli annak fontosságát, hogy a regionális operatív programok irányító hatóságai hatékonyan és közvetlenül részt vegyenek a kezdeményezés által szorgalmazott hálózatokban;

6. **tudomásul veszi**, hogy az Európai Bizottság „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezése tiszteletben tartja a szubszidiaritás elvét, ezért azt tanulási és cserefolyamatnak szánják, amelynek célja, hogy a regionális és helyi területi együttműködési intézkedések által átvegye a lisszaboni és a göteborgi célkitűzések megvalósítása során elért legjobb eredményeket. Mindazonáltal véleménye szerint az európai regionális politika csak akkor valósítható meg sikeresen, ha politikai szempontból erősítik ezt a szintet;

7. **ennélfogva azt javasolja** az Európai Bizottságnak, hogy a Régiók Bizottságával egy közös konferencia keretében éves időközönként vitassa meg a kezdeményezés eredményeit és témafelvetését;

A régiók és a városok szerepe

8. **felhívja a figyelmet** arra, hogy a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés a régiók közötti együttműködés már létező formái kiegészítésének tekintendő – főként, hogy ezeket az „Európai területi együttműködés” elnevezésű új regionálpolitikai cél keretében megerősítették. Biztosítani kell ugyanakkor, hogy a jövőben is megfelelő szinten folytatódjon az európai régiók, városok és más területi önkormányzatok együttműködésének az „Interreg III C” keretében indított támogatása;

9. **szükségesnek tartja** a régiók és városok közötti együttműködés módozatainak tisztázását, mivel a rendelkezésre álló európai bizottsági dokumentumok megemlítik és figyelembe veszik ugyan mindkét intézményi szintet, de a továbbiakban főként a regionális hálózatokra hivatkoznak. Ebben az összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy az „Interreg IV C” és az „Urbact 2007-2013” programok keretében mind a régiók, mind a városok támogathatóak, ugyanakkor el kell ismerni az első program keretében túlnyomórészt a régiók, a második program keretében pedig túlnyomórészt a városok ösztönző szerepét; úgy véli továbbá, hogy különösen hasznos és építő erejű lenne dinamikus, a régiókban és a városokban működő szereplők és önkormányzatok partnereként való részvételének támogatása;

10. nagyobb átláthatóságot **kér** az Európai Bizottságtól. A már működő hálózatok munkaprogramját ugyanúgy terjeszteni kellene az interneten keresztül, mint a már létrejött különböző találkozókra szóló áttekintést, a múltban elért eredményeket és bevált gyakorlatokat, valamint a hálózat vezetőjének adatait, méghozzá úgy, hogy az érdekeltk hozzáférhessenek azokhoz, és adott esetben fel is használhassák azok eredményeit. Az is célszerű lenne, ha az Európai Bizottság internetes honlap létrehozását irányozná elő, amelyen az érintett szereplők partnereket és más, hasznos információt kereshetnének.

Gyorsított változat

11. megállapítja, hogy a COTER szakbizottság ülései alkalomával tartott 2007. január 31-i és a március 16-i találkozót és vitákat követően, illetve az utóbbi ülésen elfogadott vélemények tükrében az Európai Bizottság kinyilvánította és pontosította a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezéssel kapcsolatos pozícióját. Különösen az vált egyértelművé, hogy bár ezt formálisan az Európai Bizottság még egyetlen hivatalos dokumentumában sem említi, a gyorsított eljáráshoz kapcsolódó intézkedések megválasztása során a bottom-up megközelítést fogják alkalmazni. Az említett intézkedések végrehajtása egyébiránt a PO Interreg IVC és az Urbact programok működésének, illetve végrehajtási szabályaiknak megfelelően történik. Ily módon lehetségessé kell, hogy váljon a kérdéses kezdeményezéshez való egyforma hozzáférés minden európai régió és város számára, illetve a kezdeményezéssel szemben elvárt teljes körű átláthatóság.

12. **ajánlja** továbbá, hogy a jelentkezési felhívásokat hirdessék meg mind az Európai Bizottság, mind pedig a Régiók Bizottsága honlapján, valamint **küldjenek** e-mailt a régiók brüsszeli irodáiba és a tagállamok EU melletti állandó képviselőinek a regionális ügyekkel megbízott személyeknek az információ terjesztése, valamint a régiókhoz és a városokhoz való gyors eljuttatása céljából. Végül fel lehetne használni azt az információs összeköttetési hálózatot, amellyel az Európai Bizottság rendelkezik az EU-nak szinte valamennyi régiójában, továbbá a KTK-k szükségleteinek kielégítésére a tagállamokban kialakított népszerűsítési és tájékoztatási hálózatot;

13. azt **javasolja** továbbá, hogy a Régiók Bizottsága kapjon lehetőséget az aktív együttműködésre (esetleg egy meghallgatásra az Európai Bizottság felkérésére/javaslatára) a cselekvési programok meghatározása során, vagy – alternatívaként – egy kommunikációs csatorna létrehozására, amelyen keresztül a Régiók Bizottsága észrevételei eljuthatnak az e programok előkészítésével foglalkozó szolgáltatókhoz;

A hálózatok igénybevétele a kezdeményezés keretében

14. **megérti**, hogy az Európai Bizottság felismerte a már létező hálózatok megnyitásának, valamint annak szükségességét, hogy a tematikus megközelítést a földrajzi fölé kell rendelni. Mindazonáltal úgy véli, hogy valójában mindkét megközelítés rendelkezik olyan kiegészítő értékkel, amelyet hasznosítani kellene: mivel a sokféleség megtartásának és kinyilvánításának szükségessége nem kérdéses, a témák meghatározásánál figyelembe kellene venni azok területi dimenzióját. Ezenfelül lényeges célkitűzésként törekedni kell az egyes hálózatok közötti sinergiákra, hangsúlyozva ezáltal kiegészítő jellegüket tematikus és területi szempontból. Ebben az összefüggésben kiemeli továbbá, hogy figyelmet kell fordítani a gyenge és marginalizálás által fenyegetett területekre;

15. **hangsúlyozza** annak szükségességét, hogy nagyobb teret kell hagyni a helyi kezdeményezéseknek. A helyi és regionális önkormányzatok képviselőjeként az RB tagjai csak üdvözölhetik ezt, és igencsak aktív szerepet kívánnak játszani abban, hogy ez a „nyitás” ne vezessen „bezárkózáshoz” nemzeti szinten. Az RB oly módon szándékozik fellépni, hogy a kezdeményezés támogassa, és hitelesen meghatározza a közös munkára törekvő régiók és városok által alkotott hálózatokat a gazdasági, szociális és környezeti fejlődés legjobb útjainak előmozdítása érdekében;

16. **rámutat** a hálózatok fenntarthatóságának kérdésére, amely egyrészt abból a lehetőségéből adódik, hogy a már létező cserét megfelelően hosszú távon fenntartjuk (felvetve ezáltal a források kérdését), másrészt az intézmények tekintetbevétele (az érintett intézményi szereplők valódi részvételének), valamint a területek bevonásának (a különböző európai regionális és helyi viszonyok és a közös tapasztalatokat valóban hasznosítani képes egyes helyi szereplők figyelembevételének) képességéből, és a köztük lévő kölcsönhatások megkönnyítéséből;

A kiemelt referenciatémák kiválasztása

17. arra **kéri** az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa az egyes régiók és területi önkormányzatok bevonását annak érdekében, hogy kifejezésre juthasson az egyes fejlesztési koncepciók sokfé-

lesége, azok különleges sajátosságai és értéke. A „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés és a bizonyos tapasztalatokhoz kapcsolódó gyorsított változatok keretében éppúgy figyelembe kell venni ezeket a különböző tapasztalati értékeket, mint a regionális és a helyi dimenzió közötti kölcsönhatásokat a témák meghatározásánál. A Régiók Bizottsága hatékonyabb képviselői szerepre törekszik a két dimenzió kölcsönhatása során, mégpedig mind a kezdeményezés és végrehajtási módzatok általános tematikus súlypontjainak meghatározásánál, mind pedig az adott referenciaprogramok („Interreg IV C” és az „Urbact 2007-2013”) létrehozásánál és megvalósításánál;

18. attól **tart**, hogy a megfelelően széles skálájú és az átdolgozott lisszaboni menetrendben világosan előírható kiemelt témák egyértelmű kiválasztásához túl szigorúnak bizonyulhatnak a részletes szabályok, ⁽¹⁾ ahogyan ez az ipar által a regionális fejlesztésben játszott szerep esetében is van, ami hiányzik a jelenleg javasolt témák közül. Ebből következően olyan eljárás kell meghatározni és pontosítani, amelynek a kiegészítése és átdolgozása – mindez a döntési folyamat legnagyobb fokú átláthatóságának biztosítása, valamint a régiókkal, valamint a helyi önkormányzatokkal való egyeztetés és együttműködés mellett. Ezenkívül saját hálózataik tekintetében érintetlenül kell hagyni a régiók és városok önkormányzását, még akkor is, ha ezeknek főként az Európai Bizottság által kiválasztott témákkal kell foglalkozniuk. A Régiók Bizottsága ezenfelül megkérdőjelezi egyes megjelölt témák koherenciáját az Európai Regionális Fejlesztési Alap által meghatározott prioritásokkal ⁽²⁾. Ennélfogva külön ki kellene térni az Európai Szociális Alaphoz közvetlenül kapcsolódó témák kiválaszthatóságára.

A kezdeményezés pénzügyi kerete

19. **elismeri**, hogy a kohéziós politika számára meghatározott pénzügyi eszközök hatékonyabb és hatásosabb felhasználásának érdekében általában elengedhetetlen, hogy egyrészt a nemzeti és regionális hatóságok megfelelő erőfeszítéseket tegyenek, másrészt pedig az Európai Bizottság aktívan keressen új utakat a régiók, a területi önkormányzatok és az Európai Bizottság közötti önkéntes alapú interakció, csere és együttműködés megerősítésére;

20. **célszerűnek tartja** továbbá a kezdeményezés számára előirányzott pénzügyi keret pontosabb meghatározását, különösen ügyelve ennek során arra, hogy az eszközök különböző forrásokból származzanak, nevezetesen a 2000-2006-os programok során adott esetben fel nem használt eszközökből, a két új cselekvési programból (amelyeket részben még nem határoztak meg a megfelelő költségvetés-tervezetekben), a regionális fő programokból, illetve az Európai Bizottság által rendelkezésre bocsátott technikai segítségnyújtási eszközökből. Ebben az összefüggésben az „Interreg IV C” és az „Urbact 2007-2013” eszközökből rendelkezésre bocsátott források az általános programok keretében történő megvalósításnak csak kezdeti lökést adhatnak. A kezdeményezések finanszírozásának fő terhet az általános programok kell, hogy viseljék. Ezenkívül meg kell határozni a nemzeti finanszírozás mértékét figyelembe véve a tagállamokban a költségvetési stabilitás fenntartásának szükségessége által diktált korlátokat;

⁽¹⁾ Lásd az Európai Bizottság szervezeti egységeinek következő munkadokumentumát: SEK(2006) 1432, 2006.11.8.

⁽²⁾ Lásd az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és az 1783/1999/EK rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 5-i 1080/2006 európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. 5. és 6. cikkét.

A kezdeményezés megvalósítása és az abban való részvétel feltételei

21. **úgy ítéli meg**, hogy a kezdeményezést oly módon kell megszervezni, hogy az megkönnyítse a legjobb gyakorlatok megtalálását a régiók szintjén, továbbá egyszerű mechanizmusokat kell felállítani annak érdekében, hogy azok az Unió más régióiban terjeszthetők legyenek. Egyszerűen a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezésnek – egyes múltbeli közösségi kezdeményezések mintájára – a jó ötletek és jó kezdeményezések ösztönzőjének, katalizátorának kell lennie;

22. a kezdeményezés megvalósíthatóságának biztosítása érdekében **hangsúlyozza** a demonstrációs hatás és a terjesztés jelentőségét. A finanszírozás biztosítása érdekében a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezésnek dinamikusnak kell lennie, és főként azt kell bizonyítani, hogy a legjobb projektek valóban részévé válhatnak a kohéziós politika fő programjainak (az ún. *main stream*nek);

23. a kezdeményezés kommunikációs politikájának keretében **üdvözl**i a COTER szakbizottság 2006. január 31-i ülésén a Regionális Politika Főigazgatóság által adott tájékoztatást, mely szerint – a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezésben foglaltak alapján – a Régiók Bizottsága egy tagja minden évben képviselteti magát az innovációk évenként jutalmazásáról döntő értékelő bizottságban;

24. **hangsúlyozza**, hogy a kommunikáció és annak terjesztése alapvető jelentőségű a kezdeményezés terjesztése tekintetében. Az éves konferenciák legfontosabb pontja a bevált gyakorlatok bemutatása kellene, hogy legyen, valamint azok lehetséges alkalmazása az európai régiókban és városokban. A Régiók Bizottsága kész ezen a területen együttműködni az Európai Bizottsággal, főként a lisszaboni stratégia nyomkövetési platformjával történő adatcsere tekintetében. Ésszerűnek tartaná, ha már a jelenlegi előkészítő szakaszban nagyobb mértékű lenne a tájékoztatás a kezdeményezéssel kapcsolatban. Néhány hivatkozott dokumentum – mint például az Európai Bizottság szervezeti egységeinek a javasolt témákról szóló munkadokumentuma ⁽³⁾ – jelenleg csak angol és francia nyelven hozzáférhető. Javasoljuk az említett dokumentum rendelkezésre bocsátását a többi európai uniós nyelven is.

25. **üdvözl**i az Európai Bizottság által a „Régiók az a gazdasági változásért” kezdeményezés keretében megrendezett három konferenciát, és javasolja, hogy az előbbieken említettek kivül más kommunikációs és a nézetek ütköztetésére szolgáló kezdeményezéseket (találkozóhelyek, konferenciák, valós vagy virtuális fórumok) is indítsanak be. Főként a kommunikáció, a fejlesztés és a terjesztés területén hozott intézkedéseket kellene **koordinált kommunikációs terv** keretében egymással összehangolni, amely terv lehetővé teszi az intézkedések több éves időtartamra való előre tervezését, valamint az Európai Bizottság kommunikációs egységeinek és az érintett szereplőknek a tervezett bevetésére vonatkozó koordinációs keret meghatározását. Ez utóbbiak közül a Régiók Bizottságának kellene kiemelt szerepet kapnia, mivel rendelkezésre áll a szükséges részletekkel kapcsolatban;

26. azt **javasolja**, hogy bocsássanak új alapokat a 3. célkitűzés programjainak kezeléséért felelős hatóságok rendelkezésére annak érdekében, hogy a kezdeményezés a területi együttműködési hálózatok által a lisszaboni stratégia megvalósításért – és különösen a polgárok érdekében – folytatott tevékenységhez hozzájárulhasson, az Európai Bizottság „D” terve keretében ⁽⁴⁾;

27. **támogatja** az Európai Bizottság arra vonatkozó javaslatait, hogy a szóban forgó kezdeményezés keretében rendszeresen tematikus konferenciákra kerüljön sor, valamint hogy a gyorsított változat keretében különösen jól sikerült strukturális politikai ötletek helyet kapjanak a strukturális alapok főbb programjaiban;

28. **érdeklődik** a kezdeményezés kezdetének menetrendjével kapcsolatban. Tudható, hogy a kezdeményezés csak 2007 második félévében indul be teljesen. Az Európai Bizottság ténylegesen bejelentette, hogy el kívánja indítani a gyorsított változat bizonyos intézkedéseit, melyekre esetleg a jelenleg folyó „Interreg III C” és „Urbact” programok keretében rendelkezésre álló eszközöket kívánja felhasználni azért, hogy az új programok beindítási ideje lerövidüljön. Emiatt valamennyi tervezett határidőt pontosítani kell;

29. a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés megvalósítása során a korrekt és jól működő interakció és együttműködés biztosítása érdekében, valamint a helyi és regionális önkormányzatok európai uniós szintű képviselői szerepének elismeréseként – ami a Régiók Bizottságának előjoga – azt **javasolja**, hogy a Régiók Bizottsága egy tagja is működjön tanácsadóként az „Interreg IV C” és az „Urbanact 2007–2013” programok támogatás-felügyeleti bizottságában;

30. **javasolja**, hogy az intézmények rendszeres párbeszédet folytassanak a polgáregyesületekkel és a civil társadalommal, és ily módon erősítsék a részvételi demokráciát;

31. **felkéri** az Európai Bizottságot, hogy adjon alaposabb tájékoztatást a kezdeményezés kezelésével kapcsolatban. Pontosítani kellene, hogy a részt vevő európai bizottsági főigazgatóságok milyen módon működhetnek együtt a régiókkal és városokkal, valamint, hogy az Európai Bizottság milyen módon vehetné fel a kapcsolatot a Régiók Bizottságával;

32. **kéri**, hogy a program nyomkövetési bizottságának feladata legyen az adott régióra is kiterjedő hálózat keretében folytatott operációs programokhoz tartozó innovációs intézkedések elfogadásával kapcsolatos döntések meghozatala;

33. **kiemeli** a kezdeményezés célját, amely a hálózatokon belül született legjobb ötletek főprogramba való felvételét jelenti. Emiatt kéri, hogy a legjobb gyakorlatok kiválasztásának folyamatát és ebből következően azok ellenőrzését beszámoló jelentésben pontosítsák. Javasolja, hogy a városok, régiók és más helyi önkormányzatok az önkéntes jelentkezések benyújtásán túl arra is kapjanak lehetőséget, hogy – később meghatározandó egyszerű és rugalmas eljárás keretében – különösen érdekes tapasztalatokra vonatkozó javaslatokat, illetve utalásokat terjesztessenek az Európai Bizottság elé, amelyek hasznosak lehetnek a kezdeményezésben meghatározott témákkal kapcsolatos hálózatok létrehozásában vagy kiépítésében;

34. arra **kéri** az Európai Bizottságot, hogy a kezdeményezés technikai támogatásának szervezeti felépítésével és finanszírozásával kapcsolatban is adjon támpontokat, mivel ez nagyon fontos lehet a legjobb gyakorlatok hatékony kiértékelése szempontjából. Módszertani támogatásra is szükség lesz ahhoz, hogy a valódi újításokat szakértői vizsgálat alá lehessen vetni, és ki lehessen választani azokat, amelyek átültethetők vagy továbbfejleszthetők. Azt javasolja tehát, hogy az egyes tematikus intézkedések tekintetében az Európai Bizottság külső szakértőkkel együttműködésben vállalja fel ezt a szerepet a nyomkövetési bizottság határozatainak megfelelően;

⁽³⁾ Uo.

⁽⁴⁾ Hivatkozás az Európai Bizottság 2005-ben útjára indított, „Demokrácia, párbeszéd és vita: Európa jövője” elnevezésű tervére.

35. **felveti** azt a kérdést, hogy megfelelő és teljes-e a kezdeményezés címe. Kérdésesnek tartja, hogy valóban megfelelő-e a „Régiók a gazdasági változásért” elnevezés, vagy pedig fennáll az egyéb kezdeményezésekkel (pl. a „tudásalapú régiókkal” vagy a lisszaboni csoporttal) való összetévesztés veszélye. Úgy véli, hogy a kommunikációs hatás miatt helyesebb lett volna a „Régiók és városok a gazdasági változásért” elnevezést adni a kezdeményezésnek, bár elismeri, hogy a sok mindenre kiterjedő „régiók” kifejezést éppen azért választották, mert magában foglalja a különböző helyi és regionális intézményi szinteket;

A lisszaboni stratégia nyomonkövetési platformja

36. **utal** arra, hogy a Régiók Bizottsága létrehozott egy, a lisszaboni stratégia nyomon követésével foglalkozó platformot, amelynek célja, hogy kihangsúlyozza az adminisztráció e szintjeinek a lisszaboni stratégiához nyújtott hozzájárulását, és növelje a területi szintű részvételt a stratégia végrehajtásában. Az interaktív platform 2006 óta működik. Ebben jelenleg 100 régió és város vesz részt. A platform fő feladata a régiók támogatása az aktuális európai korszerűsítési trendeknek való megfelelésben, valamint a kizárólagosan nemzeti perspektíva kialakításában. A platform eszközei az ellenőrzés (a szükségletek értékelése), az összehasonlító elemzés (az európai szintű átláthatóság), valamint a munkacsoportokban való információcsere és az interaktivitás (információcsere az interneten keresztül);

37. azzal a **kéréssel fordul** az Európai Bizottsághoz, hogy a munkák a komplikációk veszélye miatt a nagyobb mértékű egyszerűsítés jegyében folyjanak. Ajánlja, hogy törekedjünk szinergiákra és a regionális politikákkal való komplementaritásra. Ez azt jelenti, hogy közös vonásokat kellene találni a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés és a Régiók Bizottságának a lisszaboni stratégia nyomon követésével foglalkozó platformja között;

38. azt **javasolja** nevezetesen, hogy alkalmasabb és hatékonyabb módszerek révén könnyítsük meg a kezdeményezés és a lisszaboni stratégia nyomonkövetési platformja közötti együttműködést, tekintettel arra, hogy ez utóbbi jelenti az európai régiók és városok közötti vita és a szerzett tapasztalatok cseréjének helyszínét. Ezáltal könnyebbé válna, és ötletek és javaslatok tekintetében feltöltődne a Régiók a gazdasági változásért kezdeményezés interregionális hálózatok kiválasztására irányuló folyamata, különösen a felgyorsított változat. Ugyanakkor a platformnak fenn kell tartania, és érvényre kell juttatnia azt a szerepét, hogy felügyeli a lisszaboni stratégia tervezésével és végrehajtásával kapcsolatos irányítást és szakpolitikai iránymutatást. A Régiók Bizottsága e célból kész a szükséges intézményi és operatív szinergiák kialakítására az Európai Bizottsággal, valamint az Interreg IV C. és Urbact 2007–2013 programokkal.

A Régiók Bizottsága képviselői, kiegészítő és támogató szerepe

39. a fentieknek, illetve a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés szerepének és jelentőségének összefoglalásaként **javasolja**, hogy a Régiók Bizottsága alapítási céljának megfelelően játsszon képviselői, kiegészítő és támogató szerepet a kezdeményezés megvalósítása során, amely szerep döntő fontosságú lehet. Főként a következő, az RB jelen véleményében szereplő és az említett szerep gyakorlásához szükséges specifikus eszközöket emeli ki:

- a) a Régiók Bizottságát a megfelelő konzultációs és/vagy részvételi eljárások és módozatok alapján vonják be az új „Interreg IV C” és az „Urbact 2007–2013” cselekvési programok kidolgozásába;
 - b) az RB játsszon hatékony szerepet a regionális és helyi dimenzió összekapcsolásánál az általános tematikus irányelvek, a végrehajtási eljárások és a közvetlen ide vonatkozó programok („Interreg IV C” és „Urbact 2007–2013”) meghatározásának keretében felmerült témákkal kapcsolatban. Ennek érdekében tartsa fenn az állandó információáramlást az említett programokat irányító hatóságokkal, esetlegesen azáltal, hogy ez utóbbiak számára rendszeres meghallgatásokat szervez a Régiók Bizottságánál, valamint rendszeres beszámolókat készítet velük az RB számára;
 - c) a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés keretében gyűjtött tapasztalatokra vonatkozó információk megosztása és cseréje érdekében legyen biztosítva az Európai Bizottság és a Régiók Bizottsága képviselőinek kölcsönös részvétele a két intézmény rendezvényein;
 - d) az RB tanácsadó szerepben vegyen részt az „Interreg IV C” és „Urbact 2007–2013” programok végrehajtásában azáltal, hogy a Régiók Bizottságának egy-egy kiválasztott tagja részt vesz mindkét program felügyeleti bizottságában;
 - e) működjön együtt, akár előzetes tanulmányok keretében is, az Európai Területi Együttműködési Bizottság (GECT) a leendő hálózatokba történő bevonásának támogatásában. A GECT új, a területi együttműködés irányítására és támogatására szolgáló jogi eszköz;
 - f) aktívan vegyen részt a demonstrációs és terjesztési tevékenységekben a koordinált kommunikációs terv keretében, a terv elkészítésekor megállapítandó szabályok szerint;
 - g) lépjen fel a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés és a Régiók Bizottságának a lisszaboni stratégia nyomon követésével foglalkozó platformja közötti szinergiák és komplementaritás érdekében.
40. **megerősíti**, hogy évente közös konferencia keretében kell megvitatni és értékelni a kezdeményezés eredményeit és témafelvetését.

Kelt Brüsszelben, 2007. június 7-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke
Michel DELEBARRE

II. Eljárás

Cím:	A Bizottság közleménye: Régiók a gazdasági változásért
Hivatkozás:	COM(2006) 675 final
Jogalap:	Fakultatív felkérés, 265. cikk (1) bekezdés
Eljárási Szabályzat:	
Tanácsi felkérés kelte/Az Európai Bizottság levelének kelte:	2006.11.8.
Elnöki határozat kelte:	2007.1.9.
Illetékes szakbizottság:	„Területi kohéziós politika szakbizottság” (COTER)
Előadó:	Alvaro ANCISI, Ravenna város képviselőtestületének tagja (IT/EPP)
Elemző feljegyzés:	2007.1.16.
Szakbizottsági vita:	2007.3.16.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2007.3.16.
Szakbizottsági szavazás eredménye:	Egyhangú
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2007.6.6.–7.
Korábbi RB-vélemény:	